

DA

DA

DA

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den
KOM(2010) 748

2010/xxxx (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

**om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det
civil- og handelsretlige område**

(Omarbejdning)

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

1.1. Den generelle baggrund

Dette forslag er en omarbejdning af Rådets forordning (EF nr. 44/2001 af 22. december 2001 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (herefter benævnt "Bruxelles I-forordningen").

Bruxelles I-forordningen udgør grundplanen for samarbejdet mellem retterne om civilretlige spørgsmål i Den Europæiske Union. Den finder anvendelse på en lang række spørgsmål og dækker ikke alene krav i henhold til kontrakt, men også krav uden for kontrakt og ejendomsretlige krav. Forordningen fastlægger, hvilken retsinstans der er den mest egnede til at løse en tvist på tværs af landegrænserne, og sikrer, at retsafgørelser, der er afsagt i en anden medlemsstat, let kan anerkendes og fuldbyrdes. Forordningen trådte i stedet for Bruxelleskonventionen af 1968, som var indgået af de daværende medlemsstater og siden flere gange var blevet ændret for at tage højde for EU's senere udvidelser. Den finder anvendelse i alle medlemsstaterne, også – gennem en separat international aftale – i Danmark, der har en særlig ordning med hensyn til retligt samarbejde i henhold til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Forordningen trådte i kraft i marts 2002. Nu otte år efter har Kommissionen foretaget en revision af, hvordan den fungerer i praksis, og har set på, om det skulle være nødvendigt at foretage ændringer i retsakterne.

1.2. Begrundelse og formål

Selv om forordningen samlet set anses for at fungere tilfredsstillende, har høringen af interessenter og en række juridiske og empiriske studier, Kommissionen har bestilt, vist en række mangler med hensyn til, hvordan forordningen fungerer på nuværende tidspunkt, og disse bør afhjælpes. I det væsentlige kan der konstateres fire vigtige mangler:

- Proceduren for anerkendelse og fuldbyrdelse af en retsafgørelse i en anden medlemsstat ("exequaturproceduren") er fortsat en hindring for retsafgørelserns frie bevægelighed, hvilket medfører unødvendige omkostninger og forsinkelser for de involverede parter og afholder virksomheder og borgere fra at gøre fuldt brug af det indre marked.
- Adgang til retlig prøvelse i EU er generelt utilfredsstillende i tvister, hvor sagsøgte ikke er i EU. Med visse undtagelser finder den nuværende forordning kun anvendelse, når sagsøgte har bopæl eller hjemsted i EU. Ellers bestemmes retternes kompetence i henhold til national ret. På grund af de nationale loves forskelligartethed er der ikke lige adgang til retlig prøvelse for EU-virksomheder i deres handelsforhold til partnere fra tredjelande. Nogle kan let føre retssager i EU, andre kan det ikke, selv i situationer, hvor ingen anden retsinstans, der kan sikre en retfærdig rettergang, har kompetence. Når national lovgivning ikke giver adgang til retlig prøvelse i tvister med parter uden for EU, sikres der endvidere ikke håndhævelse af præceptiv EU-ret, der beskytter f.eks. forbrugere, arbejdstagere eller handelsagenter.

- Effektiviteten af værnetingsaftaler bør forbedres. På nuværende tidspunkt indeholder forordningen en forpligtelse for den ret, parterne har valgt i en værnetingsaftale, til at udsætte sagen, hvis sagen er blevet indbragt for en anden ret først. Denne regel gør det muligt for parterne i ond tro at forsinke tvistens afgørelse ved den aftalte retsinstant ved først at indbringe sagen for en ret, der ikke har kompetence. Denne mulighed giver yderligere omkostninger og forsinkelse og undergraver retssikkerheden og den forudsigelighed med hensyn til tvistens løsning, som værnetingsaftaler skulle give.
- Forholdet mellem voldgift og sager for domstolene bør forbedres. Voldgift er undtaget fra forordningens anvendelsesområde, men ved at anfægte en voldgiftsaftale ved en ret kan en part i realiteten undergrave voldgiftsaftalen og skabe en situation, hvor der føres en ineffektiv parallel retssag, hvilket kan føre til indbyrdes uforenelige løsninger på tvisten. Dette fører til yderligere omkostninger og forsinkelser, undergraver forudsigeligheden af tvistens løsning og tilskynder til misbrug af retssager i et taktisk øjemed.

Der er foretaget en detaljeret gennemgang af problemerne ved den nuværende ordning og af konsekvenserne af de forskellige muligheder, som har været under overvejelse med henblik på at løse dem, i konsekvensanalysen, der følger med dette forslag.

Det overordnede mål med revisionen er yderligere at udbygge det europæiske område med retfærdighed ved at fjerne de resterende hindringer for retsafgørelsernes frie bevægelighed i overensstemmelse med princippet om gensidig anerkendelse. Vigtigheden af dette mål er blevet fremhævet af Det Europæiske Råd i dets Stockholmprogram af 2009¹. Særligt har forslaget til formål at gøre det lettere at føre retssager over landegrænserne og at fremme den fri bevægelighed for retsafgørelser i Den Europæiske Union. Revisionen bør også medvirke til at skabe de nødvendige retlige betingelser for, at EU's økonomi kan blive genoprettet.

2. HØRING OG KONSEKVENSANALYSE

Forud for forslaget blev der foretaget en omfattende høring af de interesserede parter, medlemsstaterne, andre institutioner og eksperter over de problemer, der findes ved det nuværende system, og mulige løsninger på dem. Den 21. april 2009 vedtog Kommissionen en rapport om forordningens anvendelse og en grønbog, hvori den fremlagde forslag til en revision af den, og hertil indkom der i alt 130 reaktioner. Kommissionen inddrog resultaterne af en række undersøgelser af forskellige aspekter af revisionen, bl.a. en undersøgelse fra 2007 af den praktiske anvendelse af forordningen² og en undersøgelse fra 2006 af residualkompetence³. Empiriske oplysninger om konsekvenserne af de forskellige reformmuligheder er indsamlet i yderligere to eksterne undersøgelser⁴. I 2009⁵ og 2010⁶ blev

¹ Vedtaget på Det Europæiske Råds møde den 10. og 11. december 2009.

² Foretaget af professor Burkhard Hess fra Heidelberg Universitet, se http://ec.europa.eu/justice_home/doc_centre/civil/studies/doc_civil_studies_en.htm.

³ Foretaget af professor Arnaud Nuyts fra Universitetet i Bruxelles, se http://ec.europa.eu/justice_home/doc_centre/civil/studies/doc_civil_studies_en.htm.

⁴ Study on Data Collection and Impact Analysis Certain Aspects of a Possible Revision of Council Regulation No 44/2001 on Jurisdiction and the Recognition and Enforcement of Judgments in civil and Commercial matters, foretaget af Centre for Strategy & Evaluation Services (CSES), 2010, se http://ec.europa.eu/justice/doc_centre/civil/studies/doc_civil_studies_en.htm; Study to evaluate the impact of a possible ratification by the European Community of the 2005 Hague Convention on Choice-of-Court Agreements foretaget af GHK, 2007, se http://ec.europa.eu/dgs/justice_home/evaluation/dg_coordination_evaluation_annexe_en.htm.

der af Kommissionen i samarbejde med andre arrangeret to konferencer om revisionen. Der blev holdt et møde med nationale eksperter i juli 2010. Der blev oprettet en separat ekspertgruppe for voldgiftsspørgsmål, og der blev holdt tre møder i juli, september og oktober 2010.

Det fremgår af høringsprocessen, at de interesserede parter har følgende synspunkter på de væsentligste elementer af reformen: For så vidt angår afskaffelsen af exequaturproceduren, gik langt de fleste interesserede parter og alle medlemsstaterne ind for formålet om fri bevægelighed for retsafgørelser inden for Den Europæiske Union. Der var også generel støtte for at afskaffe exequaturproceduren med henblik herpå. Et stort flertal af de interesserede parter var af den opfattelse, at der samtidig med afskaffelsen af exequaturproceduren skulle tilvejebringes visse garantier, særligt for at beskytte retten til forsvar for den part, som den retsafgørelse, der skal fuldbyrdes, går imod. Der var forskelligt syn på, hvilket omfang disse garantier skulle have, og på, hvor de skulle sikres (i fuldbyrdelsesmedlemsstaten eller domsstaten). Der blev givet udtryk for særlige betænkeligheder med hensyn til afskaffelse af exequaturproceduren i sager angående ærekrænkelser og i kollektive erstatningssøgsmål. Med hensyn til forordningens plads i den internationale retsorden, var der en generel opfattelse af, at multilaterale forhandlinger på internationalt niveau ville være den mest hensigtsmæssige ramme for regulering. Hvis der ikke kunne tilvejebringes en sådan ramme, var der forskellige meninger om, hvordan sagen bedst kunne gribes an. Mens en række interesserede parter og medlemsstater støttede en udvidelse af kompetencereglerne til tredjelandssagsøgte, navnlig med henblik på at sikre adgang til retlig prøvelse ved retterne i EU, fandt de fleste interesserede parter, at anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser fra tredjelande burde overlades til en multilateral ramme, der ville sikre gensidighed på internationalt niveau. For så vidt angår værnetingsaftaler, var der bred støtte fra de interesserede parter og medlemsstaterne til at forbedre effektiviteten af aftalerne. Blandt de forskellige metoder til at nå dette mål blev der givet udtryk for, at man foretrak at give den valgte ret forret til at træffe afgørelse om sin egen kompetence. Denne ordning ville i store træk være i overensstemmelse med den ordning, der blev indført ved Haagerkonventionen af 2005 om værnetingsaftaler, og dermed sikre sammenhæng mellem ordningen i EU og på internationalt plan for det tilfælde, at EU skulle beslutte at indgå 2005-konventionen i fremtiden. For så vidt angår forholdet mellem forordningen og voldgift, anerkendte mange interesserede parter, at der var et problem, og støttede, at der i fremtiden skulle træffes foranstaltninger, men en række voldgiftssammenslutninger gav udtryk for betænkeligheder ved, hvilke konsekvenser regulering kunne få på den ledende rolle, europæiske voldgiftscentre spiller på verdensplan. Der var forskelligt syn på, hvad der var den bedste fremgangsmåde: aktivt at arbejde for at fremme voldgiftsaftaler ved at undgå parallelle søgsmål og misbrug af retssager i et taktisk øjemed, eller mere generelt at undtage voldgift fra forordningens anvendelsesområde. Under alle omstændigheder gav de fleste interesserede parter udtryk for almindelig tilfredshed med, hvordan New York-konventionen fra 1958 fungerede, og de ønskede ikke, at den blev undergravet af EU-foranstaltninger om det samme.

Kommissionen har gennemgået omkostninger og fordele ved de væsentligste aspekter af den foreslåede reform i sin konsekvensanalyse, der fremlægges sammen med dette forslag.

⁵ Konferencen blev organiseret i fællesskab af Universitetet i Heidelberg og Journal of Privat International Law.

⁶ Konferencen blev organiseret sammen med det spanske formandskab.

3. FORSLAGETS JURIDISKE INDHOLD

3.1. Resumé af den foreslåede foranstaltning

I reformen foreslås der følgende:

- Afskaffelse af den mellemliggende procedure for anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser (exequatur), undtagen af retsafgørelser i sager om ærekrænkelse og i kollektive erstatningssøgsmål
- udvidelse af forordningens kompetenceregler til at omfatte retstvister med tredjelandssagsøgte, herunder til at regulere situationer, hvor det samme spørgsmål behandles ved en ret i EU og uden for EU
- forbedring af effektiviteten af værnetingsaftaler
- forbedring af forholdet mellem forordningen og voldgift
- bedre koordinering søgsmål ved retterne i medlemsstaterne
- forbedring af adgangen til retlig prøvelse i visse særlige tvister og
- klarlæggelse af, under hvilke betingelser foreløbige og sikrende retsmidler kan anerkendes rundt om i EU.

3.1.1. *Ophævelse af exequaturproceduren*

Retligt samarbejde i civilretlige sager er udviklet på baggrund af oprettelsen af et indre marked i EU på grundlag af et præmis om gensidig anerkendelse af retsafgørelser. Den gensidige anerkendelse er gradvis blevet forbedret ved at sænke den kontrol, der foretages med hensyn til udenlandske retsafgørelser i EU. I dag har det retlige samarbejde og tilliden mellem medlemsstaterne nået en grad af modenhed, der gør det muligt at gå i retning af en enklere, mindre dyr og mere automatisk ordning for fri bevægelighed for retsafgørelser, hvor de eksisterende formaliteter fjernes mellem medlemsstaterne. Forslaget afskaffer derfor exequaturproceduren for alle retsafgørelser, der er omfattet af forordningens anvendelsesområde med undtagelse af retsafgørelser i sager om ærekrænkelser og kollektive erstatningssøgsmål. Afskaffelsen af exequaturproceduren vil ske samtidig med indførelsen af en række processuelle garantier, der sikrer, at sagsøgte ret til en retfærdig rettergang og hans ret til forsvar, der sikres ved artikel 47 i EU's charter om grundlæggende rettigheder, beskyttes i tilstrækkeligt omfang. Sagsøgte vil have tre retsmidler til rådighed til under ekstraordinære omstændigheder at forhindre, at en retsafgørelse truffet i en medlemsstat får virkning i en anden medlemsstat: For det første vil han kunne anfægte retsafgørelsen i domsstaten, hvis han ikke er blevet behørigt informeret om retssagen i den pågældende stat. For det andet vil forslaget indføre et ekstraordinært retsmiddel i fuldbyrdelsesmedlemsstaten, der vil give sagsøgte mulighed for at anfægte enhver anden formalitetsmangel, der kunne være opstået under sagen ved den oprindelige ret, og som kan have medført en krænkelse af hans ret til en retfærdig rettergang. Et tredje retsmiddel vil gøre det muligt for sagsøgte at forhindre fuldbyrdelsen af retsafgørelsen, hvis den er uforenelig med en anden retsafgørelse, der er blevet truffet i fuldbyrdelsesmedlemsstaten eller – når

visse betingelser er opfyldt – i et andet land. Disse garantier tager højde for situationer, som på nuværende tidspunkt klares ved visse af de gældende afvisningsgrunde, navnlig til sikring af beskyttelsen af retten til forsvar, idet den væsentligste forskel er, at kontrollen af, at retsafgørelsen ikke strider mod grundlæggende retsprincipper, afskaffes. På denne måde spares der tid og omkostninger i forhold til exequaturproceduren, mens der fortsat sikres den nødvendige beskyttelse af sagsøgte.

Forslaget indeholder også en række standardformularer, der skal lette anerkendelsen eller fuldbyrdelsen af de udenlandske retsafgørelser, når exequaturproceduren ikke længere er der, samt appeladgang efter den ovenfor beskrevne procedure til at sikre retten til forsvar. Disse formularer vil gøre det lettere for de kompetente myndigheder at fuldbyrde retsafgørelsen, særlig når der skal foretages en beregning af renter og omkostninger. De mindsker også behovet for oversættelse af retsafgørelsen og gør det lettere for sagsøgte at iværksætte appel af retsafgørelsen, når den pågældende skal varetage sine interesser i en anden medlemsstat.

Forslaget bibeholder exequaturproceduren for retsafgørelser i sager om ærekrænkelser, hvor en privatperson gør gældende, at hans ret til privatlivets fred og individets rettigheder er blevet krænket af medierne. Disse sager er særligt ømtålelige, og medlemsstaterne har indtaget forskellige holdninger til, hvordan det sikres, at de forskellige grundlæggende rettigheder overholdes, såsom rettighederne til menneskelig værdighed, respekt for privatliv og familieliv, beskyttelse af personoplysninger og ytrings- og informationsfriheden. På grund af disse forskelle, og fordi der ikke er nogen harmoniseret regel om lovvalg på EU-plan (se artikel 1, stk. 2, litra g), i forordning (EF) nr. 864/2007 (Rom II-forordningen)⁷, er det for tidligt at antage, at der allerede findes en tilstrækkelig grad af tillid mellem retssystemerne til, at man kan komme ud over status quo på dette punkt. Det er derfor bedst foreløbigt at bibeholde exequaturproceduren for retsafgørelser i sager om ærekrænkelser, indtil der opnås større klarhed om de materielle regler og/eller lovvalgsregler på dette område.

Exequaturproceduren bibeholdes tillige for retsafgørelser i sager, der anlægges af en gruppe sagsøgere, en repræsentativ organisation eller et organ, der varetager almenvellet, med påstand om erstatning for skade, der er forvoldt en større gruppe sagsøgere ved ulovlig forretningspraksis (kollektive erstatningssøgsmål). De ordninger, der gælder for erstatning til en gruppe skadelidte, som der er påført en skade ved ulovlig forretningspraksis, er meget forskellige rundt om i EU. Grundlæggende er hver national erstatningsordning enestående, og der er ikke to nationale ordninger, der er ens på dette område. Nogle af procedurerne finder kun anvendelse på helt særlige områder (f.eks. tilbagesøgning af tab ved kapitalinvestering i Tyskland eller tab forvoldt ved konkurrencefordrejende adfærd i Det Forenede Kongerige), andre har et videre anvendelsesområde (f.eks. de spanske kollektive erstatningssøgsmål). En anden forskel er søgsmålsberettigelsen i erstatningssøgsmål; i visse medlemsstater er offentlige myndigheder tillagt beføjelser til at anlægge sag inden for bestemte områder (f.eks. ombudsmanden i Finland), i andre er private organisationer, såsom forbrugersammenslutninger (f.eks. Bulgarien), eller enkeltpersoner, der handler på en gruppes vegne (f.eks. Portugal), tillagt

⁷ EUT L 199 af 31.7.2007, s. 40.

søgsmålsberettigelse. Mange medlemsstater har en kombination af forskellige regler om søgsmålsberettigelse. En anden forskel angår den kategori af skadelidte, der kan gøre brug af adgangen til kollektive erstatningssøgsmål. De fleste nationale ordninger, der er nævnt ovenfor, giver forbrugere adgang til erstatningssøgsmål, mens kun nogle få også giver andre skadelidte, såsom mindre virksomheder, en sådan adgang. Der er også forskelle på retsafgørelsens retsvirkninger i forhold til medlemmerne af den pågældende gruppe: i de fleste medlemsstater er afgørelsen kun bindende for dem, der udtrykkeligt har samtykket i søgsmålet ("opt-in", f.eks. Sverige og Italien). I nogle få medlemsstater bliver afgørelsen bindende for alle medlemmerne af gruppen, medmindre de har frabedt sig det (Portugal, Danmark, Nederlandene). Derudover er der forskelle mellem medlemsstaterne på, hvornår de erstatningsberettigede bliver individuelt identificeret; i visse medlemsstater skal identificeringen ske, når det kollektive søgsmål indledes (f.eks. Det Forenede Kongerige), men det i andre kan ske på et senere stadium (f.eks. Polen og Spanien). Der er også betydelige forskelle på finansieringen af kollektive erstatningssøgsmål, fordelingen af erstatningssummen og brugen af alternative konfliktløsningsordninger. Under hensyn til disse store forskelle kan det ikke på nuværende stadium antages, at der er den nødvendige grad af gensidig tillid. Det er grunden til, at Kommissionen vil foretage en offentlig høring om en EU-holdning til kollektive erstatningssøgsmål for at få klarlagt, hvilke former for kollektive erstatningssøgsmål, der kunne passe ind i EU's retssystem og de 27 EU-medlemsstaters retsorden. Den offentlige høring skal bl.a. gøre det muligt at fastslå, hvor effektive reglerne om europæisk civilret og proces er med henblik på, at kollektive erstatningssøgsmål og domme skal være eksigible overalt i EU. Indtil resultatet af høringen foreligger, er det for tidligt at bevæge sig ud over status quo med hensyn til spørgsmålet om kollektive erstatningssøgsmål og afskaffe exequaturproceduren for retsafgørelser i kollektive søgsmål. Hvis høringen fører til, at der vedtages harmoniserings- eller tilnærmelsesforanstaltninger på dette område, bør bestemmelserne i dette forslag til forordning om ophævelse af exequaturproceduren udstrækkes til at gælde disse procedurer på en sammenhængende måde. En sådan udstrækning bør dog ikke berøre Kommissionens mulighed for at foreslå ophævelse af mellemliggende procedurer, for så vidt angår kollektive erstatningssøgsmål, selv når der ikke er truffet nogen harmoniserings- eller tilnærmelsesforanstaltninger, under hensyn til de foreliggende oplysninger om effektiviteten og muligheden for accept af en sådan udvikling i den europæiske retsorden.

3.1.2. *Forbedring af, hvordan forordningen fungerer i den internationale retsorden*

Der foreslås flere ændringer med henblik på at forbedre, hvordan ordningen fungerer i den internationale retsorden.

- Forslaget udvider forordningens kompetenceregler til at omfatte tredjelandssagsøgte. Denne ændring vil generelt udvide virksomhedernes og borgernes muligheder for at sagsøge tredjelandssagsøgte i EU, fordi de særlige kompetenceregler, der f.eks. lægger kompetencen på stedet for kontraktens opfyldelse, herefter kan anvendes i disse sager. Særligt vil ændringen sikre, at kompetencereglerne, der beskytter forbrugere, arbejdstagere og sikrede, også vil gælde, hvis sagsøgte har bopæl eller hjemsted uden for EU.

- Forslaget harmoniserer yderligere reglerne om residualkompetence og skaber yderligere to værneting for retstvister, hvor sagsøgte har bopæl eller hjemsted uden for EU. For det første bestemmes det i forslaget, at en person uden for EU kan sagsøges på et sted, hvor aktiver, der tilhører den pågældende, befinder sig, når værdien af dem ikke står i et urimeligt forhold til kravets værdi, og tvisten har tilstrækkelig forbindelse med den medlemsstat, hvor sagen anlægges. Derudover vil retterne i en medlemsstat have kompetence, hvis der ikke er noget andet værneting, der vil kunne sikre en retfærdig rettergang, og retstvisten har tilstrækkelig forbindelse med den pågældende medlemsstat ("forum necessitatis"). Harmoniseringen af residualkompetencen sikrer, at borgere og virksomheder har lige adgang til retterne i EU, og at der er lige vilkår for virksomhederne på det indre marked med hensyn hertil. De harmoniserede regler opvejer afskaffelsen af de gældende nationale regler. For det første opvejes det, at sagsøgte ikke er til stede i EU, af, at der er værneting, hvor den pågældendes aktiver befinder sig. En sådan regel gælder allerede i et aneligt antal medlemsstater, og den har den fordel, at den sikrer, at en retsafgørelse kan fuldbyrdes i den stat, hvor den blev truffet. For det andet sikrer værnetinget tvunget af omstændighederne, forum necessitatis, at EU-sagsøgers ret til en retfærdig rettergang beskyttes, hvilket er særlig relevant for EU-virksomheder, der investerer i lande med ikke fuldt udviklede retssystemer.
- Forslaget indfører en skønsmæssig litis pendensregel for retstvister om samme spørgsmål mellem de samme parter, der behandles ved retterne i EU og i et tredjeland. En ret i en medlemsstat kan undtagelsesvis udsætte sagen, hvis sagen først er blevet indbragt for en ret uden for EU, når den forventes at blive afgjort inden en rimelig frist, og afgørelsen vil kunne anerkendes og fuldbyrdes i den pågældende medlemsstat. Denne ændring har til formål at undgå parallelle søgsmål i og uden for EU.

3.1.3. *Forbedring af effektiviteten af værnetingsaftaler.*

Forslaget indeholder to ændringer, der har til formål at forbedre effektiviteten af værnetingsaftaler:

Når parterne har valgt en bestemt ret eller bestemte retter til at afgøre deres tvist, giver forslaget den valgte ret forret til at træffe afgørelse om sin kompetence, uanset om sagen først er indbragt for den. Alle andre retter skal udsætte sagen, indtil den valgte ret har fastslået, at den har kompetence, eller – hvis aftalen er ugyldig – erklæret sig inkompetent. Denne ændring vil øge effektiviteten af værnetingsaftaler og fjerne tilskyndelsen til misbrug af sagsanlæg ved retter, der ikke har kompetence.

Endvidere indfører forslaget en harmoniseret lovvalgsregel om den materielle gyldighed af værnetingsaftaler, der sikrer en lignende løsning på dette spørgsmål, uanset for hvilken ret sagen indbringes.

Begge ændringer afspejler de løsninger, der blev anvendt i Haagerkonventionen af 2005 om værnetingsaftaler, og bereder således vejen for EU's eventuelle indgåelse af denne konvention.

3.1.4. Forbedring af forholdet mellem forordningen og voldgift

Forslaget indeholder en særlig regel om forholdet mellem voldgift og retssager. Det indeholder en forpligtelse for retter til, når en tvist indbringes for dem, at udsætte sagen, hvis der rejses indsigelse mod deres kompetence under henvisning til en voldgiftsaftale, og sagen er blevet indbragt for en voldgiftsret, eller der er indledt en retssag angående voldgiftsaftalen i den medlemsstat, hvor voldgiftsretten skal sættes. Denne ændring vil øge effektiviteten af voldgiftsaftaler i EU, forebygge parallelle rets- og voldgiftssager og fjerne tilskyndelsen til misbrug af retssager i et taktisk øjemed.

3.1.5. Bedre koordinering af søgsmål ved retterne i medlemsstaterne

Et andet sæt ændringer har til formål at forbedre koordineringen af retssager i medlemsstater. Der er tale om følgende ændringer:

- Forslaget har til formål at forbedre den generelle litis pendensregel ved at fastsætte en frist for, hvornår den ret, sagen først indbringes for, skal tage stilling til, om den har kompetence. Endvidere bestemmes det ved ændringen, at der skal ske udveksling af oplysninger mellem de retter, som den samme sag er indbragt for.
- Forslaget letter forening af indbyrdes forbundne søgsmål ved at afskaffe kravet om, at det i henhold til national ret skal være muligt at forene sagerne.
- For så vidt angår foreløbige, herunder sikrende, retsmidler, indeholder forslaget bestemmelser om fri bevægelighed for de foranstaltninger, der er truffet af en ret, der har kompetence med hensyn til sagens realitet, herunder – når visse betingelser er opfyldt – foranstaltninger, der er truffet på en af parternes begæring. Forslaget er derimod til hinder for fri bevægelighed for foreløbige foranstaltninger, der træffes af en anden ret end den, der har kompetence til at behandle sagens realitet. Da der er store forskelle på national ret med hensyn til dette spørgsmål, bør retsvirkningerne af disse foranstaltninger begrænses til at gælde i den medlemsstat, hvor de blev truffet, så der ikke opstår risiko for sagsøgers misbrug af muligheden for at vælge det for ham mest gunstige værneting ("forum shopping"). Endelig kræver forslaget, når sagen er under realitetsbehandling i en ret, og der indgives begæring til en anden ret om en foreløbig foranstaltning, at de to retter samarbejder for at sikre, at alle sagens omstændigheder tages i betragtning, når der træffes en foreløbig foranstaltning.

3.1.6. Forbedring af adgangen til retlig prøvelse

Endelig forbedrer et sæt ændringer den praktiske funktion af kompetencereglerne. Ændringerne omfatter følgende:

- Værneting for tingslige rettigheder fastsættes til det sted, hvor løsøret befinder sig.
- Arbejdstagere får adgang til at anlægge sag mod flere sagsøgte inden for beskæftigelsesområdet i henhold til artikel 6, stk. 1. Denne mulighed fandtes i Bruxelleskonventionen af 1968. Når den genindføres i forordningen, vil det være til fordel for arbejdstagere, der ønsker at anlægge sag mod flere arbejdsgivere, der er etableret i forskellige medlemsstater (se situationen i sag C-462/06). Muligheden for i den forbindelse

at forene sager mod flere sagsøgte vil navnlig være til fordel for arbejdstagerne. Den modsatte situation, dvs. når en arbejdsgiver ønsker at forene sagerne mod flere arbejdstagere, forekommer tilsyneladende ikke i praksis i forbindelse med individuelle ansættelseskontrakter.

- Det bliver muligt at indgå værnetingsaftaler for tvister om erhvervslejemål.
- Det bliver lovpligtigt at informere sagsøgte om retsvirkningerne af ikke at gøre indsigelse mod rettens kompetence, når den pågældende møder i retten.

3.2. Retsgrundlag

Dette forslag ændrer forordning (EF) nr. 44/2001, der blev vedtaget med hjemmel i artikel 61, litra c), og artikel 67, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. Siden ikrafttrædelsen af Lissabontraktaten har den tilsvarende hjemmel været artikel 81, stk. 2, litra a), c) og e), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Tredje del, afsnit V, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde gælder ikke for Danmark på grund af protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaterne. Reglerne i forordning (EF) nr. 44/2001 er dog blevet udstrakt til at gælde for Danmark ved aftalen af 19. oktober 2005 mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Danmark om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område. Aftalen indeholder også en ordning, der giver Danmark mulighed for at anvende enhver retsakt, der ændrer forordning (EF) nr. 44/2001.

Afsnit V finder heller ikke anvendelse på Det Forenede Kongerige og Irland, medmindre de to lande træffer anden afgørelse efter reglerne herom i protokollen om deres stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed.

3.3. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Alle elementerne af revisionen, som er præsenteret ovenfor, opfylder kravene til nærhed og proportionalitet. For så vidt angår nærhed kan afskaffelsen af exequaturproceduren ikke opnås af medlemsstaterne, idet proceduren er blevet harmoniseret ved Bruxelles I-forordningen og derfor kun kan ændres ved en forordning. De samme grunde gør sig gældende for forbedringen af de gældende regler om kompetence og koordinering af sager mellem medlemsstaterne. For så vidt angår den foreslåede harmonisering af medlemsstaternes residualkompetence, giver de nuværende forskelle mellem de nationale regler ulige markedsvilkår for virksomheder, der driver forretning med parter uden for EU. Det er kun lovgivning på EU-plan, der kan skabe lige vilkår. Hvad endelig angår forholdet til voldgift, kan medlemsstaterne ikke selv sikre, at voldgiftssager i deres medlemsstat bliver koordineret på en hensigtsmæssig måde med retssager i andre medlemsstater, fordi virkningen af national lovgivning er begrænset af territorialprincippet. Det er derfor nødvendigt at træffe foranstaltninger på EU-plan.

Konsekvensanalysen, der fremlægges sammen med dette forslag, viser, at fordelene ved hver af de foreslået ændringer mere end opvejer udgifterne til dem, og de foreslåede foranstaltninger står derfor i et rimeligt forhold til målet.

3.4. Konsekvenser for de grundlæggende rettigheder

Som der detaljeret er redegjort for i konsekvensanalysen, der fremlægges sammen med dette forslag, og i overensstemmelse med EU's strategi for Den Europæiske Unions effektive gennemførelse af chartret om grundlæggende rettigheder⁸ er alle elementer i reformen i overensstemmelse med rettighederne i chartret om grundlæggende rettigheder, og særlig retten til adgang til effektive retsmidler og retten til en upartisk domstol, der er sikret ved chartrets artikel 47. De forbedrer endvidere niveauet af forbrugerbeskyttelse, jf. artikel 38. Afskaffelsen af exequaturproceduren vil ske samtidig med, at der indføres særlige appelprocedurer, der sikrer, at sagsøgte har et effektivt retsmiddel, og at retsafgørelser, der ikke opfylder hans ret til retfærdig rettergang eller ret til forsvar, ikke får virkning i forhold til ham. De ændringer, der påtænkes for den internationale retsorden, vil give bedre adgang til retlig prøvelse i Den Europæiske Union for borgere, navnlig svagere parter, og virksomheder. Når mulighederne for at omgå en værnetings- eller voldgiftsaftale fjernes, reduceres risikoen for parallelle retssager, og derved forbedres den generelle effektivitet i retsvæsenet og friheden til at oprette og drive egen virksomhed, jf. chartrets artikel 16. Endelig er der intet i forordningen, der griber ind i arbejdstageres og arbejdsgiveres eller deres respektive organisationers grundlæggende ret til at forhandle og indgå kollektive overenskomster og i tilfælde af interessekonflikter deres ret til at tage kollektive skridt, herunder strejke, for at forsvare deres interesser, jf. chartrets artikel 28.

⁸ Meddelelse fra Kommissionen, KOM(2010) 573 endelig af 19.10.2010.

↓ 44/2001

2010/xxxx (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) NR. 44/2001

af 22. december 2000

om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område

(Omarbejdning)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

↓ 44/2001 (tilpasset)

under henvisning til traktaten om ~~oprettelse af Det Europæiske Fællesskab~~ Den Europæiske Unions funktionsmåde , særlig artikel ~~61, litra e)~~ 67, stk. 4, og artikel ~~67, stk. 1,~~ 81, stk. 2, litra a), c) og e),

↓ 44/2001 (tilpasset)

under henvisning til forslag fra ~~Kommissionen~~⁹ =Europa-Kommissionen,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
~~under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet~~¹⁰ ,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹¹ , ~~og~~
efter den almindelige lovgivningsprocedure og
ud fra følgende betragtninger:

↓ ny

(1) Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2001 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige

⁹ EFT C 376 af 28.12.1999, s. 1.

¹⁰ Udtalelse afgivet den 21.9.2000 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

¹¹ EFT C 117 af 26.4.2000, s. 6. EUT C [...] af [...], s. [...].

område¹² er blevet ændret flere gange¹³. Da der skal foretages yderligere ændringer, bør den omarbejdes af hensyn til klarheden.

↓44/2001 betragtning (1)
(tilpasset)

- (2) ~~Fællesskabet~~ ☒ Unionen ☒ har sat sig som mål at bevare og udbygge et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, ~~hvor der er fri bevægelighed for personer~~ ☒ der letter adgangen til at få oprejsning ved retsvæsenet, navnlig gennem princippet om gensidig anerkendelse af retsafgørelser og afgørelser truffet af ikke-retslige organer i civile spørgsmål ☒. Med henblik på gradvis at indføre et sådant område bør ~~Fællesskabet~~ ☒ Unionen ☒ bl.a. vedtage ~~de~~ foranstaltninger vedrørende samarbejde om civile spørgsmål, ~~der er~~ ☒ navnlig når de er ☒ nødvendige for det indre markeds ☒ hensigtsmæssige ☒ funktion.

↓44/2001 betragtning (2)
⇒ny

- (3) Visse forskelle mellem de nationale regler for retternes kompetence og for anerkendelse af retsafgørelser virker hæmmende for det indre markeds funktion. Det er tvingende nødvendigt at vedtage have bestemmelser, der kan gøre reglerne for retternes kompetence på det civil- og handelsretlige område ensartede og ~~forenkle formaliteterne med henblik på en~~ ⇒ sikre ⇐ hurtig og enkel anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser truffet i medlemsstater, der er bundet af denne forordning.

↓44/2001 betragtning (3)
(tilpasset)

- (4) Dette område falder ind under samarbejdet om civile spørgsmål efter ~~traktatens~~ artikel ~~65~~ ☒ 81 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ☒.

↓44/2001 betragtning (6)
(tilpasset)

- (5) For at virkeliggøre målet om fri bevægelighed for retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område er det nødvendigt og hensigtsmæssigt, at reglerne for retternes kompetence og for anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser fastlægges i en bindende og umiddelbart gældende ~~fællesskabsretsakt~~ ☒ EU-retsakt ☒.

↓44/2001 betragtning (4)
(tilpasset)

- (6) ☒ Målene for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre gennemføres på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet ☒, jf. artikel 5 i

¹² EFT L 12 af 16.1.2001, s. 1.

¹³ Se bilag VII.

traktaten om Den Europæiske Union. ☒ I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går forordningen ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål. ☒

↓44/2001 betragtning (5)
(tilpasset)

- (7) Medlemsstaterne indgik den 27. september 1968 på grundlag af ~~traktatens~~ artikel 293, fjerde led, ☒ i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab ☒ Bruxelleskonventionen om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, senere ændret ved konventionerne om nye medlemsstaters tiltrædelse af denne konvention (i det følgende benævnt »Bruxelleskonventionen«)¹⁴. Den 16. september 1988 indgik medlemsstaterne og EFTA-staterne Lugano-konventionen om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, som er en parallelkonvention til Bruxelleskonventionen af 1968.
-

↓ny

- (8) Den 22. december 2000 vedtog Rådet forordning (EF) nr. 44/2001 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, der trådte i stedet for Bruxelleskonventionen, for så vidt angår EU's område, og som gælder mellem alle medlemsstaterne, undtagen Danmark. Ved Rådets afgørelse 2006/325/EF af 27. april 2006 indgik Unionen en aftale med Danmark, der sikrede, at bestemmelserne i forordning (EF) nr. 44/2001 kom til at finde anvendelse i Danmark. Luganokonventionen af 1988 blev revideret ved Luganokonventionen om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, der blev indgået den 30. oktober 2007 af Unionen, Danmark og EFTA-staterne¹⁵. Det bør sikres, at der er sammenhæng i fortolkningen af konventionerne og nærværende forordning.
- (9) Den 21. april 2009 vedtog Kommissionen en rapport om anvendelsen af forordning (EF) nr. 44/2001¹⁶. I rapporten blev det konkluderet, at der generelt var tilfredshed med forordningen, men at anvendelsen af visse af bestemmelserne burde forbedres, den frie bevægelighed for retsafgørelser burde fremmes yderligere, og der burde gives endnu bedre adgang til retlig prøvelse.
-

↓44/2001 betragtning (7)
(tilpasset)

- (10) Denne forordnings materielle anvendelsesområde skal bør omfatte alle de vigtigste spørgsmål på det civil- og handelsretlige område, bortset fra visse velafgrænsede
-

¹⁴ EFT L 299 af 31.12.1972, s. 32 (~~dansk udgave i EFT L 304 af 30.10.1978, s. 17~~). EFT L 304 af 30.10.1978, s. 1. EFT L 388 af 31.12.1982, s. 1. EFT L 285 af 3.10.1989, s. 1. EFT C 15 af 15.1.1997, s. 1. Se den konsoliderede udgave i EFT C 27 af 26.1.1998, s. 1.

¹⁵ EUT L 339 af 21.12.2007, s. 1.

¹⁶ Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet og det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg om anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, KOM(2009) 174 endelig.

delområder. ☒ Da Rådets forordning (EF) nr. 4/2009 af 18. december 2008 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og samarbejde vedrørende underholdspligt er blevet vedtaget, bør disse spørgsmål ikke være omfattet af nærværende forordnings anvendelsesområde. ☒

↓ny

(11) Denne forordning bør kun finde anvendelse på voldgift i det begrænsede tilfælde, forordningen træffer bestemmelse om. Særligt bør den ikke finde anvendelse på voldgiftsaftalers form, gyldighed eller retsvirkninger, voldgiftsmænds beføjelser, proceduren ved voldgiftsretter eller på voldgiftskendelsers gyldighed, annullation, anerkendelse og fuldbyrdelse.

↓44/2001 betragtning (8)

~~Sager, der er omfattet af denne forordning, skal have en tilknytning til de medlemsstaters område, der er bundet af denne forordning. De fælles regler for retternes kompetence bør derfor principielt anvendes, når sagsøgte har bopæl på en af disse medlemsstaters område.~~

↓44/2001 betragtning (9)

~~En sagsøgt, der ikke har bopæl på en medlemsstats område, er som hovedregel underlagt de nationale kompetenceregler, der gælder på den medlemsstats område, hvor sagen er anlagt, og en sagsøgt med bopæl på en medlemsstats område, der ikke er bundet af denne forordning, skal fortsat være underlagt Bruxelles-konventionens regler.~~

↓44/2001 betragtning (10)

~~Med henblik på den frie bevægelighed for retsafgørelser skal retsafgørelser truffet i en medlemsstat, der er bundet af denne forordning, anerkendes og fuldbyrdes i en anden medlemsstat, der er bundet af denne forordning, selv når domsskyldneren har bopæl på et tredjelandets område.~~

↓44/2001 betragtning (11)

(12) Kompetencereglerne bør frembyde en høj grad af forudsigelighed og være baseret på sagsøgtens bopæl som det principielle kriterium, og dette kompetencekriterium bør altid kunne gøres gældende, undtagen i enkelte velafgrænsede tilfælde, hvor det på grund af sagens genstand eller af hensyn til parternes aftalefrihed er berettiget at lægge et andet tilknytningsmoment til grund. For at gøre de fælles regler mere gennemsigtige og undgå kompetencekonflikter bør juridiske personers bopæl defineres selvstændigt.

↓44/2001 betragtning (12)

⇒ny

(13) Som kompetencekriterium bør sagsøgtens bopæl suppleres med alternative kriterier baseret på en sags nære tilknytning til en bestemt ret eller på hensynet til god retspleje. ⇒Kriteriet nær tilknytning bør tjene til at skabe retssikkerhed og undgå, at sagsøgte indstævnes for en ret i en medlemsstat, som han ikke med rimelighed kunne forudse. Dette er navnlig vigtigt i tvister angående forpligtelser uden for kontrakt, der er opstået

i forbindelse med krænkelse af privatlivets fred og af individets rettigheder, herunder ærekrænkelser. ↩

↓44/2001 betragtning (13)

- (14) For forsikringsaftaler, forbrugerftaler og arbejdsaftaler er det ønskeligt at beskytte den svage part ved hjælp af kompetenceregler, der er gunstigere for denne parts interesser end de almindelige kompetenceregler.
-

↓44/2001 betragtning (14)
(tilpasset)

- (15) Friheden til at indgå aftaler om værneting for parter i andre aftaler end forsikrings-, forbruger- og arbejdsaftaler, hvor en sådan aftalefrihed ~~bør~~ er ~~være~~ begrænset, skal respekteres, dog med forbehold af de bestemmelser om enekompetence, der er fastsat i denne forordning.
-

↓ny

- (16) Af hensyn til sagsøgeres og sagsøgte interesser og med henblik på en ordnet retspleje i Unionen, bør det forhold, at sagsøgte har bopæl i et tredjeland, ikke længere medføre, at visse EU-bestemmelser om retternes kompetence ikke finder anvendelse, og der bør ikke længere henvises til national ret.

- (17) Forordningen bør derfor opstille et komplet regelsæt for den internationale kompetence for medlemsstaternes retter. De gældende kompetenceregler sikrer, at der er en tæt tilknytning mellem de sager, forordningen finder anvendelse på, og medlemsstaternes område, og det er derfor ubetænkeligt at udstrække deres anvendelse til sagsøgte, uanset hvor de har bopæl. Derudover bør forordningen fastsætte, i hvilke sager en ret i en medlemsstat kan udøve residualkompetence.
-

↓44/2001 betragtning (15)

- (18) Af hensyn til en harmonisk retspleje er det nødvendigt at mindske risikoen for parallelle retssager mest muligt og undgå, at der træffes indbyrdes uforenelige retsafgørelser i to medlemsstater. Der bør være en klar, effektiv mekanisme til at afgøre tilfælde af litis pendens og indbyrdes sammenhængende krav og til at afhjælpe problemer som følge af forskellene mellem de enkelte medlemsstaters lovgivning med hensyn til, på hvilket tidspunkt en sag anses for anlagt. Med henblik på anvendelsen af denne forordning bør dette tidspunkt defineres selvstændigt.
-

↓ny

- (19) Værnetingsaftaler bør også gøres mere effektive, så parternes vilje i fuldt omfang efterkommes, og der undgås misbrug af retssager i et taktisk øjemed. Forordningen bør derfor give den ret, der er valgt i aftalen, en fortrinsstilling med hensyn til at træffe afgørelse om sin kompetence, uanset om det er den, sagen først blev indbragt for.

- (20) Voldgiftsaftaler bør også gøres mere effektive, så parternes vilje i fuldt omfang efterkommes. Dette bør særligt være tilfældet, når det er aftalt eller fastsat, at voldgift

skal finde sted i en medlemsstat. Forordningen bør derfor indeholde særlige regler med henblik på at undgå parallelle søgsmål og misbrug af retssager i taktisk øjemed under disse omstændigheder. Det sted, voldgiften skal finde sted, bør være det sted, parterne har valgt, eller det sted, der er fastsat af voldgiftsretten, voldgiftsorganet eller enhver anden myndighed, som parterne direkte eller indirekte har valgt.

(21) Der bør gælde en fleksibel ordning, hvor retterne i medlemsstaterne kan tage i betragtning, om der verserer en sag ved en ret i et tredjeland, og herunder navnlig tage hensyn til en ordnet retspleje og se på, om en eventuel retsafgørelse fra tredjelandet kan anerkendes og fuldbyrdes i den pågældende medlemsstat.

(22) Begrebet foreløbige, herunder sikrende, retsmidler bør klarlægges. De bør særligt omfatte sikrende kendelser med henblik på at fremskaffe oplysninger og sikre beviser og dermed også ransagnings- og beslaglæggelseskendelser, jf. artikel 6 og 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder¹⁷. De bør ikke omfatte foranstaltninger, der ikke er sikrende, såsom foranstaltninger til afhøring af vidner med henblik på at sætte sagsøgeren i stand til at beslutte, om der skal anlægges sag.

↓44/2001 betragtning (16)

~~Den gensidige tillid til retsplejen inden for Fællesskabet gør det berettiget, at retsafgørelser, der er truffet i en medlemsstat, automatisk anerkendes, uden at der stilles krav om en særlig procedure, medmindre anerkendelsen bestrides.~~

↓44/2001 betragtning (17)

~~Denne samme gensidige tillid gør det også berettiget at operere med en effektiv og hurtig procedure for at erklære en retsafgørelse, der er truffet i én medlemsstat, for eksigibel i en anden medlemsstat. Med henblik herpå bør en retsafgørelse erklæres for eksigibel næsten automatisk efter en simpel formel kontrol af de forelagte dokumenter, uden at retten på embeds vegne bør kunne påberåbe sig en af de i denne forordning anførte grunde til ikke at lade en retsafgørelse fuldbyrde.~~

↓44/2001 betragtning (18)

~~For at en sagsøgt skal kunne varetage sine interesser, bør han dog kunne appellere en afgørelse, der erklærer en retsafgørelse for eksigibel, ved en kontradiktorisk procedure, hvis han mener, at der foreligger en grund til ikke at fuldbyrde retsafgørelsen. Tilsvarende bør den, der har anmodet om at få en retsafgørelse erklæret for eksigibel, kunne appellere en afgørelse, der afslår eksigibilitet.~~

↓ny

(23) På grund af den gensidige tillid til retsplejen i Unionen og med henblik på at gøre det mindre langsomt og mindre dyrt at føre retssager over landegrænserne bør de gældende mellemliggende procedurer, der skal iværksættes, inden der kan ske

¹⁷ EUT L 157 af 30.04.2004, s. 45.

fuldbyrdelse i den medlemsstat, hvor der indgives begæring herom, ophæves. En retsafgørelse, der er afsagt af en ret i en medlemsstat, bør derfor med hensyn til fuldbyrdelse behandles på samme måde, som hvis den var blevet afsagt i den medlemsstat, hvor der indgives begæring om fuldbyrdelse. Dog bør den nugældende procedure for anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser under hensyn til forskellene mellem medlemsstaternes ordninger og til, at ærekrænkelser og tilkendelse af erstatning under kollektive søgsmål er særligt ømtålelige spørgsmål, indtil videre opretholdes, for så vidt angår retsafgørelser på disse områder, i afventning af en yderligere udvikling i reglerne på dette område. Anvendelsesområdet for den særlige bestemmelse om ærekrænkelser bør svare til anvendelsesområdet for undtagelsen af dette område fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 864/2007 af 11. juli 2007 om lovvalgsregler for forpligtelser uden for kontrakt (Rom II-forordningen) og bør fortolkes på samme måde. Bestemmelserne om ophævelse af mellemliggende fuldbyrdelsesprocedurer bør udstrækkes til også at gælde domme om tilkendelse af erstatning i kollektive søgsmål, hvis der vedtages foranstaltninger til harmonisering eller tilnærmelse af de processuelle regler for disse søgsmål. En sådan udstrækning bør ikke berøre Kommissionens mulighed for at foreslå ophævelse af mellemliggende procedurer for kollektive erstatningssøgsmål, selv når der ikke er truffet nogen harmoniserings- eller tilnærmelsesforanstaltninger, under hensyn til de foreliggende oplysninger om effektiviteten og muligheden for accept af en sådan udvikling i den europæiske retsorden.

(24) Samtidig med ophævelsen af de mellemliggende procedurer bør der træffes de nødvendige foranstaltninger navnlig med henblik på at sikre, at retten til forsvar og til en retfærdig rettergang, jf. artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, opfyldes i fuldt omfang. Dette kræver, at der på fuldbyrdelsesstadiet indføres ekstraordinære retsmidler for sagsøgte, der er udeblevet på grund af manglende forkyndelse, eller som på anden måde er blevet ramt af sådanne mangler ved proceduren for den oprindelige ret, at det kan udgøre en tilsidesættelse af chartrets artikel 47.

(25) Hvis de mellemliggende procedurer fjernes, kræver det en tilpasning af den frie bevægelighed for foreløbige, herunder sikrende, retsmidler. Når disse retsmidler iværksættes af en ret, der har kompetence med hensyn til sagens realitet, bør deres frie bevægelighed sikres. Når de derimod anvendes af en ret, der ikke har kompetence med hensyn til sagens realitet, bør deres virkning være begrænset til den pågældende medlemsstat. Endvidere bør den frie bevægelighed for retsmidler, der træffes alene på en af parternes begæring, tillades, hvis der samtidig ydes passende garantier.

↓44/2001 betragtning (19)
(tilpasset)

(26) Kontinuiteten mellem Bruxelles-konventionen og denne forordning bør sikres, og i den forbindelse bør der fastsættes overgangsbestemmelser. Samme kontinuitet bør gælde med hensyn til ~~De~~ Den Europæiske ~~Fællesskabers~~ Unions Domstols fortolkning af Bruxelleskonventionen og de forordninger, der er trådt i

stedet for den , og endvidere bør protokollen af 1971¹⁸ fortsat finde anvendelse på sager, der allerede er anlagt ved denne forordnings ikrafttræden.

↓ny

- (27) Denne forordning bør sikre, at de grundlæggende rettigheder, der er fastsat i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig retten til adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol, der er sikret ved chartrets artikel 47, i fuldt omfang opfyldes. Intet i forordningen bør gribe ind i ytrings- og informationsfriheden (artikel 11), retten til respekt for privatliv og familieliv (artikel 7) eller arbejdstageres og arbejdsgiveres eller deres respektive organisationers ret i overensstemmelse med EU-retten og national lovgivning og praksis til at forhandle og indgå kollektive overenskomster på relevant niveau og, i tilfælde af interessekonflikter, deres ret til at tage kollektive skridt, herunder strejke, for at forsvare deres interesser (artikel 28).

↓44/2001 betragtning (20)
(tilpasset)
⇒ny

- (28) Det Forenede Kongerige og Irland har i medfør af artikel 3 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed , der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om ~~oprettelse af Det Europæiske Fællesskab~~ Den Europæiske Unions funktionsmåde , ~~meddelt, at de ønsker at deltage~~ deltaget i vedtagelsen og anvendelsen af ~~denne~~ forordning (EF) nr. 44/2001. ⇒ I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, [har Det Forenede Kongerige og Irland meddelt, at de ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne forordning]/[Med forbehold af artikel 4 i samme protokol deltager Det Forenede Kongerige og Irland ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige og Irland]. ⇐

↓44/2001 betragtning (21)
(tilpasset)
⇒ny

- (29) Danmark deltager i henhold til artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om ~~oprettelse af Det Europæiske Fællesskab~~ Den Europæiske Unions funktionsmåde , ikke i vedtagelsen af denne forordning, og forordningen er derfor ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Danmark, ⇒ idet Danmark dog kan anvende ændringerne i forordning (EF) nr. 44/2001 i medfør af artikel 3 i aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Danmark om retternes kompetence og om anerkendelse og

¹⁸ EFT L 204 af 2.8.1975, s. 28 (dansk udgave i EFT L 304 af 30.10.1978, s. 31). EFT L 304 af 30.10.1978, s. 1. EFT L 388 af 31.12.1982, s. 1. EFT L 285 af 3.10.1989, s. 1. EFT C 15 af 15.1.1997, s. 1. Se den konsoliderede udgave i EFT C 27 af 26.1.1998, s. 28.

fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område af 19. oktober 2005¹⁹ ⇐.

↓44/2001 betragtning (22)

~~Da Bruxelles-konventionen gælder i forholdet mellem Danmark og de medlemsstater, der er bundet af denne forordning, finder Bruxelles-konventionen og protokollen af 1971 fortsat anvendelse mellem Danmark og de medlemsstater, der er bundet af denne forordning.~~

↓44/2001 betragtning (23)
(tilpasset)

(30) Bruxelles-konventionen ~~bør tillige finde~~ fortsat ~~finde~~ anvendelse for så vidt angår de af medlemsstaternes territorier, som er omfattet af Bruxelles-konventionens geografiske anvendelsesområde, og som ikke er omfattet af denne forordning i medfør af ~~traktatens~~ artikel ~~299~~ ⇔ 355 i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde ⇔ .

↓44/2001 betragtning (24)
(tilpasset)

(31) Af konsekvenshensyn bør det tilsvarende fastsættes, at denne forordning ikke berører de regler ~~for om~~ retternes kompetence og ~~for om~~ anerkendelse af retsafgørelser, der er fastlagt i særlige ~~fællesskabsretsakter~~ ⇔ EU-retsakter ⇔ .

↓44/2001 betragtning (25)

(32) For at respektere medlemsstaternes internationale forpligtelser bør denne forordning ikke berøre de konventioner vedrørende særlige områder, som medlemsstaterne er parter i.

↓44/2001 betragtning (26)

~~Der bør i denne forordnings grundlæggende regler være en vis fleksibilitet for at tage hensyn til særlige procesregler i visse medlemsstater. Med henblik herpå bør nogle af bestemmelserne i den protokol, der er knyttet som bilag til Bruxelles-konventionen, indarbejdes i denne forordning.~~

↓44/2001 betragtning (27)

~~For at sikre en harmonisk overgang på visse områder, som er omfattet af særlige bestemmelser i den protokol, der er knyttet som bilag til Bruxelles-konventionen, bør der i denne forordning fastsættes bestemmelser, hvorved der i en overgangsperiode tages hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende i visse medlemsstater.~~

¹⁹ EUT L 299 af 16.11.2005, s. 62.

↓44/2001 betragtning (28)
(tilpasset)

~~Kommissionen bør senest fem år efter denne forordnings ikrafttræden forelægge en rapport om forordningens anvendelse og om nødvendigt foreslå tilpasninger.~~

↓ 44/2001 betragtning (29)

~~Kommissionen bør ændre bilag I-IV vedrørende nationale kompetenceregler, retter og kompetente myndigheder samt appelmuligheder på grundlag af ændringer fremsendt af den berørte medlemsstat. Ændringer af bilag V og VI bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen²⁰.~~

↓ny

(33) Kommissionen bør have beføjelse til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, med henblik på tilpasning af bilag I, II, V, VI og VII.

↓44/2001 (tilpasset)

~~UDSTEDT FØLGENDE~~ VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

ANVENDELSESOMRÅDE ☒ OG DEFINITIONER ☒

↓ 44/2001
⇒ny

Artikel 1

1. Denne forordning finder anvendelse på det civil- og handelsretlige område, uanset domsmyndighedens art. Den omfatter i særdeleshed ikke spørgsmål vedrørende skat, told eller administrative anliggender.

2. Denne forordning finder ikke anvendelse på:

- a) fysiske personers retlige status samt deres rets- og handleevne, formueforholdet mellem ægtefæller samt arv efter loven eller testamente
- b) konkurs, akkord og andre lignende ordninger

²⁰ ~~EUT L 184 af 17.7.1999, s. 23.~~

- c) social sikring
- d) voldgift ⇒ , medmindre dette særligt er bestemt i artikel 29, stk. 4, og artikel 33, stk. 3 ⇐

↓ny

- e) underholdspligt, der er opstået i forbindelse med et familieforhold, slægtskab, ægteskab eller svogerskab.

↓ 44/2001 (tilpasset)

3. I denne forordning forstås ved »medlemsstat« alle medlemsstater med undtagelse af Danmark.

Artikel ~~32~~2

I denne forordning forstås ved:

↓44/2001 (tilpasset)

a) ~~I denne forordning forstås ved~~ »retsafgørelse« enhver afgørelse truffet af en ret i en medlemsstat, uanset hvordan ~~den~~ afgørelsen betegnes, såsom dom, kendelse eller fuldbyrdesordre, herunder fastsættelse af sagsomkostninger, som foretages af en embedsmand ved retten.

↓ny

I kapitel III anses ordet "retsafgørelse" for at omfatte foreløbige, herunder sikrende, retsmidler, som en ret, der i henhold til denne forordning har kompetence med hensyn til sagens realitet, har truffet afgørelse om. Endvidere omfatter det foranstaltninger, som der er truffet afgørelse om, uden at sagsøgte er blevet indkaldt, og som skal fuldbyrdes uden først at være forkyndt for sagsøgte, dog kun hvis sagsøgte har ret til siden at få prøvet foranstaltningen i henhold til national ret i domsstaten.

b) "foreløbige, herunder sikrende, retsmidler": også sikrende kendelser med henblik på at fremskaffe oplysninger og sikre beviser

c) "ret": alle myndigheder, som i medlemsstaterne er tillagt kompetence med hensyn til spørgsmål, der falder ind under denne forordning

d) "retsførlig": forlig, der er blevet godkendt af en ret, eller som er indgået for en ret under retssagen

e) "officielt bekræftet dokument": et dokument, som er udarbejdet i overensstemmelse med formkravene eller er registreret som et officielt bekræftet dokument i domsstaten, og

i) hvis underskrift og indhold er blevet officielt bekræftet, og

ii) hvis officielle bekræftelse er foretaget af en offentlig myndighed eller en anden myndighed, der er beføjet hertil

f) "domsstat": efter omstændighederne den medlemsstat, hvor retsafgørelsen er blevet afsagt, hvor retsforliget er blevet godkendt eller indgået, eller hvor det officielt bekræftede dokument er blevet udarbejdet

g) "fuldbyrdesmedlemsstat": den medlemsstat, hvor retsafgørelsen, retsforliget eller det officielt bekræftede dokument søges fuldbyrdet

h) "den oprindelige ret": retten, som har truffet den retsafgørelse, der skal anerkendes og fuldbyrdes.

↓ 44/2001 (tilpasset)

KAPITEL II

KOMPETENCE

AFDELING 1

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel ~~23~~

1. Med forbehold af bestemmelserne i denne forordning skal personer, der har bopæl på en medlemsstats område, uanset deres nationalitet, sagsøges ved retterne i denne medlemsstat.
2. Personer, som ikke er statsborgere i den medlemsstat, på hvis område de har bopæl, er undergivet de kompetenceregler, der gælder for landets egne statsborgere.

Artikel ~~24~~

1. Personer, der har bopæl på en medlemsstats område, kan kun sagsøges ved retterne i en anden medlemsstat i medfør af de regler, der er fastsat i afdeling 2-7.

~~2. I særdeleshed kan de nationale kompetenceregler, der er angivet i bilag I, ikke gøres gældende imod dem.~~

↓ ny

2. Personer, der ikke har bopæl på en medlemsstats område, kan kun sagsøges ved retterne i en medlemsstat i henhold til reglerne i afdeling 2-8.

↓ 44/2001

~~Artikel 4~~

~~1. Har en sagsøgt ikke bopæl på en medlemsstats område, afgøres retternes kompetence i hver enkelt medlemsstat efter medlemsstatens egen lovgivning, jf. dog artikel 22 og 23.~~

~~2. Over for en person, der ikke har bopæl på en medlemsstats område, kan enhver, der har bopæl på en medlemsstats område, uanset sin nationalitet, i lighed med medlemsstatens egne statsborgere påberåbe sig de kompetenceregler, som gælder dér, herunder navnlig de regler, der er angivet i bilag I.~~

AFDELING 2

SPECIELLE KOMPETENCEREGLER

Artikel 5

↓ 44/2001 (tilpasset)

~~En person, der har bopæl på en medlemsstats område, kan sagsøges i en anden medlemsstat~~
 Følgende retter har kompetence:

1) a) i sager om kontraktforhold, ved retten på opfyldelsesstedet for det sted, hvor den forpligtelse, der ligger til grund for sagen, er opfyldt eller skal opfyldes

↓ 44/2001

b) ved anvendelsen af denne bestemmelse, og medmindre andet er aftalt, er opfyldelsesstedet for den forpligtelse, der ligger til grund for sagen:

- ved salg af varer, det sted i en medlemsstat, hvor varerne i henhold til aftalen er blevet leveret eller skulle have været leveret
- ved levering af tjenesteydelser, det sted i en medlemsstat, hvor tjenesteydelserne i henhold til aftalen er blevet leveret eller skulle have været leveret

c) er litra b) ikke relevant, finder litra a) anvendelse

~~2. i sager om underholdspligt, ved retten på det sted, hvor den berettigede har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted, eller, ved krav i forbindelse med en sag om en persons retlige status, ved den ret, der efter sin egen lovgivning er kompetent i sagen, medmindre denne kompetence alene støttes på en af parternes nationalitet~~

↓44/2001 (tilpasset)

32) i sager om erstatning uden for kontrakt, ~~ved~~ retten på det sted, hvor skadetilføjjelsen er foregået eller vil kunne foregå

↓ny

3) i sager om tingslige rettigheder eller besiddelse af løsøre, retten på det sted, hvor løsøret befinder sig

↓44/2001 (tilpasset)

- 4) i sager, i hvilke der påstås erstatning eller genoprettelse af en tidligere tilstand i anledning af en strafbar handling, ~~ved~~ den ret, hvor straffesagen er anlagt, såfremt denne ret i henhold til sin egen lovgivning kan påkende borgerlige krav
- 5) i sager vedrørende driften af en filial, et agentur eller en lignende virksomhed, ~~ved~~ retten på det sted, hvor filialen, agenturet eller virksomheden er beliggende
- 6) i sin egenskab af stifter af en trust, trustee eller begunstiget ved en trust oprettet enten i henhold til loven eller skriftligt eller ved en mundtlig aftale, der er bekræftet skriftligt, ~~ved~~ retterne i den medlemsstat, på hvis område trusten har ~~bopæl~~ hjemsted
- 7) i sager om indsigelse mod betaling af den bjærgeløn, der forlanges for bjærgning, som er kommet en skibsladning eller fragt til gode, ~~ved~~ den ret, i hvis retskreds der i den nævnte ladning eller i den dertil knyttede fragt:
-

↓ 44/2001

- a) er gjort arrest for at sikre sådan betaling, eller
- b) kunne have været gjort arrest, men hvor der er ydet kaution eller stillet anden sikkerhed

denne bestemmelse finder kun anvendelse, såfremt det gøres gældende, at sagsøgte har rettigheder i den nævnte skibsladning eller fragt, eller at han på bjærgningstidspunktet havde sådanne rettigheder.

Artikel 6

↓44/2001 (tilpasset)

En person, ~~der har bopæl på en medlemsstats område~~, kan endvidere sagsøges:

- 1) såfremt sagsøgte har bopæl i en medlemsstat, og der er flere sagsøgte, ved retten i den retskreds, hvor en af de sagsøgte har bopæl, forudsat at kravene er så snævert forbundne, at det er ønskeligt at behandle og påkende dem samtidig for at undgå uforenelige retsafgørelser i tilfælde af, at kravene blev påkendt hver for sig

↓ 44/2001 (tilpasset)

- 2) når der er tale om en sag om opfyldelse af en garantiforpligtelse eller andre sager angående tredjemand ~~krav~~ mod den pågældende som tredjemand, ved den ret, hvor den oprindelige sag er anlagt, medmindre denne kun er anlagt for at unddrage den pågældende det værneting, der ville være kompetent i hans sag
- 3) når der er tale om et modkrav, der udspringer af den samme aftale eller det samme forhold, som hovedkravet støttes på, ved den ret, hvor sagen om hovedkravet er anlagt
- 4) i sager om kontraktforhold, såfremt sagen kan forenes med en sag om rettigheder over fast ejendom mod samme sagsøgte, ved retten i den medlemsstat, på hvis område ejendommen er beliggende.

Artikel 7

Hvis en ret i en medlemsstat i henhold til denne forordning har kompetence til at afgøre sager om ansvar i forbindelse med brugen eller driften af et skib, har denne ret eller enhver anden ret, som i henhold til den interne lovgivning i den pågældende medlemsstat træder i stedet for førstnævnte ret, også kompetence til at afgøre krav om begrænsning af dette ansvar.

AFDELING 3

KOMPETENCE I FORSIKRINGSSAGER

Artikel 8

I forsikringsager afgøres kompetencen efter denne afdeling, jf. dog ~~artikel 4 og~~ artikel 5, nr. 5).

Artikel 9

↓ 44/2001 (tilpasset)

1. En forsikringsgiver, ~~der har bopæl på en medlemsstats område,~~ kan sagsøges:

↓ 44/2001 (tilpasset)

- a) ved retterne i den medlemsstat, på hvis område han har bopæl, eller
- b) i en anden medlemsstat, i tilfælde, hvor sagen anlægges af forsikringstageren, den sikrede eller den begunstigede, ved retten på det sted, hvor sagsøger har bopæl, eller
- c) såfremt det drejer sig om en coassurandør, ved den ret i en medlemsstat, ved hvilken der er anlagt sag mod den ledende assurandør.

2. Har forsikringsgiveren ikke bopæl på en medlemsstats område, men er indehaver af en filial, et agentur eller en lignende virksomhed i en medlemsstat, anses han i sager vedrørende driften af ~~en sådan virksomhed~~ filialen, agenturet eller virksomheden som havende bopæl på denne medlemsstats område.

Artikel 10

I sager om ansvarsforsikring eller forsikring af fast ejendom kan forsikringsgiveren endvidere sagsøges ved retten på det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået. Det samme gælder, når fast ejendom og løsøre er omfattet af samme forsikringsaftale og er genstand for samme skadestilfælde.

Artikel 11

1. I sager om ansvarsforsikring kan forsikringsgiveren endvidere sagsøges ved den ret, hvor skadelidte har anlagt sag mod den sikrede, såfremt den lovgivning, der gælder for denne ret, indeholder hjemmel dertil.

2. Artikel 8, 9 og 10 finder anvendelse i tilfælde, hvor skadelidte anlægger sag direkte mod forsikringsgiveren, såfremt der er hjemmel for et direkte sagsanlæg.

3. Såfremt lovgivningen om et sådant direkte sagsanlæg indeholder hjemmel til at inddrage forsikringstageren eller den sikrede i sagen, er den samme ret også kompetent i forhold til disse personer.

Artikel 12

1. En forsikringsgiver kan kun anlægge sag ved retterne i den medlemsstat, på hvis område sagsøgte har bopæl, hvad enten sagsøgte er forsikringstager, sikret eller begunstiget, jf. dog artikel 11, stk. 3.

2. Denne afdeling berører ikke retten til at fremsætte modkrav ved den ret, der behandler hovedkravet i overensstemmelse med denne afdeling.

Artikel 13

Denne afdeling kan kun fraviges ved en aftale om værneting:

- 1) der er indgået, efter at tvisten er opstået, eller
- 2) der giver forsikringstageren, den sikrede eller den begunstigede ret til at anlægge sag ved andre retter end dem, der er nævnt i denne afdeling, eller
- 3) der er indgået mellem en forsikringstager og en forsikringsgiver, som på tidspunktet for forsikringsaftalens indgåelse havde deres bopæl eller sædvanlige opholdssted på samme medlemsstats område, med det formål, at retterne i denne stat skal være kompetente også i tilfælde af, at skadetilføjelsen er foregået i udlandet, medmindre en sådan aftale om værneting ikke er tilladt efter lovgivningen i den pågældende medlemsstat, eller

- 4) der er indgået af en forsikringstager, som ikke har bopæl på en medlemsstats område, medmindre det drejer sig om en lovpligtig forsikring eller en forsikring vedrørende en fast ejendom, som er beliggende på en medlemsstats område, eller
- 5) der vedrører en forsikringsaftale, som dækker en eller flere af de i artikel 14 nævnte risici.

Artikel 14

De i artikel 13, nr. 5), omhandlede risici er følgende:

- 1) enhver skade
 - a) på søgående skibe, på offshore-anlæg og anlæg i rum sø eller på luftfartøjer, der skyldes begivenheder, som indtræffer i forbindelse med anvendelse til erhvervsmæssige formål af disse skibe, anlæg og luftfartøjer
 - b) på gods bortset fra passagerers bagage, når forsendelsen sker helt eller delvis som transport med nævnte skibe eller luftfartøjer
- 2) ethvert ansvar, bortset fra ansvar for fysisk skade på passagerer eller for skade på disses bagage
 - a) hidrørende fra brugen eller driften af skibe, anlæg eller luftfartøjer i henhold til nr. 1), litra a), med hensyn til luftfartøjer dog kun for så vidt lovgivningen i den medlemsstat, i hvilken luftfartøjet er registreret, ikke forbyder aftaler om værning ved forsikring af sådanne risici
 - b) for skade forårsaget af gods under transport som anført i nr. 1), litra b)
- 3) ethvert økonomisk tab i forbindelse med brugen eller driften af skibe, anlæg eller luftfartøjer i henhold til nr. 1), litra a), navnlig tab af fragt eller befragtningsindtægter
- 4) enhver risiko i forbindelse med en af de i nr. 1)-3) nævnte risici

↓44/2001 (tilpasset)

- 5) uanset nr. 1)-4), alle store risici som defineret i ~~Rådets direktiv 73/239/EOF²¹, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF²² som ændret ved direktiv 88/357/EOF²³ og direktiv 90/618/EOF²⁴~~, med eventuelle senere ændringer.

²¹ ~~EUT L 228 af 16.8.1973, s. 3. Direktivet er senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/26/EF (EFT L 181 af 20.7.2000, s. 65).~~

²² EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1.

²³ EUT L 172 af 4.7.1988, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 2000/26/EF.

²⁴ EFT L 330 af 29.11.1990, s. 44.

AFDELING 4

KOMPETENCE I SAGER OM FORBRUGERAFTALER

Artikel 15

1. I sager om aftaler indgået af en person (forbrugeren) med henblik på brug, der må anses at ligge uden for hans erhvervsmæssige virksomhed, afgøres kompetencen efter denne afdeling, jf. dog ~~artikel 4~~ og artikel 5, nr. 5):

- a) når sagen vedrører køb af løsøregerstande, hvor købesummen skal betales i rater eller
- b) når sagen vedrører lån, der skal tilbagebetales i rater, eller andre kreditdispositioner, som er bestemt til finansiering af køb af sådanne genstande, eller
- c) i alle andre tilfælde, når aftalen er indgået med en person, der udøver erhvervsmæssig virksomhed i den medlemsstat, på hvis område forbrugeren har bopæl, eller på en hvilken som helst måde retter sådan virksomhed mod denne medlemsstat eller mod flere stater inklusive denne medlemsstat, og aftalen er omfattet af den pågældende virksomhed.

2. Har forbrugeren medkontrahent ikke bopæl på en medlemsstats område, men er indehaver af en filial, et agentur eller en lignende virksomhed i en medlemsstat, anses han i sager vedrørende driften af ~~en sådan virksomhed~~ filialen, agenturet eller virksomheden som havende bopæl på denne medlemsstats område.

3. Denne afdeling finder ikke anvendelse på transportaftaler, bortset fra aftaler, hvorved der for en samlet pris ydes en kombination af rejse og ophold.

Artikel 16

1. Sager, som en forbruger agter at rejse mod sin medkontrahent, kan anlægges enten ved retterne i den medlemsstat, på hvis område medkontrahenten har bopæl, eller ved retten på det sted, hvor forbrugeren har bopæl.

2. Sager, som agtes rejst mod forbrugeren af forbrugeren medkontrahent, kan kun anlægges ved retterne i den medlemsstat, på hvis område forbrugeren har bopæl.

3. Denne artikel berører ikke retten til at fremsætte modkrav ved den ret, der behandler hovedkravet i overensstemmelse med denne afdeling.

Artikel 17

Denne afdeling kan kun fraviges ved en aftale om værneting:

- 1) der er indgået, efter at tvisten er opstået, eller
- 2) der giver forbrugeren ret til at anlægge sag ved andre retter end dem, der er nævnt i denne afdeling, eller
- 3) der er indgået mellem en forbruger og hans medkontrahent, som på tidspunktet for forbrugeraftalens indgåelse havde deres bopæl eller sædvanlige opholdssted på samme medlemsstats område, og tillægger retterne i denne medlemsstat kompetence, medmindre en sådan aftale om værneting ikke er tilladt efter lovgivningen i den pågældende medlemsstat.

AFDELING 5

KOMPETENCE I SAGER OM INDIVIDUELLE ARBEJDSAFTALER

Artikel 18

1. I sager om individuelle arbejdsaftaler afgøres kompetencen efter denne afdeling, jf. dog ~~artikel 4 og~~ artikel 5, nr. 5) \Rightarrow , og artikel 6, nr. 1) \Leftarrow .

2. Når en arbejdstager har indgået en individuel arbejdskontrakt med en arbejdsgiver, der ikke har ~~Har arbejdsgiveren ikke~~ bopæl på en medlemsstats område, men er indehaver af en filial, et agentur eller en lignende virksomhed i en medlemsstat, anses ~~han~~ arbejdsgiveren i sager vedrørende driften af ~~en sådan virksomhed~~ filialen, agenturet eller virksomheden som havende bopæl på denne medlemsstats område.

Artikel 19

↓44/2001 (tilpasset)

~~En arbejdsgiver, der har bopæl på en medlemsstats område,~~ kan sagsøges:

↓ 44/2001

- 1) ved retterne i den medlemsstat, på hvis område han har bopæl, eller
- 2) i en anden medlemsstat:

↓44/2001 (tilpasset)

- a) ved retten på det sted, hvor eller hvorfra arbejdstageren sædvanligvis udfører sit arbejde, eller ved retten på det sidste sted, hvor han sædvanligvis udførte sit arbejde, eller

- b) såfremt arbejdstageren ikke sædvanligvis udfører eller udførte sit arbejde i et bestemt land, ved retten på det sted, hvor den virksomhed, som har antaget arbejdstageren, er eller var beliggende.

Artikel 20

1. En arbejdsgiver kan kun anlægge sag ved retterne i den medlemsstat, på hvis område arbejdstageren har bopæl.
2. Denne afdeling berører ikke retten til at fremsætte modkrav ved den ret, der behandler hovedkravet i overensstemmelse med denne afdeling.

Artikel 21

Denne afdeling kan kun fraviges ved en aftale ~~om værneting~~:

- 1) der er indgået, efter at tvisten er opstået, eller
- 2) der giver arbejdstageren ret til at anlægge sag ved andre retter end dem, der er nævnt i denne afdeling,

AFDELING 6

ENEKOMPETENCE

Artikel 22

Enekompetente, ~~uden hensyn til bopæl~~, er:

- 1) i sager om rettigheder over fast ejendom samt om leje eller forpagtning af fast ejendom, retterne i den medlemsstat, på hvis område ejendommen er beliggende.
 Dog
 - a) er sager om leje- og forpagtningsaftaler vedrørende fast ejendom, der er indgået med henblik på midlertidig privat brug for et tidsrum af højst seks på hinanden følgende måneder, ~~er dog~~ også retterne i den medlemsstat, på hvis område sagsøgte har bopæl, kompetente, under forudsætning af, at lejer eller forpagter er en fysisk person, og at ejer og lejer eller forpagter har bopæl på samme medlemsstats område ⇒ enten ved aftalens indgåelse eller ved sagens anlæggelse ⇐

↓ny

b) kan parterne i aftaler om erhvervslejemål bestemme, at en ret eller retterne i en medlemsstat skal have kompetence i henhold til artikel 23

↓ 44/2001 (tilpasset)

- 2) i sager om gyldighed af stiftelsen, ugyldighed eller opløsning af selskaber og andre juridiske personer og sammenslutninger af fysiske eller juridiske personer , der har deres hjemsted på en medlemsstats område, eller om gyldighed af beslutninger truffet af disses organer, retterne i den pågældende medlemsstat. Ved afgørelsen af, hvor dette hjemsted er beliggende, skal retten anvende de internationalprivatretnlige regler, som gælder for den
- 3) i sager om gyldigheden af indførelsen i offentlige registre, retterne i den medlemsstat, på hvis område registrene føres
-

↓44/2001 (tilpasset)

- 4) i sager om registrering eller gyldighed af patenter, varemærker, design samt andre lignende rettigheder, der forudsætter deponering eller registrering, uanset om spørgsmålet rejses ved, at der nedlægges påstand herom, eller i form af en indsigelse²⁵ , retterne i den medlemsstat, på hvis område der er ansøgt om deponering eller registrering, eller hvor deponering eller registrering er foretaget eller ifølge i henhold til en ~~fællesskabsretsakt~~ EU-retsakt eller en international konvention anses for at være foretaget.
-

↓ 44/2001

Med forbehold af den kompetence, der i henhold til konventionen om meddelelse af europæiske patenter, undertegnet i München den 5. oktober 1973, er tillagt Den Europæiske Patentmyndighed, har retterne i hver medlemsstat, uanset parternes bopæl, enekompetence for så vidt angår registreringen og gyldigheden af et europæisk patent, der er meddelt for denne medlemsstat

- 5) i sager om fuldbyrdelse af retsafgørelser, retterne i den medlemsstat, på hvis område fuldbyrdelsesstedet er beliggende.

²⁵ Se Domstolens dom af 13.7.2006, sag C-4/03, GAT mod. LuK.

AFDELING 7

AFTALER OM VÆRNETING

Artikel 23

↓44/2001 (tilpasset)

⇒ny

1. Såfremt parterne i tilfælde, hvor mindst en af dem har bopæl på en medlemsstats område, har aftalt, at en ret eller retterne i en medlemsstat skal være kompetente til at påkende allerede opståede tvister eller fremtidige tvister i anledning af et bestemt retsforhold, er denne ret eller disse retter retterne i den pågældende medlemsstat kompetente ⇨, medmindre aftalen er materielt ugyldig efter loven i den pågældende medlemsstat ⇩. Medmindre parterne har aftalt andet, er denne ret eller disse retter enekompetente. En sådan aftale om værneting skal være indgået:

↓ 44/2001 (tilpasset)

- a) skriftligt eller mundtligt med skriftlig bekræftelse, eller
- b) i en form, der er i overensstemmelse med den skik og brug, som parterne følger i deres indbyrdes forhold, eller
- c) inden for international handel, i en form, der er i overensstemmelse med en sædvane, som parterne har eller burde have kendskab til, og som inden for sådan handel er almindelig kendt og regelmæssigt fulgt af parter i aftaler af samme type inden for den pågældende handelsbranche.

2. Med »skriftligt« sidestilles enhver elektronisk meddelelse, som varigt dokumenterer aftalen om værneting.

~~3. Såfremt en sådan aftale om værneting er indgået af parter, hvoraf ingen har bopæl på en medlemsstats område, kan retterne i de øvrige medlemsstater ikke påkende tvisten, så længe den eller de udpegede retter ikke har erklæret sig inkompetente.~~

3. Den eller de retter i en medlemsstat, som har fået tillagt kompetence i henhold til et dokument om oprettelse af en trust, har enekompetence i sager mod en stifter af en trust, en trustee eller en ved en trust begunstiget person, såfremt det drejer sig om forholdet mellem disse personer eller om deres rettigheder og pligter inden for trustens rammer.

4. Aftaler om værneting samt tilsvarende bestemmelser i et dokument om oprettelse af en trust er ugyldige, såfremt de er i modstrid med artikel 13, 17 ~~og~~ eller 21 eller udelukker kompetencen for de retter, som i medfør af artikel 22 er enekompetente.

Artikel 24

1. For så vidt en ret i en medlemsstat ikke allerede er kompetent i medfør af andre bestemmelser i denne forordning, bliver den kompetent, når sagsøgte giver møde for den. Denne regel finder ikke anvendelse, såfremt sagsøgte giver møde for at bestride rettens kompetence, eller såfremt en anden ret i medfør af artikel 22 er enekompetent.

↓ny

2. Med hensyn til spørgsmål omfattet af afdeling 3, 4 og 5 skal stævningen eller det dertil svarende dokument indeholde oplysninger til sagsøgte om dennes ret til at bestride rettens kompetence og om retsvirkningerne af at give møde. Inden retten fastslår, at den har kompetence i henhold til denne artikel, sikrer den, at sagsøgte har modtaget disse oplysninger.

AFDELING 8

RESIDUALKOMPETENCE OG FORUM NECESSITATIS

Artikel 25

Når ingen af medlemsstaternes retter har kompetence i medfør af artikel 2-24, har retterne i den medlemsstat, hvor løsøre tilhørende sagsøgte befinder sig eller er beliggende, kompetence, dog kun hvis

- a) værdien af løsøret ikke står i et urimeligt forhold til kravets størrelse og
- b) tvisten har tilstrækkelig tilknytning til den medlemsstat, hvor sagen anlægges.

Artikel 26

Når ingen af medlemsstaternes retter har kompetence i medfør af denne forordning, kan retterne i en medlemsstat undtagelsesvis antage sagen til behandling, hvis det er nødvendigt af hensyn til retten til en retfærdig rettergang eller retten til adgang til retlig prøvelse, navnlig

- a) hvis sagen ikke med rimelighed kan anlægges eller føres eller ville være umulig i det tredjeland, tvisten har en nær tilknytning til, eller
- b) hvis der ikke ville være pligt til at anerkende og fuldbyrde den retsafgørelse, der blev afsagt angående kravet i tredjeland, i den medlemsstat, hvor sagen er indbragt for en ret, i henhold til loven i den pågældende stat, og anerkendelsen og fuldbyrdelsen er nødvendig for at sikre, at sagsøgeren får sine rettigheder opfyldt,

og tvisten har tilstrækkelig tilknytning til den medlemsstat, hvor sagen anlægges.

↓ 44/2001 (tilpasset)
⇒ ny

AFDELING ~~89~~

PRØVELSE AF KOMPETENCEN OG AF ~~SAGENS ANTAGELSE TIL PÅKENDELSE~~

FORMALITETEN

Artikel ~~2527~~

En ret i en medlemsstat, for hvilken der ~~som det væsentligste~~ indbringes en retsvist, der hovedsageligt vedrører spørgsmål, som i medfør af artikel 22 henholder under en i en anden medlemsstat beliggende rets enekompetence ⇒ den i henhold til denne forordning ikke har kompetence til at behandle ⇐ , skal på embeds vegne erklære sig inkompetent.

↓ 44/2001 (tilpasset)

Artikel ~~2628~~

1. 1. Såfremt en person, ~~der har bopæl på en medlemsstats område,~~ sagsøges ved en ret i en anden medlemsstat, men ikke giver møde, ~~erklærer den pågældende ret sig på embeds vegne inkompetent, hvis den ikke er kompetent efter reglerne i denne forordning.~~

~~2. Retten~~ udsætter retten sagen, indtil det er fastslået, at sagsøgte har haft mulighed for at modtage det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument i så god tid, at han ~~har~~ kunnet varetage sine interesser under sagen, eller at alle hertil fornødne foranstaltninger ~~har været~~ er blevet truffet.

↓ 44/2001
⇒ ny

~~32. Artikel 19, stk. 1, 2 og 3, i Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000 af 29. maj 2000 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager²⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007²⁷ anvendes i stedet for stk. 2, såfremt det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument skal fremsendes fra én medlemsstat til en anden i medfør af nævnte forordning.~~

~~43. Finder forordning (EF) nr. 1348/2000 1393/2007 ikke anvendelse, anvendes artikel 15 i Haagerkonventionen af 15. november 1965 om forkyndelse i udlandet af retslige og udenretslige dokumenter i sager om civile eller kommercielle spørgsmål, såfremt det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument skal fremsendes i medfør af nævnte konvention.~~

²⁶ ~~EFT L 160 af 30.6.2000, s. 37.~~

²⁷ ~~EUT L 324 af 10.12.2007, s. 79.~~

AFDELING 910

LITIS PENDENS OG INDBYRDES SAMMENHÆNGENDE KRAV

Artikel 2729

1. Såfremt krav, der har samme genstand og hviler på samme grundlag, fremsættes mellem de samme parter for retter i forskellige medlemsstater, udsætter enhver anden ret end den, ved hvilken sagen først er anlagt, på embeds vegne sagen, indtil denne rets kompetence er fastslået ⇨ , jf. dog artikel 32, stk. 2 ⇩ .

⇩ ny

2. I de i stykke 1 omhandlede sager fastslår den ret, ved hvilken sagen først er anlagt, sin kompetence inden seks måneder, medmindre dette er umuligt på grund af ekstraordinære omstændigheder. På begæring fra en anden ret, tvisten er indbragt for, giver den ret, tvisten først blev indbragt for, den anden ret meddelelse om, hvornår tvisten blev indbragt for den, og om, hvorvidt den har fastslået sin kompetence i sagen, eller om, hvornår det forventes, at kompetencen vil blive fastslået.

⇩ 44/2001

23. Når det er fastslået, at den ret, ved hvilken sagen først er anlagt, er kompetent, erklærer enhver anden ret sig inkompetent til fordel for den første.

⇩ ny

4. Når det er aftalt eller fastsat, at en voldgift skal finde sted i en medlemsstat, skal retterne i andre medlemsstater, hvis deres kompetence bestrides under henvisning til voldgiftsaftalen, udsætte sagen, så snart der for retterne i den medlemsstat, hvor voldgiften skal finde sted, eller for voldgiftsretten er blevet indbragt en sag, hvorunder det skal afgøres enten som sagens hovedformål eller som et bispørgsmål, om der foreligger en voldgiftsaftale, om den er gyldig, eller hvilke retsvirkninger den har.

Dette stykke er ikke til hinder for, at en ret, hvis kompetence bestrides, kan erklære sig inkompetent i den ovenfor nævnte situation, hvis dette er bestemt i national ret.

Hvis det er fastslået, at der foreligger en voldgiftsaftale, at den er gyldig, eller hvilke retsvirkninger den har, skal den ret, sagen indbringes for, erklære sig inkompetent.

Dette stykke finder ikke anvendelse på tvister angående spørgsmål omfattet af afdeling 3, 4 og 5 i kapitel II.

↓ 44/2001

Artikel ~~28~~30

1. Såfremt sager vedrørende krav, som er indbyrdes sammenhængende, verserer for retter i forskellige medlemsstater, kan enhver anden ret end den, ved hvilken sagen først er anlagt, udsætte sagen.

↓ 44/2001 (tilpasset)

2. Når ~~de pågældende sager~~ sagen for den ret, hvor sagen først blev anlagt, verserer i første instans, kan enhver anden ret ~~end den, ved hvilken sagen først er anlagt,~~ ligeledes efter anmodning fra en af parterne erklære sig inkompetent, forudsat at den ret, ~~ved hvilken~~ hvor sagen først ~~er~~ blev anlagt, har kompetence til at påkende det pågældende krav, ~~og dens lovgivning tillader forening heraf.~~

↓ 44/2001

3. Ved indbyrdes sammenhængende krav forstås i denne artikel krav, der er så snævert forbundne, at det er ønskeligt at behandle og påkende dem samtidig for at undgå uforenelige afgørelser i tilfælde af, at kravene blev påkendt hver for sig.

↓ ny

Artikel 31

Hvis der verserer en sag angående realiteten for en ret i en medlemsstat, og der til retterne i en anden medlemsstat indgives en begæring om foreløbige, herunder sikrende, retsmidler, samarbejder de pågældende retter om at sikre en hensigtsmæssig koordinering af sagen vedrørende realiteten og sagen angående foreløbige forholdsregler.

Særligt indhenter den ret, hvortil der er indgivet en begæring om foreløbige, herunder sikrende retsmidler, oplysninger fra den anden ret om alle relevante omstændigheder i sagen, såsom oplysninger om, hvorvidt den begærede foranstaltning er uopsættelig, eller om, hvorvidt den ret, der skal tage stilling til sagens realitet, har afslået at træffe en lignende foranstaltning.

↓ 44/2001 (tilpasset)

Artikel ~~29~~32

1. Såfremt ~~kravene~~ sagerne henhører under flere retters enekompetence, skal enhver anden ret end den, ved hvilken sagen først er anlagt, erklære sig inkompetent til fordel for denne ret.

↓ny

2. Når en aftale, jf. artikel 23, der ikke er en aftale omfattet af dette kapitels afdeling 3, 4 og 5, tillægger en ret eller retterne i en medlemsstat enekompetence, har retterne i andre medlemsstater ikke kompetence til at behandle sagen, før den ret eller de retter, som er valgt i aftalen, har erklæret sig inkompetente.

↓ 44/2001 (tilpasset)

Artikel ~~30~~33

1. Ved anvendelsen af denne afdeling anses en sag for anlagt ved en ret:

- 1) a) på det tidspunkt, hvor det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument indleveres til retten, forudsat at sagsøger ikke efterfølgende har undladt at træffe de foranstaltninger, der krævedes af ham, for at få dokumentet forkyndt for sagsøgte, eller
 - 2) b) hvis det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument skal forkyndes, før det indleveres til retten, på det tidspunkt, hvor dette dokument modtages af den myndighed, der er ansvarlig for forkyndelsen, forudsat at sagsøger ikke efterfølgende har undladt at træffe de foranstaltninger, der krævedes af ham, for at få dokumentet indleveret til retten.
-

↓ny

Den myndighed, der er ansvarlig for forkyndelsen, jf. litra b), skal være den første myndighed, der modtager de dokumenter, der skal forkyndes.

2. De i stk. 1 nævnte retter og de i stk. 1 nævnte myndigheder, der er ansvarlige for forkyndelsen, anfører datoen og tidspunktet for indgivelse af det indledende processkrift i sagen eller for modtagelse af de dokumenter, der skal forkyndes.

3. I denne afdeling anses en sag for at være anlagt ved en voldgiftsret, når en part har udpeget en voldgiftsmand, eller når en part har anmodet om en institutions, myndigheds eller rets bistand til at nedsætte en voldgiftsret.

Artikel 34

1. Når der verserer en sag, der har samme genstand og hviler på samme grundlag, mellem de samme parter ved retterne i et tredjeland på det tidspunkt, hvor sagen bliver indbragt for en ret i en medlemsstat, kan den pågældende ret uanset bestemmelserne i artikel 3-7 udsætte sagen, hvis

- a) sagen først var blevet anlagt ved retten i tredjelandet
- b) det kan forventes, at retten i tredjelandet inden for en rimelig frist vil afsige en retsafgørelse, der kan anerkendes og eventuelt fuldbyrdes i den pågældende medlemsstat, og

- c) retten anser det for godtgjort, at det er nødvendigt at udsætte sagen af hensyn til en ordnet retspleje.

2. Under sagens udsættelse kan den part, der har anlagt sagen ved retten i medlemsstaten, ikke miste fordelene ved afbrydelse af forældelsesfrister i henhold til den pågældende medlemsstats ret.

3. Retten kan til enhver tid på begæring af en af parterne eller på embeds vegne bringe udsættelsen til ophør, hvis en af de følgende betingelser er opfyldt:

- a) sagen ved retten i tredjelandet er blevet udsat eller hævet
- b) retten på det foreliggende grundlag finder, at det er usandsynligt, at sagen ved retten i tredjelandet vil blive afsluttet inden en rimelig frist
- c) det er nødvendigt at bringe udsættelsen til ophør af hensyn til en ordnet retspleje.

4. Retten afviser sagen efter begæring fra en af parterne eller på embeds vegne, hvis sagen ved retten i tredjelandet er afsluttet med en retsafgørelse, der kan fuldbyrdes i det pågældende land, eller som kan anerkendes og eventuelt fuldbyrdes i medlemsstaten.

↓ 44/2001

AFDELING ~~10~~11

FORELØBIGE, HERUNDER SIKRENDE, RETSMIDLER

↓ ny

Artikel 35

Når retterne i en medlemsstat har kompetence til påkendelse af en sags realitet, har de pågældende retter kompetence til at iværksætte de foreløbige, herunder sikrende, retsmidler, som den pågældende stats ret giver hjemmel til.

↓ 44/2001 (tilpasset)

⇒ ny

Artikel ~~31~~36

Der kan over for en medlemsstats ~~retslige myndigheder~~ retter anmodes om anvendelse af sådanne foreløbige, herunder sikrende, retsmidler, som er fastsat i den pågældende medlemsstats lovgivning, selv om en ret i en anden ~~medlemsstat~~ stat eller en voldgiftsret ~~i medfør af denne forordning~~ er kompetent til at påkende sagens realitet.

KAPITEL III

ANERKENDELSE ☒ , EKSIGIBILITET ☒ OG FULDBYRDELSE

Artikel 32

~~I denne forordning forstås ved »retsafgørelse« enhver afgørelse truffet af en ret i en medlemsstat, uanset hvordan den betegnes, såsom dom, kendelse eller fuldbyrdelsesordre, herunder fastsættelse af sagsomkostninger, som foretages af en embedsmand ved retten.~~

Artikel 37

1. Dette kapitel fastsætter bestemmelser om anerkendelse, eksigibilitet og fuldbyrdelse af retsafgørelser omfattet af denne forordnings anvendelsesområde.
2. Afdeling 1 finder anvendelse på alle andre retsafgørelser end de i stk. 3 nævnte.
3. Afdeling 2 finder anvendelse på retsafgørelser afsagt i en anden medlemsstat
 - a) angående forpligtelser uden for kontrakt, der er opstået i forbindelse med krænkelser af privatlivets fred og af individets rettigheder, herunder ærekrænkelser
 - b) angående erstatning for skade forvoldt et stort antal skadelidte ved ulovlig forretningspraksis, når sagen er anlagt af
 - i) et statsligt organ
 - ii) en almennyttig organisation, hvis hovedformål og væsentligste virksomhed er at repræsentere og forsvare interesserne for grupper af fysiske eller juridiske personer på anden måde end ved i forretningsmæssigt øjemed at yde dem juridisk rådgivning og repræsentere dem under retssager, eller
 - iii) en gruppe på mere end tolv sagsøgere.
4. Uden at dette berører Kommissionens beføjelser til når som helst at foreslå en udstrækning af reglerne i afdeling 1 til at gælde retsafgørelser inden for anvendelsesområdet for stk. 3, litra b), under hensyn til, i hvor høj grad de nationale love stemmer overens med hinanden, og til udviklingen i EU-retten, forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg en rapport, hvori den tager stilling til, om der fortsat er behov for at opretholde proceduren for anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser angående

de stk. 3, litra b), nævnte spørgsmål, tre år efter denne forordnings ikrafttrædelse eller tidligere, hvis Kommissionen foreslår yderligere harmonisering.

AFDELING 1

RETSAFGØRELSER, SOM IKKE KRÆVER EN ERKLÆRING OM EKSIGIBILITET

UNDERAFDELING 1

OPHÆVELSE AF EXEQUATURPROCEDUREN

Artikel 38

1. Med forbehold af bestemmelserne i dette kapitel skal retsafgørelser afsagt i en medlemsstat anerkendes i de øvrige medlemsstater, uden at der kræves nogen særlig procedure, og uden at der er mulighed for at rejse indsigelse mod anerkendelsen.

2. Retsafgørelser, der er afsagt i en medlemsstat, og som er eksigible i den pågældende medlemsstat, skal kunne fuldbyrdes i andre medlemsstater, uden at det er nødvendigt at erklære dem eksigible.

Artikel 39

1. En part, der i en anden medlemsstat ønsker at påberåbe sig en retsafgørelse, der er anerkendt i henhold til artikel 38, stk. 1, skal fremlægge en kopi af retsafgørelsen, der opfylder de nødvendige betingelser for at fastslå dens ægthed.

2. Retten, ved hvilken den anerkendte retsafgørelse påberåbes, kan om nødvendigt anmode den part, der påberåber sig den, om at fremlægge en attest fra den oprindelige ret udarbejdet ved brug af formularen i bilag I og at indgive en translitteration eller en oversættelse af formularens indhold i henhold til artikel 69.

Den oprindelige ret skal også udstede en sådan attest på begæring af enhver berørt part.

3. Den ret, hvor den anerkendte dom påberåbes, kan udsætte sagen helt eller delvis, hvis retsafgørelsen bliver anfægtet i domsstaten, eller der iværksættes appel i henhold til artikel 45 eller 46.

UNDERAFDELING 2

FULDBYRDELSE

Artikel 40

En retsafgørelse uden videre adgang til at anvende ethvert sikrende retsmiddel, der findes i henhold til loven i fuldbyrdelsesmedlemsstaten.

Artikel 41

1. Med forbehold af dette kapitels bestemmelser finder loven i fuldbyrdelsesmedlemsstaten anvendelse på proceduren for fuldbyrdelse af retsafgørelser fra andre medlemsstater. En retsafgørelse fra en medlemsstat, der er eksigibel i fuldbyrdelsesmedlemsstaten, skal fuldbyrdes der på samme betingelser som en retsafgørelse fra fuldbyrdelsesmedlemsstat.

2. Uanset stk. 1 finder grundene til at afvise eller udsætte fuldbyrdelse i henhold til loven i fuldbyrdelsesmedlemsstaten ikke anvendelse, for så vidt som de vedrører situationerne i artikel 43 til 46.

Artikel 42

1. For at få fuldbyrdet andre retsafgørelser end de i stk. 2 angivne i en anden medlemsstat skal den, der fremsætter anmodningen herom, fremlægge følgende for de kompetente fuldbyrdelsesmyndigheder:

- a) en kopi af retsafgørelsen, der opfylder de nødvendige betingelser for at fastslå dens ægthed, og
- b) en attest, der skal være udfærdiget af den oprindelige ret ved brug af formularen i bilag I, og som bekræfter, at retsafgørelsen er eksigibel, og efter omstændighederne indeholder et uddrag af retsafgørelsen samt de relevante oplysninger om, hvilke sagsomkostninger der kan tilbagesøges, og oplysninger om beregning af renter.

2. For at få fuldbyrdet retsafgørelser om anvendelse af foreløbige, herunder sikrende, retsmidler i en anden medlemsstat fremlægger den, der fremsætter anmodningen, følgende for de kompetente fuldbyrdelsesmyndigheder:

- a) en kopi af retsafgørelsen, der opfylder de nødvendige betingelser for at fastslå dens ægthed og
- b) en attest, der skal være udfærdiget af den oprindelige ret ved brug af formularen i bilag I, indeholde en beskrivelse af foranstaltningen og bekræfte
 - i) at retten har kompetence med hensyn til sagens realitet, og

- ii) at sagsøgte har ret til at få prøvet foranstaltningen i henhold til national ret i domsstaten, hvis der er truffet afgørelse om foranstaltningen, uden at sagsøgte forinden er blevet indkaldt, og den skal fuldbyrdes uden først at være forkyndt for sagsøgte.

3. Den kompetente myndighed kan om nødvendigt anmode om en translitteration eller en oversættelse af indholdet af formularen i stk. 1, litra b), og stk. 2, litra b), jf. artikel 69.

4. De kompetente myndigheder må ikke kræve, at den, der har fremsat anmodningen, fremlægger en oversættelse af retsafgørelsen. Der kan dog kræves en oversættelse, hvis retsafgørelsens fuldbyrdelse anfægtes, og en oversættelse viser sig at være nødvendig.

Artikel 43

Den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesmedlemsstaten afviser efter begæring fra sagsøgte enten helt eller delvis at fuldbyrde retsafgørelsen, hvis

- a) den er uforenelig med en retsafgørelse truffet mellem de samme parter i fuldbyrdelsesmedlemsstaten
- b) den er uforenelig med en retsafgørelse, der tidligere er truffet i en anden medlemsstat eller i et tredjeland mellem de samme parter i en tvist, der har samme genstand og hviler på samme grundlag, og denne tidligere retsafgørelse opfylder de nødvendige betingelser for at blive anerkendt i fuldbyrdelsesmedlemsstaten.

Artikel 44

1. Hvis der iværksættes appel i henhold til artikel 45 eller 46, kan den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesmedlemsstaten efter anmodning fra sagsøgte:

- a) begrænse fuldbyrdelsesproceduren til de sikrende retsmidler
- b) gøre fuldbyrdelsen betinget af, at der stilles en sikkerhed, som fastsættes af retten eller
- c) enten helt eller delvis udsætte fuldbyrdelsen af retsafgørelsen.

2. Den kompetente myndighed udsætter efter anmodning fra sagsøgte fuldbyrdelsen af retsafgørelsen, hvis eksigibiliteten af den pågældende retsafgørelse er udsat i domsstaten.

3. Når der er truffet afgørelse om et sikrende retsmiddel, uden at sagsøgte er blevet indkaldt, og det er fuldbyrdet uden først at være forkyndt for sagsøgte, kan den kompetente myndighed efter anmodning fra sagsøgte udsætte fuldbyrdelsen, hvis sagsøgte har anfægtet retsmidlet i domsstaten.

UNDERAFDELING 3

FÆLLES BESTEMMELSER

Artikel 45

1. Hvis sagsøgte ikke gav møde i domsstaten, har han ret til at appellere retsafgørelsen til den kompetente ret i den pågældende medlemsstat, når

- a) det indledende processkrift i sagen eller et dertil svarende dokument ikke var blevet forkyndt for ham i tide og på en sådan måde, at han kunne varetage sine interesser under sagen, eller
- b) han var forhindret i at bestride kravet på grund af force majeure eller ekstraordinære omstændigheder, han ikke selv var skyld i,

medmindre han undlod at appellere retsafgørelsen, da han havde mulighed for det.

2. Appelskriftet skal indgives ved brug af formularen i bilag II.

3. Appelskriftet kan indgives direkte til den ret i domsstaten, der har kompetence til at behandle appelsagen i henhold til denne artikel. Appelskriftet kan også indgives til den kompetente ret i fuldbyrdelsesmedlemsstaten, der da snarest muligt henviser appelskriftet til den kompetente ret i domsstaten ved hjælp af de kommunikationsmidler, som der er givet meddelelse om i henhold til artikel 87, litra b).

4. Appelskriftet skal indgives straks og senest 45 dage efter, at sagsøgte blev bekendt med retsafgørelsens indhold og kunne reagere. Hvis sagsøgte iværksætter appel i forbindelse med fuldbyrdelsesproceduren, regnes fristen senest fra dagen for den første fuldbyrdelsesforanstaltning, der helt eller delvis bevirker, at der ikke kan rådes over hans ejendom. Appelskriftet anses for indgivet, når det er modtaget af en af de i stk. 3 nævnte retter.

5. Hvis appellen er åbenbart grundløst, afviser retten appellen straks og senest tredive dage efter modtagelse af appelskriftet. Retsafgørelsen bevarer da sin retskraft.

Hvis retten beslutter, at appellen kan fremmes af en af de i stk. 1 nævnte grunde, bliver retsafgørelsen ugyldig. Den part, der fik medhold i retsafgørelsen ved den oprindelige ret mister dog ikke fordelene ved den afbrydelse af forældelsesfrister, der fandt sted ved den oprindelige retssag.

6. Denne bestemmelse finder anvendelse i stedet for artikel 19, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1393/2007, hvis det indledende processkrift i sagen eller et dertil svarende dokument skulle fremsendes fra en medlemsstat til en anden i henhold til den pågældende forordning.

Artikel 46

1. I andre sager end de af artikel 45 omfattede har en part ret til at indgive begæring om, at en retsafgørelse ikke anerkendes eller fuldbyrdes, når anerkendelse eller fuldbyrdelse ikke ville være tilladt af hensyn til de grundlæggende principper bag retten til en retfærdig rettergang.
2. Begæringen skal indgives til retten i fuldbyrdelsesmedlemsstaten, der er opført i bilag III. Den territoriale kompetence skal bestemmes på grundlag af, hvor den part, som der søges anerkendelse eller fuldbyrdelse imod, har bopæl, eller hvor fuldbyrdelsen skal finde sted.
3. Proceduren for fremsættelse af anmodningen afgøres efter lovgivningen i fuldbyrdelsesmedlemsstaten.
4. Hvis begæringen er åbenbart grundløs, afviser retten begæringen straks og senest tredive dage efter modtagelse af begæringen.
5. Hvis retten beslutter at give medhold i begæringen, afslås det at anerkende eller fuldbyrde retsafgørelsen.
6. Retsafgørelser truffet i henhold til denne artikel kan kun anfægtes under appel, jf. bilag IV.
7. Den ret, hvortil der er indgivet en begæring i henhold til denne artikel, kan udsætte sagen, hvis der er iværksat en ordinær appel af retsafgørelsen i domsstaten, eller hvis fristen for en sådan appel endnu ikke er udløbet. Hvis appelfristen endnu ikke er udløbet, kan retten fastsætte, hvornår appellen skal være iværksat.
8. Den tabende part betaler sagsomkostningerne i forbindelse med proceduren i henhold til denne artikel, herunder den anden parts omkostninger.

↓44/2001 (tilpasset)

AFDELING ~~1~~2

~~ANERKENDELSE~~ RETSAFGØRELSE, SOM I EN OVERGANGSPERIODE KRÆVER EN ERKLÆRING OM EKSIGIBILITET

Artikel ~~33~~47

1. Retsafgørelser, der er truffet i en medlemsstat angående de i artikel 37, stk. 3, nævnte spørgsmål , anerkendes i de øvrige medlemsstater, uden at der stilles krav om anvendelse af en særlig procedure.
2. Bestrides anerkendelsen, kan en berettiget part, der som det væsentligste spørgsmål i en tvist påberåber sig anerkendelsen, efter proceduren i ~~afdeling 2 og 3~~ artikel 50-63 få fastslået, at retsafgørelsen skal anerkendes.

↓ 44/2001 (tilpasset)

~~3. Gøres anerkendelsen gældende under en verserende sag ved Hvis udfaldet af en sag for en ret i en medlemsstat afhænger af afgørelsen af et bispørgsmål angående anerkendelse , og har anerkendelsen betydning for afgørelsen, er denne ret kompetent til at afgøre spørgsmålet om anerkendelse.~~

↓ 44/2001 (tilpasset)

Artikel 3448

En retsafgørelse kan ikke anerkendes:

1) såfremt en anerkendelse åbenbart vil stride mod grundlæggende retsprincipper (*ordre public*) i den medlemsstat, som anmodningen rettes til

↓ 44/2001 (tilpasset)

2) såfremt det er en udeblivelsesafgørelse, og det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument ikke ~~er~~ var blevet forkyndt for den udeblevne sagsøgte i så god tid og på en sådan måde, at han ~~har kunnet~~ kunne varetage sine interesser under sagen, medmindre sagsøgte ~~har undladt~~ undlod at tage skridt til at anfægte retsafgørelsen, selv om han havde mulighed for at gøre det

3) såfremt den er uforenelig med en retsafgørelse truffet mellem de samme parter i den medlemsstat, som anmodningen rettes til

↓ 44/2001

4) såfremt den er uforenelig med en retsafgørelse, der tidligere er truffet i en anden medlemsstat eller i et tredjeland mellem de samme parter i en tvist, der har samme genstand og hviler på samme grundlag, og denne tidligere retsafgørelse opfylder de nødvendige betingelser for at blive anerkendt i den medlemsstat, som anmodningen rettes til.

↓ 44/2001

⇒ ny

Artikel 35

~~1. En retsafgørelse kan endvidere ikke anerkendes, såfremt kompetencereglerne i kapitel II, afdeling 3, 4 og 6, er tilsidesat, eller der foreligger tilfælde, som omfattes af artikel 72.~~

~~2. Ved prøvelsen af de i stk. 1 nævnte kompetenceregler er den myndighed, som anmodningen rettes til, bundet af de faktiske omstændigheder, på hvilke retten i domsstaten har støttet sin kompetence.~~

~~3. Kompetencen for retterne i domsstaten kan ikke efterprøves, jf. dog stk. 1. Den i artikel 34, nr. 1, omhandlede efterprøvelse vedrørende grundlæggende retsprincipper kan ikke foretages i forhold til kompetencereglerne.~~

Artikel ~~37~~49

~~1. Gøres anerkendelse af en retsafgørelse, der er truffet i en medlemsstat, gældende ved en ret i en anden medlemsstat, kan \Rightarrow skal \Leftarrow denne udsætte sagen, såfremt afgørelsen er blevet anfægtet ved ordinær appel eller genoptagelse \Rightarrow hvis eksigibiliteten af retsafgørelsen er udsat i domsstaten, fordi der er iværksat appel \Leftarrow .~~

~~2. Gøres anerkendelse af en retsafgørelse, der er truffet i Irland eller Det Forenede Kongerige, gældende ved en ret i en anden medlemsstat, kan denne udsætte sagen, såfremt fuldbyrdelsen er udsat i domsstaten ved iværksættelse af appel eller genoptagelse.~~

↓44/2001 (tilpasset)

~~AFDELING 2~~

~~FULDBYRDELSE~~

Artikel ~~38~~50

~~1. De i en medlemsstat truffne retsafgørelser, som er eksigible i den pågældende stat, kan fuldbyrdes i en anden medlemsstat \boxtimes er eksigible i de andre medlemsstater \boxtimes , når de efter anmodning fra en berettiget part er blevet erklæret for eksigible i sidstnævnte stat \boxtimes efter proceduren i artikel 51-63 \boxtimes .~~

↓ 44/2001

~~2. I Det Forenede Kongerige kan sådanne retsafgørelser dog fuldbyrdes i England og Wales, Skotland eller Nordirland, når afgørelserne efter anmodning fra en berettiget part med henblik på fuldbyrdelse er blevet registreret i den pågældende del af Det Forenede Kongerige.~~

Artikel ~~39~~51

↓44/2001 (tilpasset)

\Rightarrow ny

~~1. Anmodningen \boxtimes om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel, \boxtimes fremsættes over for den ret eller kompetente myndighed, der er angivet i bilag H \Rightarrow i fuldbyrdelsesmedlemsstaten, som den pågældende medlemsstat har givet Kommissionen meddelelse om i henhold til artikel 87, litra d) \Leftarrow .~~

↓ 44/2001

~~2. Den stedlige kompetence afgøres efter den parts bopæl, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse, eller efter fuldbyrdelsesstedet.~~

Artikel ~~40~~52

↓44/2001 (tilpasset)

1. Fremgangsmåden ved fremsættelse af anmodningen om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel, afgøres efter lovgivningen i fuldbyrdelsesmedlemsstaten ~~den medlemsstat, som anmodningen rettes til.~~
2. Sammen med anmodningen skal der indgives følgende dokumenter:
 - a) en kopi af retsafgørelsen, der opfylder de nødvendige betingelser for at fastslå dens ægthed
 - b) den attest, retten eller den kompetente myndighed i domsstaten har udfærdiget ved brug af formularen i bilag VI, jf. dog artikel 53.

↓44/2001

~~2. Den, der fremsætter anmodningen, skal vælge en processuel bopæl i retskredsen for den ret, som anmodningen er indgivet til. Såfremt lovgivningen i den medlemsstat, som anmodningen rettes til, ikke har regler for et sådant valg af bopæl, skal den, der fremsætter anmodningen, udpege en procesfuldmægtig.~~

~~3. De dokumenter, der er nævnt i artikel 53, vedlægges anmodningen.~~

Artikel ~~55~~53

1. Såfremt den i artikel ~~54~~ 52, stk. 2, litra b), omhandlede attest ikke fremlægges, kan retten eller den kompetente myndighed fastsætte en frist for dens tilvejebringelse eller anerkende et tilsvarende dokument eller, såfremt den anser sagen for tilstrækkeligt oplyst, fritage for kravet om en sådan fremlæggelse.

↓44/2001 (tilpasset)

2. I de i stk. 1 omhandlede situationer skal der, ~~S~~såfremt retten eller den kompetente myndighed kræver det, ~~skal der~~ foretages en oversættelse af dokumenterne. ~~Oversættelsen skal bekræftes af en person, der er bemyndiget hertil i en af medlemsstaterne.~~

Artikel ~~41~~54

En retsafgørelse erklæres for eksigibel uden prøvelse i henhold til artikel 48 , så snart de i artikel ~~53~~52 omhandlede formaliteter er opfyldt, ~~uden prøvelse efter artikel 34 og 35.~~ Den part, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse, kan ikke på dette tidspunkt af sagens behandling fremsætte bemærkninger.

Artikel ~~42~~55

1. Den afgørelse, der træffes om anmodningen om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel, skal straks og på den måde, der er foreskrevet i lovgivningen i fuldbyrdelsesmedlemsstaten, ~~den medlemsstat, som anmodningen er rettet til,~~ meddeles den, som har fremsat anmodningen.

↓ 44/2001

2. En afgørelse om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel, forkyndes for den part, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse, sammen med retsafgørelsen, hvis denne ikke allerede er blevet forkyndt for den pågældende.

Artikel ~~43~~56

1. Den afgørelse, der træffes om anmodningen om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel, kan appelleres af begge parter.

↓ 44/2001

⇒ny

2. Appel indgives til den ret, ~~der er angivet i bilag III~~ ⇒ i fuldbyrdelsesmedlemsstaten, som fuldbyrdelsesmedlemsstaten har givet Kommissionen meddelelse om i henhold til artikel 87, litra e) ⇐ .

3. Appellen behandles i overensstemmelse med reglerne for kontradiktorisk procedure.

4. Giver den part, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse, ikke møde for den ret, der behandler en appel rejst af den, der har fremsat anmodningen, finder artikel ~~26, stk. 2-4, 28~~ anvendelse, selv om den part, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse, ikke har bopæl på en medlemsstats område.

5. En afgørelse om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel, skal appelleres inden ~~en måned~~ ⇒ 30 dage ⇐ efter, at den er blevet forkyndt. Såfremt den part, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse, har bopæl på en anden medlemsstats område end den, hvor retsafgørelsen er blevet erklæret for eksigibel, er fristen for appel ~~to måneder~~ ⇒ 45 dage ⇐ og løber fra den dag, hvor afgørelsen om eksigibilitet er blevet forkyndt for den pågældende personligt eller på hans bopæl. Denne frist kan ikke forlænges på grund af afstanden.

Artikel ~~44~~57

Den afgørelse, der træffes i appelsagen, kan kun anfægtes ~~som angivet i bilag IV~~ ⇒ efter den procedure, den pågældende medlemsstat har givet Kommissionen meddelelse om i henhold til artikel 87, litra f). ⇐ .

Artikel ~~45~~58

↓44/2001 (tilpasset)

1. Den ret, der behandler en appel i medfør af artikel ~~43~~56 eller ~~44~~57, kan kun afslå at erklære en retsafgørelse for eksigibel eller ophæve en afgørelse om eksigibilitet af en af de i artikel ~~34~~ og ~~35~~48 anførte grunde. ~~Den træffer afgørelse så hurtigt som muligt.~~

~~2. Den udenlandske retsafgørelse kan i intet tilfælde efterprøves med hensyn til sagens realitet.~~

↓ny

2. Den ret, hvortil der appelleres i henhold til artikel 56, træffer afgørelse inden 90 dage, efter at appellen blev indgivet, medmindre dette er umuligt på grund af ekstraordinære omstændigheder, jf. dog artikel 56, stk. 4.

↓44/2001 (tilpasset)

☒ 3. Den ret, hvortil der appelleres i henhold til artikel 57, træffer afgørelse så hurtigt som muligt. ☒

↓ 44/2001

⇒ny Artikel ~~46~~59

~~1. Den ret, der behandler en appel i medfør af artikel ~~43~~56 eller ~~44~~57, kan ⇒ udsætte ⇐ efter anmodning fra den part, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse, udsætte sagen, ⇒ hvis eksigibiliteten af afgørelsen er udsat ⇐ såfremt den udenlandske retsafgørelse i domsstaten ⇒ , fordi der er indgivet ⇐ er anfægtet ved ordinær appel eller genoptagelse, eller såfremt fristen herfor endnu ikke er udløbet; i sidstnævnte tilfælde kan retten fastsætte en frist for iværksættelse af appel eller genoptagelse.~~

~~2. Såfremt retsafgørelsen er truffet i Irland eller Det Forenede Kongerige, anses enhver form for appel eller genoptagelse i den pågældende domsstat for et ordinært retsmiddel ved anvendelsen af stk. 1.~~

~~3.2.~~ Den pågældende ret kan endvidere gøre fuldbyrdelsen betinget af, at der stilles en sikkerhed, som fastsættes af retten.

Artikel ~~47~~60

↓44/2001 (tilpasset)

1. Når en retsafgørelse skal anerkendes efter ~~denne forordning~~ ☒ denne afdeling ☒ , er der intet til hinder for, at den, som har fremsat anmodningen, kan bringe foreløbige, herunder sikrende, retsmidler i anvendelse i overensstemmelse med lovgivningen i ~~den medlemsstat, som anmodningen er rettet til~~ ☒ fuldbyrdelsesmedlemsstaten ☒ , uden at der kræves en afgørelse om eksigibilitet efter artikel ~~41~~54.

2. Den afgørelse, hvorved en retsafgørelse erklæres for eksigibel, giver hjemmel uden videre adgang til at anvende sikrende retsmidler.

↓44/2001 (tilpasset)

3. Så længe den i artikel ~~4356~~, stk. 5, fastsatte frist for appel af afgørelsen om eksigibilitet ikke er udløbet, og så længe der ikke er truffet afgørelse i appelsagen, er sikrende retsmidler det eneste mulige retsskridt over for aktiver, der tilhører den part, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse.

Artikel ~~4861~~

1. Såfremt der ved ~~den udenlandske retsafgørelse~~ en retsafgørelse er taget stilling til flere krav, og ikke alle krav kan erklæres for eksigible, skal retten eller den kompetente myndighed erklære et eller flere af dem for eksigible.

↓ 44/2001

2. Den, som fremsætter en anmodning om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel, kan anmode om kun at få dele af retsafgørelsen erklæret for eksigible.

↓44/2001 (tilpasset)

⇒ny

Artikel ~~5062~~

Har den, som fremsætter anmodningen, i domsstaten helt eller delvis haft fri proces eller været fritaget for gebyrer og omkostninger, skal den pågældende under ~~den i denne afdeling fastlagte procedure~~ sager angående en anmodning om at få en retsafgørelse erklæret eksigibel have meddelt fri proces eller fritagelse for gebyrer og sagsomkostninger i videst muligt omfang efter lovgivningen i ~~den medlemsstat, som anmodningen rettes til~~ fuldbyrdelsesmedlemsstaten .

↓44/2001 (tilpasset)

Artikel ~~5263~~

Ingen form for skat, afgift eller gebyr, som beregnes i forhold til sagens værdi, må i forbindelse med behandlingen af en anmodning om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel, opkræves i ~~den medlemsstat, som anmodningen rettes til~~ fuldbyrdelsesmedlemsstaten .

AFDELING 3

FÆLLES BESTEMMELSER

↓ 44/2001

Artikel 64

Retsafgørelser afsagt i en medlemsstat kan i intet tilfælde efterprøves med hensyn til sagens realitet i den medlemsstat, hvor den søges anerkendt, erklæret eksigibel eller fuldbyrdet.

↓ ny

Artikel 65

Det kan ikke kræves af parter, der søger at få en retsafgørelse, der er truffet i en anden medlemsstat anerkendt, erklæret eksigibel eller fuldbyrdet, at de har en postadresse eller en autoriseret repræsentant i fuldbyrdelsesmedlemsstaten.

Artikel 66

Hvis en retsafgørelse indeholder en foranstaltning, der er ukendt i fuldbyrdelsesmedlemsstaten, tilpasser den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat i muligt omfang foranstaltningen til en, der er kendt i dens nationale ret, og som har tilsvarende retsvirkninger og varetager lignende formål og hensyn.

↓ 44/2001 (tilpasset)

⇒ ny Artikel ~~49~~67

~~Udenlandske~~ Retsafgørelser, , der er truffet i en medlemsstat, og hvorved der fastsættes en tvangsbøde, er ~~kun~~ eksigible i ~~den medlemsstat, som anmodningen rettes til,~~ fuldbyrdelsesmedlemsstaten i henhold til henholdsvis afdeling 1 og 2. ⇒ Den kompetente ret eller myndighed i fuldbyrdelsesmedlemsstaten fastsætter ~~såfremt~~ bødens størrelse ⇒, hvis den ikke er endeligt fastsat af retterne i domsstaten.

Artikel ~~51~~68

Det kan ikke pålægges den part, som i en medlemsstat anmoder om fuldbyrdelse af en retsafgørelse, der er truffet i en anden medlemsstat, at stille sikkerhed eller depositum af nogen art med den begrundelse, at han er udlænding eller ikke har bopæl eller opholdssted i ~~det pågældende land~~ fuldbyrdelsesmedlemsstaten .

↓ny

Artikel 69

1. Når der i henhold til denne forordning kræves en translitteration eller en oversættelse, skal denne translitteration eller oversættelse ske til det officielle sprog i den pågældende medlemsstat eller, når der er flere officielle sprog i den pågældende medlemsstat, til det eller et af de officielle sprog ved retterne på det sted, hvor en anerkendt dom påberåbes, eller der indgives en anmodning, i henhold til national ret i medlemsstaten

2. For så vidt angår de formularer, der er nævnt i artikel 39 og 42, kan translitterationer eller oversættelser også ske til alle andre officielle sprog ved EU's institutioner, som den pågældende medlemsstat har meddelt, at den accepterer.

3. Oversættelser i henhold til denne forordning skal foretages af personer, der er kvalificeret til at oversætte i en af medlemsstaterne.

↓44/2001 (tilpasset)

~~Artikel 53~~

~~1. Den part, der søger anerkendelse af en retsafgørelse eller anmoder om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel, skal fremlægge en genpart af afgørelsen, der opfylder de nødvendige betingelser med hensyn til godtgørelse af dens ægthed.~~

~~2. Den part, der anmoder om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel, skal endvidere fremlægge den attest, der er omhandlet i artikel 54, jf. dog artikel 55.~~

~~Artikel 54~~

~~Retten eller den kompetente myndighed i domsstaten udsteder efter anmodning fra en berettiget part en attest, der udfærdiges på formularen i bilag V~~

~~Artikel 55~~

~~1. Såfremt den i artikel 54 omhandlede attest ikke fremlægges, kan retten eller den kompetente myndighed fastsætte en frist for dens tilvejebringelse eller anerkende et tilsvarende dokument eller, såfremt den anser sagen for tilstrækkeligt oplyst, fritage for kravet om en sådan fremlæggelse.~~

~~2. Såfremt retten eller den kompetente myndighed kræver det, skal der foretages en oversættelse af dokumenterne. Oversættelsen skal bekræftes af en person, der er bemyndiget hertil i en af medlemsstaterne.~~

Artikel 56

~~Der kræves ingen legalisering eller opfyldelse af tilsvarende formalitet med hensyn til de i artikel 53 og artikel 55, stk. 2, nævnte dokumenter eller eventuelle procesfuldmagter.~~

KAPITEL IV

OFFICIELT BEKRÆFTEDE DOKUMENTER OG RETSFORLIG

Artikel ~~57~~70

↓ 44/2001 (tilpasset)

⇒ ny

~~1. Officielt bekræftede dokumenter, der er udstedt og eksigible i en medlemsstat, skal efter anmodning erklæres for eksigible i en anden medlemsstat i overensstemmelse med den i artikel 38 og følgende fastsatte procedure~~ ⇒ fuldbyrdes i andre medlemsstater på samme måde som retsafgørelser i henhold til henholdsvis afdeling 1 og 2 i kapitel III. ⇐ . ~~Den ret, der behandler en appel i medfør af artikel 43 eller 44, kan kun afslå at erklære et officielt bekræftet dokument for eksigibelt eller ophæve en afgørelse om eksigibilitet, såfremt en fuldbyrdelse af det officielt bekræftede dokument åbenbart vil stride mod grundlæggende retsprincipper i den medlemsstat, som anmodningen rettes til.~~

↓ 44/2001 (tilpasset)

⇒ ny

~~2. Som officielt bekræftede dokumenter efter stk. 1 betragtes ligeledes aftaler om underholdspligt, som er indgået over for en administrativ myndighed, eller som er bekræftet af en sådan myndighed.~~

~~32.~~ Det fremlagte dokument skal med hensyn til godtgørelse af dets ægthed opfylde de betingelser, der stilles i ~~den medlemsstat, hvor dokumentet er udstedt~~ ☒ domsstaten ☒ . ⇒ Den kompetente myndighed i domsstaten skal efter anmodning fra en berettiget part udstede attesten ved brug af formularen i henholdsvis bilag V eller VII, afhængig af omstændighederne, med en sammenfatning af den eksigible forpligtelse i dokumentet. ⇐

↓ 44/2001 (tilpasset)

⇒ ny

~~43.~~ Kapitel III, ☒ henholdsvis ☒ afdeling ~~31~~ og 2, finder tilsvarende anvendelse. ~~Den kompetente myndighed i en medlemsstat, hvor et officielt bekræftet dokument er blevet udstedt, udsteder efter anmodning fra en berettiget part en attest, der udfærdiges på formularen i bilag VI.~~

Artikel ~~58~~71

~~Førlig~~ Retsforlig , der ~~er indgået for retten under en retssag, og som~~ er eksigible i den medlemsstat, hvor de er indgået, domsstaten kan fuldbyrdes i de andre medlemsstater i den medlemsstat, som anmodningen rettes til, på samme betingelser som officielt bekræftede dokumenter. ~~Retten eller den~~ Den kompetente ret eller myndighed i en medlemsstat, hvor et retsforlig er blevet indgået, domsstaten udsteder efter anmodning fra en berettiget part en attest attesten ved brug af , der udfærdiges på formularen i bilag V indeholdende et sammendrag af, hvad parterne er blevet enige om .

KAPITEL V

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

↓ ny

Artikel 72

Inden for rammerne af denne forordning kan der ikke kræves legalisering eller andre lignende formaliteter.

↓ 44/2001 (tilpasset)

Artikel ~~59~~73

1. Ved afgørelsen af, om en part har bopæl på den medlemsstats område, hvor sagen er anlagt, skal retten anvende denne stats interne lovgivning.
2. Har en part ikke bopæl på den medlemsstats område, hvor sagen er anlagt, skal retten ved afgørelsen af, om parten har bopæl på en anden medlemsstats område, anvende denne anden medlemsstats lovgivning.

Artikel ~~60~~74

1. Selskaber og andre juridiske personer og sammenslutninger af fysiske eller juridiske personer har ved anvendelsen af denne forordning bopæl det sted, hvor de har:
 - a) deres vedtægtsmæssige hjemsted, ~~eller~~
 - b) deres hovedkontor, ~~eller~~
 - c) deres hovedvirksomhed.
2. For Det Forenede Kongeriges og Irlands vedkommende forstås ved »vedtægtsmæssigt hjemsted« »registered office« eller, hvis et sådant ikke findes nogen steder, »place of incorporation« eller, hvis et sådant ikke findes nogen steder, det sted, i henhold til hvis

lovgivning den juridiske person eller selskabet er stiftet, eller sammenslutningen er oprettet.

3. Ved afgørelsen af, om en trust har bopæl på den medlemsstats område, hvor sagen er anlagt, skal retten anvende de internationalprivatretlige regler, som gælder for den.

Artikel ~~61~~75

Med forbehold af mere gunstige nationale bestemmelser kan personer, der har bopæl på en medlemsstats område, og mod hvem der indledes retsforfølgning for en ~~uagtet som~~ lovovertrædelse , der ikke blev begået forsætligt , ved retter kompetente i straffesager i en anden medlemsstat, hvor de pågældende ikke er statsborgere, selv når de ikke personligt giver møde, ~~til at varetage deres forsvar~~ vælge personer, der er beføjede hertil , til at varetage deres forsvar . Den ret, der behandler sagen, kan dog bestemme, at den pågældende skal give møde personligt; har personligt fremmøde ikke fundet sted, kan de øvrige medlemsstater afslå at anerkende eller fuldbyrde den afgørelse, der er truffet med hensyn til det borgerlige krav, uden at den pågældende har haft mulighed for at varetage sine interesser under sagen.

Artikel ~~62~~

~~I Sverige omfatter udtrykket »ret« i forbindelse med hurtig retsforfølgning i sager om pengekrav (»betalningsföreläggande«) og visse andre krav (»handräkning«) også det svenske fogedvæsen (»kronofogdemyndighet«).~~

↓ 44/2001 (tilpasset)

Artikel ~~63~~

~~1. En person, der har bopæl på Luxembourgs område, og som i medfør af artikel 5, nr. 1, sagsøges ved en ret i en anden medlemsstat, kan gøre indsigelse mod den pågældende rets kompetence, når det endelige sted for levering af varen eller tjenesteydelsen er beliggende i Luxembourg.~~

~~2. Når det endelige sted for levering af varen eller tjenesteydelsen er beliggende i Luxembourg, jf. stk. 1, skal enhver aftale om værneting for at være gyldig være indgået skriftligt eller mundtligt med skriftlig bekræftelse som fastsat i artikel 23, stk. 1, litra a).~~

~~3. Denne artikel finder ikke anvendelse på aftaler om finansielle tjenesteydelser.~~

~~4. Denne artikel finder anvendelse i seks år regnet fra denne forordnings ikrafttræden.~~

Artikel ~~64~~

~~1. I tvister mellem en skibsfører og et besætningsmedlem på et søgående skib, der er indregistreret i Grækenland eller Portugal, om hyre eller andre forhyringsvilkår, skal retterne i en medlemsstat undersøge, om den diplomatiske eller konsulære repræsentant, som skibet~~

~~enhører under, er blevet underrettet om tvisten. De kan påkende sagen, så snart denne repræsentant er blevet underrettet.~~

~~2. Denne artikel finder anvendelse i seks år regnet fra denne forordnings ikrafttræden.~~

Artikel ~~6~~576

↓ Tiltrædelsesakten af 2003 Art. 20 og bilag II, s. 715 (tilpasset)
⇒ ny

1. Den i artikel 6, nr. 2), og artikel 11 fastsatte kompetence for krav angående opfyldelse af en garantforpligtelse eller andre krav mod tredjemand kan ~~ikke~~ kun gøres gældende i ~~Tyskland, Østrig og Ungarn~~ ⇒ de medlemsstater, der er nævnt i bilag VIII, i det omfang, det er tilladt i henhold til national ret~~↵~~. ~~Enhver, der har bopæl på en anden medlemsstats område,~~ ⇒ Personer ~~↵~~ kan sagsøges~~;~~ ⇒ i disse medlemsstater i henhold til reglerne nævnt i bilag VIII om procesunderretning, jf. dog artikel 22 og 23. ~~↵~~

~~a) ved retterne i Tyskland i henhold til civilproceslovens §§ 68, 72, 73 og 74 (Zivilprozessordnung) vedrørende procesunderretning~~

~~b) ved retterne i Østrig i henhold til civilproceslovens § 21 (Zivilprozessordnung) vedrørende procesunderretning~~

~~e) ved retterne i Ungarn i henhold til civilproceslovens artikel 58-60 (Polgári perrendtartás) vedrørende procesunderretning.~~

↓ ny

Den ret, som i henhold til denne artikel har kompetence, træffer afgørelse om, hvorvidt begæringen om procesunderretning kan tages til følge.

↓ Tiltrædelsesakten af 2003 Art. 20 og bilag II, s. 715
⇒ ny

~~2).~~ De retsafgørelser, der træffes i andre medlemsstater i medfør af artikel 6, nr. 2), og artikel 11, anerkendes og fuldbyrdes i ~~Tyskland, Østrig og Ungarn~~ ⇒ de i bilag VIII nævnte ~~medlemsstater~~ ~~↵~~ i overensstemmelse med kapitel III. De retsvirkninger, som retsafgørelser truffet i disse medlemsstater har over for tredjemand i henhold til de i stk. 1 nævnte bestemmelser, anerkendes ligeledes i de andre medlemsstater.

KAPITEL VI

OVERGANGSBESTEMMELSER

Artikel ~~66~~77

1. Denne forordning finder kun anvendelse på retssager, der er anlagt, og på dokumenter, som er udarbejdet i overensstemmelse med formkravene eller er registreret som officielt bekræftede dokumenter, ~~der er udstedt efter forordningens ikrafttræden~~ på eller efter forordningens anvendelsesdato .

2. Dog finder kapitel III, afdeling 2 og 3, anvendelse på retssager, der er anlagt inden dennes forordnings ikrafttræden, og dokumenter, som er udarbejdet i overensstemmelse med formkravene eller er registreret som officielt bekræftede dokumenter inden denne forordnings anvendelsesdato.

~~2. I forbindelse med retssager, der er anlagt i domsstaten før denne forordnings ikrafttræden, skal retsafgørelser, som er truffet efter forordningens ikrafttræden, dog anerkendes og fuldbyrdes i overensstemmelse med kapitel III:~~

~~a) såfremt retssagen i domsstaten er anlagt efter Bruxelles-konventionens eller Lugano-konventionens ikrafttræden i både domsstaten og den medlemsstat, som anmodningen er rettet til~~

~~b) i alle andre tilfælde, såfremt de anvendte kompetenceregler er i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i kapitel II eller i en konvention, der, da sagen blev anlagt, var gældende mellem domsstaten og den medlemsstat, som anmodningen er rettet til.~~

KAPITEL VII

FORHOLDET TIL ANDRE INSTRUMENTER

Artikel ~~67~~78

Denne forordning udelukker ikke anvendelsen af bestemmelser, som på særlige områder fastsætter regler for retternes kompetence samt for anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser, og som er indeholdt i ~~fællesskabsretsakter~~ EU-retsakter eller i de harmoniserede nationale lovgivninger til gennemførelse af disse retsakter.

Artikel ~~68~~79

1. I forholdet mellem medlemsstaterne træder denne forordning i stedet for Bruxelleskonventionen, dog ikke for så vidt angår de af medlemsstaternes territorier, som er omfattet af Bruxelleskonventionens geografiske anvendelsesområde, og som ikke er omfattet af denne forordning i medfør af traktatens artikel ~~299~~ 355 .

↓ 44/2001

2. I den udstrækning denne forordning i forholdet mellem medlemsstaterne træder i stedet for Bruxelleskonventionen, skal henvisninger til Bruxelleskonventionen forstås som henvisninger til denne forordning.

Artikel ~~69~~80

↓ 44/2001 (tilpasset)

I forholdet mellem medlemsstaterne træder denne forordning i stedet for ~~nedennævnte konventioner og nedennævnte traktat, jf. dog artikel 66, stk. 2, og artikel 70:~~ , der regulerer samme spørgsmål som denne forordning, jf. dog artikel 81 og 82. Særligt træder forordningen i stedet for de i bilag IX nævnte konventioner.

- ~~konventionen mellem Belgien og Frankrig om retternes kompetence samt om gyldighed og fuldbyrdelse af retsafgørelser, voldgiftskendelser og officielt bekræftede dokumenter, undertegnet i Paris den 8. juli 1899~~
- ~~konventionen mellem Belgien og Nederlandene om retternes stedlige kompetence, om konkurs samt om gyldighed og fuldbyrdelse af retsafgørelser, voldgiftskendelser og officielt bekræftede dokumenter, undertegnet i Bruxelles den 28. marts 1925~~
- ~~konventionen mellem Frankrig og Italien om fuldbyrdelse af domme i civile og kommercielle sager, undertegnet i Rom den 3. juni 1930~~

↓ Berigtigelse, EFT L 307 af 24.11.2001, s. 28 (tilpasset)

- ~~konventionen mellem Det Forenede Kongerige og Frankrig om gensidig fuldbyrdelse af domme i civile og kommercielle sager, med dertil hørende protokol, undertegnet i Paris den 18. januar 1934~~
- ~~konventionen mellem Det Forenede Kongerige og Belgien om gensidig fuldbyrdelse af domme i civile og kommercielle sager, med dertil hørende protokol, undertegnet i Bruxelles den 2. maj 1934~~

↓ 44/2001 (tilpasset)

- ~~konventionen mellem Tyskland og Italien om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i civile og kommercielle sager, undertegnet i Rom den 9. marts 1936~~

- ~~konventionen mellem Belgien og Østrig om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og officielt bekræftede dokumenter vedrørende underholdsforpligtelser, undertegnet i Wien den 25. oktober 1957~~
 - ~~konventionen mellem Tyskland og Belgien om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse i civile og kommercielle sager af retsafgørelser, voldgiftskendelser og officielt bekræftede dokumenter, undertegnet i Bonn den 30. juni 1958~~
 - ~~konventionen mellem Nederlandene og Italien om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i civile og kommercielle sager, undertegnet i Rom den 17. april 1959~~
 - ~~konventionen mellem Tyskland og Østrig om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser, retsforlig og officielt bekræftede dokumenter i borgerlige sager, herunder handelssager, undertegnet i Wien den 6. juni 1959~~
 - ~~konventionen mellem Belgien og Østrig om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser, voldgiftskendelser og officielt bekræftede dokumenter i borgerlige sager, herunder handelssager, undertegnet i Wien den 16. juni 1959~~
-

↓ Berigtigelse, EFT L 307 af
24.11.2001, s. 28 (tilpasset)

- ~~konventionen mellem Det Forenede Kongerige og Forbundsrepublikken Tyskland om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af domme i civile og kommercielle sager, undertegnet i Bonn den 14. juli 1960~~
 - ~~konventionen mellem Det Forenede Kongerige og Østrig om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, undertegnet i Wien den 14. juli 1961, og protokollen om ændring af denne konvention, undertegnet i London den 6. marts 1970~~
-

↓ 44/2001 (tilpasset)

- ~~konventionen mellem Grækenland og Tyskland om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser, retsforlig og officielt bekræftede dokumenter i borgerlige sager, herunder handelssager, undertegnet i Athen den 4. november 1961~~
- ~~konventionen mellem Belgien og Italien om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og andre eksigible dokumenter i civile og kommercielle sager, undertegnet i Rom den 6. april 1962~~
- ~~konventionen mellem Nederlandene og Tyskland om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og andre eksigible dokumenter i civile og kommercielle sager, undertegnet i Haag den 30. august 1962~~
- ~~konventionen mellem Nederlandene og Østrig om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og officielt bekræftede dokumenter i borgerlige sager, herunder handelssager, undertegnet i Haag den 6. februar 1963~~

↓ Berigtigelse, EFT L 307 af
24.11.2001, s. 28 (tilpasset)

- ~~konventionen mellem Det Forenede Kongerige og Italien om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af domme i civile og kommercielle sager, undertegnet i Rom den 7. februar 1964, med ændringsprotokol, undertegnet i Rom den 14. juli 1970~~

↓ 44/2001 (tilpasset)

- ~~konventionen mellem Frankrig og Østrig om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og officielt bekræftede dokumenter i borgerlige sager, herunder handelssager, undertegnet i Wien den 15. juli 1966~~

↓ Berigtigelse, EFT L 307 af
24.11.2001, s. 28 (tilpasset)

- ~~konventionen mellem Det Forenede Kongerige og Nederlandene om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af domme i civile sager, undertegnet i Haag den 17. november 1967~~

↓ 44/2001 (tilpasset)

- ~~konventionen mellem Spanien og Frankrig om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og voldgiftskendelser i civile og kommercielle sager, undertegnet i Paris den 28. maj 1969~~
- ~~konventionen mellem Luxembourg og Østrig om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og officielt bekræftede dokumenter i borgerlige sager, herunder handelssager, undertegnet i Luxembourg den 29. juli 1971~~
- ~~konventionen mellem Italien og Østrig om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, samt af retsforlig og notarialiter bekræftede dokumenter, undertegnet i Rom den 16. november 1971~~
- ~~konventionen mellem Spanien og Italien om retshjælp og anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i civile og kommercielle sager, undertegnet i Madrid den 22. maj 1973~~
- ~~konventionen mellem Finland, Island, Norge, Sverige og Danmark om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om privatretlige krav, undertegnet i København den 11. oktober 1977~~
- ~~konventionen mellem Østrig og Sverige om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i civile sager, undertegnet i Stockholm den 16. september 1982~~
- ~~konventionen mellem Spanien og Tyskland om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser, retsforlig og eksigible officielt bekræftede dokumenter i civile og kommercielle sager, undertegnet i Bonn den 14. november 1983~~

- ~~konventionen mellem Østrig og Spanien om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser, retsforlig og eksigible officielt bekræftede dokumenter i borgerlige sager, herunder handelssager, undertegnet i Wien den 17. februar 1984~~
- ~~konventionen mellem Finland og Østrig om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser i borgerlige sager, undertegnet i Wien den 17. november 1986~~
- ~~traktaten mellem Belgien, Nederlandene og Luxembourg om retternes kompetence, om konkurs samt om gyldighed og fuldbyrdelse af retsafgørelser, voldgiftskendelser og officielt bekræftede dokumenter, undertegnet i Bruxelles den 24. november 1961, for så vidt den er i kraft,~~

↓ Tiltrædelsesakten af 2003, Art. 20 og bilag II, s. 715 (tilpasset)

- ~~konventionen mellem Den Tjekkosllovakiske Republik og Portugal om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser, undertegnet i Lissabon den 23. november 1927 og fortsat i kraft mellem Den Tjekkiske Republik og Portugal~~
- ~~konventionen mellem Folkerepublikken Jugoslavien og Republikken Østrig om gensidigt samarbejde om civile og administrative anliggender, undertegnet i Wien den 16. december 1954~~
- ~~konventionen mellem Den Polske Folkerepublik og Den Ungarske Folkerepublik om gensidig retshjælp i civilretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Budapest den 6. marts 1959~~
- ~~konventionen mellem Folkerepublikken Jugoslavien og Kongeriget Grækenland om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser, undertegnet i Athen den 18. juni 1959~~
- ~~konventionen mellem Den Polske Folkerepublik og Folkerepublikken Jugoslavien om gensidig retshjælp i civilretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Warszawa den 6. februar 1960, og som nu gælder mellem Polen og Slovenien~~
- ~~aftalen mellem Folkerepublikken Jugoslavien og Republikken Østrig om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af voldgiftskendelser afsagt ved handelsvoldgift, undertegnet i Beograd den 18. marts 1960~~
- ~~aftalen mellem Folkerepublikken Jugoslavien og Republikken Østrig om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser vedrørende underholdsbidrag, undertegnet i Wien den 10. oktober 1961~~
- ~~konventionen mellem Polen og Østrig om gensidige forbindelser på det civilretlige område og om dokumenter, undertegnet i Wien den 11. december 1963~~
- ~~traktaten mellem Den Socialistiske Republik Tjekkosllovakiet og Den Socialistiske Folkerepublik Jugoslavien om gensidig retshjælp og afgørelser vedrørende retlige forhold i civilretlige, familieretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Beograd den 20. januar 1964 og fortsat i kraft mellem Den Tjekkiske Republik, Slovakiet og Slovenien~~

- ~~– konventionen mellem Polen og Frankrig om retternes kompetence, lovvalg og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det personretlige og det familieretlige område, indgået i Warszawa den 5. april 1967~~
- ~~– konventionen mellem Jugoslaviens og Frankrigs regeringer om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, undertegnet i Paris den 18. maj 1971~~
- ~~– konventionen mellem Den Socialistiske Folkerepublik Jugoslavien og Kongeriget Belgien om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser vedrørende underholdsbidrag, undertegnet i Beograd den 12. december 1973~~
- ~~– konventionen mellem Ungarn og Grækenland om gensidig retshjælp i civilretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Budapest den 8. oktober 1979~~
- ~~– konventionen mellem Polen og Grækenland om gensidig retshjælp i civilretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Athen den 24. oktober 1979~~
- ~~– konventionen mellem Ungarn og Frankrig om gensidig retshjælp i civil- og familieretlige sager, om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser, om gensidig retshjælp i strafferetlige sager og om udlevering, undertegnet i Budapest den 31. juli 1980~~
- ~~– traktaten mellem Den Socialistiske Republik Tjekkoslaviet og Den Helleniske Republik om gensidig retshjælp i civilretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Athen den 22. oktober 1980 og fortsat i kraft mellem Den Tjekkiske Republik, Slovakiet og Grækenland~~
- ~~– konventionen mellem Republikken Cypern og Den Ungarske Folkerepublik om gensidig retshjælp i civilretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Nicosia den 30. november 1981~~
- ~~– traktaten mellem Den Socialistiske Republik Tjekkoslaviet og Republikken Cypern om gensidig retshjælp i civilretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Nicosia den 23. april 1982 og fortsat i kraft mellem Den Tjekkiske Republik, Slovakiet og Cypern~~
- ~~– aftalen mellem Republikken Cypern og Grækenland om retligt samarbejde i civilretlige, familieretlige, handelsretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Nicosia den 5. marts 1984~~
- ~~– traktaten mellem Den Socialistiske Republik Tjekkoslaviets regering og Republikken Frankrigs regering om gensidig retshjælp og anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser i civilretlige, familieretlige og handelsretlige sager, undertegnet i Paris den 10. maj 1984 og fortsat i kraft mellem Den Tjekkiske Republik, Slovakiet og Frankrig~~
- ~~– aftalen mellem Republikken Cypern og Den Socialistiske Foderative Republik Jugoslavien om gensidig retshjælp i civilretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Nicosia den 19. september 1984 og fortsat i kraft mellem Cypern og Slovenien~~

- ~~– traktaten mellem Den Socialistiske Republik Tjekkoslaviet og Den Italienske Republik om gensidig retshjælp i civilretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Prag den 6. december 1985 og fortsat i kraft mellem Den Tjekkiske Republik, Slovakiet og Italien~~
 - ~~– traktaten mellem Den Socialistiske Republik Tjekkoslaviet og Kongeriget Spanien om gensidig retshjælp, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i civilretlige sager, undertegnet i Madrid den 4. maj 1987 og fortsat i kraft mellem Den Tjekkiske Republik, Slovakiet og Spanien~~
 - ~~– traktaten mellem Den Socialistiske Republik Tjekkoslaviet og Den Polske Folkerepublik om gensidig retshjælp og afgørelser vedrørende retlige forhold i civilretlige, familieretlige, arbejdsretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Warszawa den 21. december 1987 og fortsat i kraft mellem Den Tjekkiske Republik, Slovakiet og Polen~~
 - ~~– traktaten mellem Den Socialistiske Republik Tjekkoslaviet og Den Ungarske Folkerepublik om gensidig retshjælp og afgørelser vedrørende retlige forhold i civilretlige, familieretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Bratislava den 28. marts 1989 og fortsat i kraft mellem Den Tjekkiske Republik, Slovakiet og Ungarn~~
 - ~~– konventionen mellem Polen og Italien om gensidig retshjælp og anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civilretlige område, undertegnet i Warszawa den 28. april 1989~~
 - ~~– traktaten mellem Den Tjekkiske Republik og Den Slovakiske Republik om gensidig retshjælp mellem retsinstanser og om afgørelser vedrørende visse retlige forhold i civilretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Prag den 29. oktober 1992~~
 - ~~– aftalen mellem Republikken Letland, Republikken Estland og Republikken Litauen om gensidig retshjælp og retsforhold, undertegnet i Tallinn den 11. november 1992~~
 - ~~– aftalen mellem Republikken Polen og Republikken Litauen om gensidig retshjælp og retlige forhold i civilretlige, arbejdsretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Warszawa den 26. januar 1993~~
 - ~~– aftalen mellem Republikken Letland og Republikken Polen om gensidig retshjælp og retsforhold i civilretlige, familieretlige, arbejdsretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Riga den 23. februar 1994~~
 - ~~– aftalen mellem Republikken Cypern og Republikken Polen om retligt samarbejde i civilretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Nicosia den 14. november 1996, og~~
 - ~~– aftalen mellem Estland og Polen om gensidig retshjælp og retlige forhold i civilretlige, arbejdsretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Tallinn den 27. november 1998~~
-
- ↓ 1791/2006 Art. 1, stk.1, og bilaget, pkt. 11.A (tilpasset)
- ~~– konventionen mellem Bulgarien og Belgien om visse retlige anliggender, undertegnet i Sofia den 2. juli 1930~~

- ~~aftalen mellem Folkerepublikken Bulgarien og Folkerepublikken Jugoslavien om gensidig retshjælp, undertegnet i Sofia den 23. marts 1956, og som fortsat gælder mellem Bulgarien og Slovenien~~
- ~~traktaten mellem Folkerepublikken Rumænien og Folkerepublikken Ungarn om gensidig retshjælp i civilretlige, familieretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Bukarest den 7. oktober 1958~~
- ~~traktaten mellem Folkerepublikken Rumænien og Republikken Tjekkoslaviet om gensidig retshjælp i civilretlige, familieretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Prag den 25. oktober 1958, og som fortsat gælder mellem Rumænien og Slovakiet~~
- ~~aftalen mellem Folkerepublikken Bulgarien og Folkerepublikken Rumænien om gensidig retshjælp i civilretlige, familieretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Sofia den 3. december 1958~~
- ~~traktaten mellem Folkerepublikken Rumænien og Folkerepublikken Jugoslavien om gensidig retshjælp, undertegnet i Beograd den 18. oktober 1960, med dertil hørende protokol, og som fortsat gælder mellem Rumænien og Slovenien~~
- ~~aftalen mellem Folkerepublikken Bulgarien og Folkerepublikken Polen om gensidig retshjælp og retlige forhold i civilretlige, familieretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Warszawa den 4. december 1964~~
- ~~konventionen mellem Den Socialistiske Republik Rumænien og Republikken Østrig om gensidig retshjælp i civilretlige og familieretlige sager og om dokumenters gyldighed og forkyndelse, med dertil hørende protokol, undertegnet i Wien den 17. november 1965~~
- ~~aftalen mellem Folkerepublikken Bulgarien og Folkerepublikken Ungarn om gensidig retshjælp i civilretlige, familieretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Sofia den 16. maj 1966~~
- ~~konventionen mellem Den Socialistiske Republik Rumænien og Den Hellske Republik om gensidig retshjælp i civilretlige og strafferetlige sager, med dertil hørende protokol, undertegnet i Bukarest den 19. oktober 1972~~
- ~~konventionen mellem Den Socialistiske Republik Rumænien og Den Italienske Republik om gensidig retshjælp i civilretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Bukarest den 11. november 1972~~
- ~~konventionen mellem Den Socialistiske Republik Rumænien og Den Franske Republik om gensidig retshjælp i civil- og handelsretlige sager, undertegnet i Paris den 5. november 1974~~
- ~~konventionen mellem Den Socialistiske Republik Rumænien og Kongeriget Belgien om gensidig retshjælp i civil- og handelsretlige sager, undertegnet i Bukarest den 30. oktober 1975~~
- ~~aftalen mellem Folkerepublikken Bulgarien og Den Hellske Republik om gensidig retshjælp i civilretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Athen den 10. april 1976~~

- ~~aftalen mellem Folkerepublikken Bulgarien og Den Socialistiske Republik Tjekkoslaviet om gensidig retshjælp og afgørelser vedrørende forhold i civilretlige, familieretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Sofia den 25. november 1976~~
- ~~konventionen mellem Den Socialistiske Republik Rumænien og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om gensidig retshjælp i civil- og handelsretlige sager, undertegnet i London den 15. juni 1978~~
- ~~tillægsprotokollen til konventionen mellem Den Socialistiske Republik Rumænien og Kongeriget Belgien om gensidig retshjælp i civil- og handelsretlige sager, undertegnet i Bukarest den 30. oktober 1979~~
- ~~konventionen mellem Den Socialistiske Republik Rumænien og Kongeriget Belgien om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser vedrørende underholdsbidrag, undertegnet i Bukarest den 30. oktober 1979~~
- ~~konventionen mellem Den Socialistiske Republik Rumænien og Kongeriget Belgien om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser vedrørende skilsmisse, undertegnet i Bukarest den 6. november 1980~~
- ~~aftalen mellem Folkerepublikken Bulgarien og Republikken Cypern om gensidig retshjælp i civilretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Nicosia den 29. april 1983~~
- ~~aftalen mellem Folkerepublikken Bulgariens regering og Den Franske Republiks regering om gensidig retshjælp i civilretlige sager, undertegnet i Sofia den 18. januar 1989~~
- ~~aftalen mellem Folkerepublikken Bulgarien og Den Italienske Republik om gensidig retshjælp og fuldbyrdelse af retsafgørelser i civilretlige sager, undertegnet i Rom den 18. maj 1990~~
- ~~aftalen mellem Folkerepublikken Bulgarien og Kongeriget Spanien om gensidig retshjælp i civilretlige sager, undertegnet i Sofia den 23. maj 1993~~
- ~~traktaten mellem Rumænien og Den Tjekkiske Republik om gensidig retshjælp i civilretlige sager, undertegnet i Bukarest den 11. juli 1994~~
- ~~konventionen mellem Rumænien og Kongeriget Spanien om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, undertegnet i Bukarest den 17. november 1997~~
- ~~konventionen mellem Rumænien og Kongeriget Spanien som supplement til Haagerkonventionen angående civilprocessen (Haag, den 1. marts 1954), undertegnet i Bukarest den 17. november 1997~~
- ~~traktaten mellem Rumænien og Republikken Polen om gensidig retshjælp og retlige forhold i civilretlige sager, undertegnet i Bukarest den 15. maj 1999.~~

Artikel ~~70~~81

1. De konventioner ~~og den traktat~~, der er nævnt i artikel ~~69~~ 80, bevarer deres ~~gyldighed~~ virkning på de områder, hvor denne forordning ikke finder anvendelse.
 2. De bevarer ligeledes deres ~~gyldighed~~ virkning for så vidt angår retsafgørelser, der er truffet, og dokumenter, som er udarbejdet i overensstemmelse med formkravene eller er registreret som officielt bekræftede dokumenter, ~~der er udstedt før denne forordnings ikrafttræden~~ inden den 1. marts 2002 .
-

Artikel ~~71~~82

1. Denne forordning berører ikke konventioner, hvori medlemsstaterne er parter, og som på særlige områder fastsætter regler for retternes kompetence samt for anerkendelse eller fuldbyrdelse af retsafgørelser.
2. Med henblik på at sikre en ensartet fortolkning anvendes stk. 1 på følgende måde:
 - a) denne forordning er ikke til hinder for, at en ret i en medlemsstat, der er part i en konvention vedrørende et særligt område, kan anse sig for kompetent i medfør af den pågældende konvention, også selv om sagsøgte har bopæl på en medlemsstats område, der ikke er part i den pågældende konvention. Den ret, ved hvilken sagen er anlagt, anvender under alle omstændigheder denne forordnings artikel ~~26~~ 28
 - b) retsafgørelser, der i en medlemsstat er truffet af en ret, som har anset sig for kompetent i medfør af en konvention vedrørende et særligt område, anerkendes og fuldbyrdes i de øvrige medlemsstater i overensstemmelse med denne forordning.

Såfremt både domsstaten og den medlemsstat, som anmodningen rettes til, er parter i en konvention vedrørende et særligt område, som fastsætter betingelser for anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser, anvendes disse betingelser. Under alle omstændigheder kan de bestemmelser i denne forordning, der vedrører proceduren for anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser, finde anvendelse.

Artikel ~~72~~83

Denne forordning berører ikke aftaler, hvorved medlemsstaterne før denne forordnings ikrafttræden i medfør af artikel 59 i Bruxelles-konventionen har forpligtet sig til ikke at anerkende retsafgørelser, navnlig retsafgørelser, som er truffet i en anden stat, der er kontraherende part i Bruxelles-konventionen, mod en sagsøgt, der har bopæl eller sædvanligt opholdssted på et tredjelands område, såfremt retsafgørelsen i et tilfælde omhandlet i artikel 4 i Bruxelles-konventionen kun har kunnet støttes på en af de kompetenceregler, der er anført i artikel 3, stk. 2, i Bruxelles-konventionen.

↓ ny

Artikel 84

Denne forordning berører ikke anvendelsen af konventionen om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, der blev undertegnet i Lugano den 30. oktober 2007.

↓ 44/2001

KAPITEL VIII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

↓ ny

Artikel 85

Denne forordning berører ikke retten for arbejdstagere og arbejdsgivere eller deres respektive organisationer til at tage kollektive skridt for at forsvare deres interesser, navnlig retten eller friheden til at strejke eller tage andre skridt i overensstemmelse med EU-retten og national ret og praksis.

↓ 44/2001 (tilpasset)

Artikel 73

~~Senest fem år efter denne forordnings ikrafttræden forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet, Rådet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg en rapport om anvendelsen af forordningen. Rapporten ledsages om nødvendigt af forslag med henblik på tilpasning af forordningen.~~

↓ ny

Artikel 86

Medlemsstaterne skal inden for rammerne af det europæiske retlige netværk på det civil- og handelsretlige område oprettet ved beslutning 2001/470/EF²⁸, som er ændret ved beslutning 568/2009/EF med henblik på at gøre netværket tilgængeligt for offentligheden, tilvejebringe en beskrivelse af nationale regler om fuldbyrdelse og procedurer herfor med angivelse af, hvilke myndigheder der er ansvarlige for fuldbyrdelse, samt oplysninger om eventuelle

²⁸ EFT L 174 af 27.6.2001, s. 25.

begrænsninger med hensyn til fuldbyrdelse, navnlig regler om debitorbeskyttelse og forældelsesfrister.

Medlemsstaterne skal sikre, at disse oplysninger til stadighed bliver ajourført.

Artikel 87

Inden den [...] [et år inden forordningens ikrafttræden] meddeler medlemsstaterne Kommissionen

a) hvilke retter der har kompetence til at behandle appelsager i domsstaten i henhold til artikel 45, stk. 3

b) hvilke kommunikationsmidler der accepteres i domsstaten til at modtage appelskrifter i henhold til artikel 45

c) til hvilke retter i fuldbyrdelsesmedlemsstaten appelskrifter kan indgives i henhold til artikel 45, stk. 3

d) til hvilke retter anmodninger om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel, skal indgives i henhold til artikel 51, stk. 1

e) til hvilke retter appel af afgørelser angående en anmodning om, at en retsafgørelse erklæres for eksigibel, skal indgives i henhold til artikel 56, stk. 2.

f) til hvilke retter yderligere appel skal indgives i henhold til artikel 57

g) hvilke sprog der kan anvendes ved oversættelse af de formularer, der henvises til i artikel 69.

Kommissionen stiller disse oplysninger til rådighed for offentligheden på passende vis, navnlig gennem det europæiske retlige netværk på det civil- og handelsretlige område, der er oprettet ved beslutning 2001/470/EF.

↓ 44/2001 (tilpasset)

Artikel ~~74~~88

1. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen tekster, der indebærer ændring af listerne i bilag ~~IV~~ III, IV og IX samt alle ophævelser og tekniske ændringer af bestemmelserne i bilag VIII . Kommissionen ændrer de berørte bilag i overensstemmelse hermed.

↓ 1103/2008 Art. 1 og bilaget
pkt.1

~~2. Ajourføring eller tekniske ændringer af formularerne i bilag V og VI vedtages af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 75, stk. 2.~~

2. Kommissionen kan vedtage ændringer i bilag I, II, V, VI og VII ved delegeret retsakt i medfør af artikel 90, 91 og 92.

Artikel 89

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de delegerede retsakter i artikel 88, stk. 2, på ubestemt tid.
2. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, underretter den Europa-Parlamentet og Rådet samtidig herom.
3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter på de i artikel 90 og 91 fastsatte betingelser.

Artikel 90

1. Delegationen af beføjelser i artikel 88, stk. 2, kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet.
2. Den institution, der har indledt en intern procedure for at beslutte, om delegationen af beføjelser skal tilbagekaldes, bestræber sig på at underrette den anden institution og Kommissionen herom i rimelig tid, inden den endelige beslutning træffes, og oplyser, hvilke delegerede beføjelser der kunne blive tilbagekaldt og eventuelle grunde til tilbagekaldelsen.
3. Afgørelsen om tilbagekaldelse bringer den delegation af beføjelser, der er angivet i afgørelsen, til ophør. Den får virkning straks eller på et deri angivet senere tidspunkt. Den har ingen betydning for gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er trådt i kraft. Den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 91

1. Europa-Parlamentet og Rådet kan gøre indsigelse mod den delegerede retsakt inden to måneder efter, at de har fået underretning om den. På foranledning af Europa-Parlamentet eller Rådet forlænges denne periode med to måneder.
2. Hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet ved fristens udløb har gjort indsigelse mod den delegerede retsakt, offentliggøres den i *Den Europæiske Unions Tidende* og træder i kraft på det deri fastsatte tidspunkt.

Den delegerede retsakt kan offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* og træde i kraft før fristens udløb, hvis Europa-Parlamentet og Rådet begge har meddelt Kommissionen, at de ikke har til hensigt at gøre indsigelse.

3. Hvis Europa-Parlamentet eller Rådet gør indsigelse mod en delegeret retsakt, træder den ikke i kraft. Den institution, der gør indsigelse mod den delegerede retsakt, angiver begrundelsen herfor.

↓ 1103/2008 Art. 1 og bilaget,
pkt.2

~~Artikel 75~~

~~1. Kommissionen bistås af et udvalg.~~

~~2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.~~

↓ ny

Artikel 92

1. Denne forordning ophæver forordning (EF) nr. 44/2001. Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag XI.

2. Undtagen med hensyn til retsafgørelserne i artikel 37, stk. 3, træder denne forordning i stedet for Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 805/2004 af 21. april 2004 om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for ubestridte krav.

↓ 44/2001 (tilpasset)

Artikel ~~76~~93

Denne forordning træder i kraft ~~den 1. marts 2002~~ ☒ på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* ☒.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i ~~medlemsstaterne~~ ☒ hver medlemsstat ☒ i ~~overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.~~

Den finder anvendelse fra [24 måneder efter ikrafttrædelsen], dog undtagen artikel 87, som finder anvendelse fra [12 måneder efter ikrafttrædelsen].

Udfærdiget i [...], den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

↓ ny

BILAG I

ATTEST ANGÅENDE EN RETSAFGØRELSE PÅ DET CIVIL- OG HANDELSRETLIGE OMRÅDE, SOM IKKE KRÆVER EN ERKLÆRING OM EKSIGIBILITET

**Artikel 42, stk. 1, litra b), og stk. 2, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning
af [...] om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser
på det civil- og handelsretlige område**

1. DEN OPRINDELIGE RET

1.1. Betegnelse:

1.2. Adresse:

1.2.1. Vej og nummer/postboks:

1.2.2. By og postnummer

1.2.3. Medlemsstat

AT BE BU CY CZ DE EE EL ES FI FR HU IE IT LT LU
LV MT NL PL PT RO SE SI SK UK

1.3. Telefon/fax/email:

2. SAGSØGER(E)²⁹

2.1. Efternavn og fornavn(e)/navnet på selskabet eller organisationen:

2.2. Adresse:

2.2.1. Vej og nummer/postboks:

2.2.2. By og postnummer

2.2.3. Land:

3. SAGSØGTE³⁰

3.1. Efternavn og fornavn(e)/navnet på selskabet eller organisationen:

3.2. Adresse:

3.2.1. Vej og nummer/postboks:

3.2.2. By og postnummer

3.2.3. Land:

4. RETSAFGØRELSEN

4.1. Retsafgørelsens afsigelsesdato og sagsnummer

4.2. Retsafgørelsens eksigibilitet

Er retsafgørelsen eksigibel i domsstaten?

Ja

Ja, men kun i forhold til følgende sagsøgte (angiv nærmere):

4.3. Retsafgørelsens art

Dom angående pengekrav (gå videre til punkt. 4.4.1)

Dom i anerkendelsessøgsmål (gå videre til punkt 4.4.2)

Foreløbigt, herunder sikrende retsmiddel (gå videre til punkt 4.4.3)

Andet (gå videre til punkt 4.4.4)

²⁹ Hvis retsafgørelsen vedrører flere sagsøgere eller sagsøgte, vedlægges ekstra sider.

³⁰ Hvis retsafgørelsen vedrører flere sagsøgere eller sagsøgte, vedlægges ekstra sider.

4.4. Retsafgørelsens konklusioner og renter

4.4.1 Retsafgørelse angående et pengekrav

4.4.1.1. Retten har pålagt ... (efternavn og fornavn(e)/navnet på selskabet eller organisationen) at betale ...(efternavn og fornavn(e)/navnet på selskabet eller organisationen)

4.4.1.2. Valuta

Euro (EUR) bulgarske lev (BGN) tjekkiske koruna (CZK) ungarske forint (HUF) litauiske litas (LTL) lettiske lats (LVL) polske zloty (PLN) pund sterling (GBP) rumænske leu (RON) svenske kroner (SEK) andet (angiv venligst ISO-kode):

4.4.1.3. Hovedstol:

- Beløb, der skal betales i en samlet sum
- Beløb, der ikke skal betales i en samlet sum (angiv nærmere)

4.4.1.4. Evt. renter

Renter tilkendt ved retsafgørelsen

– Beløb: _____ eller

– Procentsats ...%. Renterne påløber fra ...(dd/mm/åååå) til ...(dd/mm/åååå).

Renter, der påløber fra domsafsigelsen:

– Procentsats ...%

4.4.2. Retsafgørelse i anerkendelsessøgsmål

Kort beskrivelse af sagens faktiske omstændigheder og rettens afgørelse³¹

4.4.3. Foreløbige, herunder sikrende, retsmidler

4.4.3.1. Kort beskrivelse af den af retten truffede foranstaltning

4.4.3.2. Foranstaltningen er truffet af en ret, der har kompetence med hensyn til sagens realitet

ja, i henhold til artikel ___ i Europa-Parlamentets og Rådets forordning ___ om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000

4.4.3.3. Blev der truffet afgørelse om det sikrende retsmiddel, uden at sagsøgte var indkaldt?

Nej

³¹ Vedlæg om nødvendigt ekstra sider.

Ja, og sagsøgte har ret til at få prøvet foranstaltningen i henhold til national ret

4.4.4. Andre typer retsafgørelser

Kort beskrivelse af sagens faktiske omstændigheder og rettens afgørelse³²

4.5. Sagsomkostninger

4.5.1.1. Valuta

Euro (EUR) bulgarske lev (BGN) tjekkiske koruna (CZK) ungarske forint (HUF) litauiske litas (LTL) lettiske lats (LVL) polske zloty (PLN) pund sterling (GBP) rumænske leu (RON) svenske kroner (SEK) andet (angiv venligst ISO-kode):

4.5.1.2. Skal sagsøgte betale sagsomkostningerne, helt eller delvis?

Ja. Angiv, hvilke sagsomkostninger og beløbet (som er opkrævet eller afholdt)

Retsgebyrer ...

Advokatsalær

Omkostninger ved forkyndelse ...

Andet ...

Nej

Hvis der vedlægges ekstra sider, angives antallet af sider her: ...

Udfærdiget i: ...

Underskrift og/eller stempel fra den oprindelige ret:

³² Vedlæg om nødvendigt ekstra sider.

BILAG II

APPELSKRIFT

Artikel 45, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning [...] om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område

1. APPELLANT

1.1. Efternavn og fornavn(e)/navnet på selskabet eller organisationen:

1.2. Adresse:

1.2.1. Vej og nummer/postboks:

1.2.2. By og postnummer

1.2.3. Land:

2. DEN OPRINDELIGE RET

2.1. Betegnelse:

2.2. Adresse:

2.2.1. Vej og nummer/postboks:

2.2.2. By og postnummer

2.2.3. Medlemsstat

AT BE BU CY CZ DE EE EL ES FI FR HU IE IT LT LU
LV MT NL PL PT RO SE SI SK UK

2.3. Telefon/fax/email:

3. RETSAFGØRELSEN

3.1. Retsafgørelsens afsigelsesdato og sagsnummer

4. SAGSØGER(E) I SAGEN FOR DEN OPRINDELIGE RET³³

4.1. Efternavn og fornavn(e)/navnet på selskabet eller organisationen:

4.2. Adresse:

4.2.1. Vej og nummer/postboks:

4.2.2. By og postnummer

4.2.3. Land:

5. ANDRE SAGSØGTE I SAGEN FOR DEN OPRINDELIGE RET END APPELLANTEN³⁴

5.1. Efternavn og fornavn(e)/navnet på selskabet eller organisationen:

5.2. Adresse:

5.2.1. Vej og nummer/postboks:

5.2.2. By og postnummer

5.2.3. Land:

6. ANMODNING OM APPEL AF RETSAFGØRELSEN

6.1. Jeg iværksætter herved appel af retsafgørelsen, idet den blev truffet på grundlag af min udeblivelse, og (sæt kryds i den relevante rubrik)

Det indledende processkrift i sagen eller et dertil svarende dokument ikke blev forkyndt for mig, eller

et af de ovennævnte dokumenter blev forkyndt for mig, men ikke i tide og på en sådan måde, at jeg kunne varetage mine interesser under sagen (angiv nærmere oplysninger) eller

jeg var forhindret i bestride kravet på grund af force majeure eller ekstraordinære omstændigheder, jeg ikke selv var skyld i (angiv nærmere oplysninger):

³³ Hvis retsafgørelsen vedrører flere sagsøgere eller sagsøgte, vedlægges ekstra sider.

³⁴ Hvis retsafgørelsen vedrører flere sagsøgere eller sagsøgte, vedlægges ekstra sider.

6.2. Jeg havde ikke mulighed for at appellere retsafgørelsen

Ja

Udfærdiget i: ...

Dato (dd/mm/åååå)

Appellantens navn eller navnet på dennes befuldmægtigede

Underskrift:

BILAG III

Retter i medlemsstaterne, til hvilke der kan indgives appel efter artikel ~~43, stk. 2~~, 46 er:

- i Belgien,
 - a) ~~»tribunal de première instance« eller »rechtbank van eerste aanleg« eller »erstinstanzliches Gericht«, hvis afgørelsen appelleres af sagsøgte~~
 - b) ~~»Cour d'appel« eller »hof van beroep«, hvis afgørelsen appelleres af sagsøger~~
- i Bulgarien, »Апелативен съд — София«
- i Tjekkiet, appeldomstolen gennem distriktsdomstolen
- i Tyskland, »Oberlandesgericht«
- i Estland, »ringkonnakohus«
- i Grækenland, »Εφετείο«
- i Spanien, ~~den »Juzgado de Primera Instancia«, som har afsagt afgørelsen, der appelleres, med henblik på appellens påkendelse ved Audiencia Provincial~~
- i Frankrig:
 - a) ~~»cour d'appel« ved afgørelser om at imødekomme anmodningen,~~
 - b) ~~retsformanden ved »tribunal de grande instance« ved afgørelser om afslag på anmodningen~~
- i Irland, »High Court«
- ~~i Island, »heradsdomur«~~
- i Italien, »corte d'appello«
- i Cypern, ~~»Επαρχιακό Δικαστήριο« eller i tilfælde af en retsafgørelse om underholdspligt »Οικογενειακό Δικαστήριο«~~
- i Letland, »Apgabaltiesa« ved fremsendelse gennem »rajona (pilsētas) tiesa«
- i Litauen, »Lietuvos apeliacinis teismas«
- i Luxembourg, »Cour supérieure de justice« som appelinstant i civilretlige sager
- i Ungarn, ~~den lokale domstol ved den amtslige domstol (i Budapest den centrale distriktsdomstol i Buda); appellen påkendes af den amtslige domstol (i Budapest hovedstadsdomstolen)~~

- i Malta, »Qorti ta' l-Appell« efter appelproceduren i Kodiċi ta' Organizzazzjoni u Proċedura Ċivili – Kap.12 ~~eller i tilfælde af en retsafgørelse om underholdspligt truffet af »itazzjoni«»Prim' Awla tal-Qorti ivili jew il-Qorti tal-Maġistrati ta' Ghawdex fil-gurisdizzjoni superjuri tagħha«~~
- i Nederlandene, »rechtbank«
- i Østrig, »Landesgericht« ~~ved fremsendelse gennem »Bezirksgericht«~~
- i Polen, »sąd apelacyjny« ~~ved fremsendelse gennem »sąd okręgowy«~~
- i Portugal, er »Tribunal da Relação« ~~den kompetente retsinstans. Appel iværksættes ifølge gældende national ret ved indgivelse af et appelskrift til den retsinstans, hvis afgørelse appelleres~~
- i Rumænien, »Curte de Apel«
- i Slovenien, »okrožno sodišče«
- i Slovakiet, appelretten ~~ved fremsendelse gennem den distriktsdomstol, hvis afgørelse appelleres~~
- i Finland, »hovioikeus«/»hovrätt«
- i Sverige, »Svea hovrätt«
- i Det forenede Kongerige:
 - a) i England og Wales, »High Court of Justice« ~~eller i tilfælde af en retsafgørelse om underholdspligt »Magistrates' Court«~~
 - b) i Skotland, »Court of Session« ~~eller i tilfælde af en retsafgørelse om underholdspligt, »Sheriff Court«~~
 - c) i Nordirland, »High Court of Justice« ~~eller i tilfælde af en retsafgørelse om underholdspligt »Magistrates' Court«~~
 - d) i Gibraltar: »Supreme Court of Gibraltar« ~~eller i tilfælde af en retsafgørelse om underholdspligt »Magistrates' Court«.~~

BILAG IV

Appel, som kan iværksættes i henhold til artikel ~~44~~ 46, stk 6:

- i Belgien, Grækenland, Spanien, Frankrig, Italien, Luxembourg og Nederlandene, kassationsappel
- i Bulgarien, »обжалване пред Върховния касационен съд«
- i Tjekkiet, »dovolání« og »žaloba pro zmatečnost«
- i Tyskland, »Rechtsbeschwerde«
- i Estland, »kassatsioonikaebus«
- i Irland, appel vedrørende retlige spørgsmål til »Supreme Court«
- ~~– i Island, appel til »Hæstiréttur«~~
- i Cypern, appel til højesteret
- i Letland, appel til »Augstākās tiesas Senāts« ved fremsendelse gennem »Apgabaltiesa«
- i Litauen, appel til »Lietuvos Aukščiausiasis Teismas«
- i Ungarn, »felülvizsgálati kérelem«
- ~~– i Malta, ingen yderligere appel til en anden ret; i forbindelse med en retsafgørelse om underholdspligt »Qorti ta' l Appell« efter appelproceduren i »kodiċi ta Organizzazzjoni u Procedura Ċivili – Kap. 12«~~
- i Østrig, »Revisionsrekurs«
- i Polen, »skarga kasacyjna«
- i Portugal, appel vedrørende retlige spørgsmål
- ☒ i ☒ Rumænien, »contestatie in anulare« eller »revizuire«
- i Slovenien, appel til »Vrhovno sodišče Republike Slovenije«
- i Slovakiet, »dovolanie«
- i Finland, appel til »korkein oikeus/högsta domstolen«
- i Sverige, appel til »Högsta domstolen«
- i Det Forenede Kongerige, én enkelt yderligere appel vedrørende retlige spørgsmål.

BILAG V

ATTEST ANGÅENDE OFFICIelt BEKRÆFTEDE DOKUMENTER OG RETSFORLIG PÅ DET CIVIL- OG HANDELSRETLIGE OMRÅDE, SOM IKKE KRÆVER EN ERKLÆRING OM EKSIGIBILITET

**Artikel 70 og 71 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning [...] om retternes
kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og
handelsretlige område**

1. RET ELLER KOMPETENT MYNDIGHED, DER UDS TEDER ATTESTEN

1.1. Betegnelse:

1.2. Adresse:

1.2.1. Vej og nummer/postboks:

1.2.2. By og postnummer

1.2.3. Medlemsstat

AT BE BU CY CZ DE EE EL ES FI FR HU IE IT LT LU
LV MT NL PL PT RO SE SI SK UK

1.3. Telefon/fax/email:

2. OFFICIELT BEKRÆFTET DOKUMENT/RETSFORLIG

2.1. Dato og sagsnummer:

2.2. Parterne i det officielt bekræftede dokument/retsforliget³⁵

2.2.1. Fordringshaverens navn/fordringshavernes navne (efternavn, fornavn/navnet på selskabet eller organisationen)

2.2.2. Debtors navn/debitorernes navne (efternavn, fornavn/navnet på selskabet eller organisationen)

2.2.3. Navne på eventuelle andre parter (efternavn, fornavn/navnet på selskabet eller organisationen)

2.3. Ordlyden af den eksigible forpligtelse, som den fremgår af dokumentet/retsforliget³⁶:

Undertegnede attesterer herved, at det officielt bekræftede dokument/retsforliget er eksigibelt i domsstaten mod parterne angivet i punkt 2.2.2.

Hvis der vedlægges ekstra sider, angives antallet af sider her: ...

Udfærdiget i: ...

Underskrift og/eller stempel fra den oprindelige ret eller kompetente myndighed:

³⁵ Det ikke relevante overstreges.

³⁶ Vedlæg om nødvendigt flere sider.

BILAG VI

ATTEST ANGÅENDE EN RETSAFGØRELSE PÅ DET CIVIL- OG HANDELSRETLIGE OMRÅDE, SOM KRÆVER EN ERKLÆRING OM EKSIGIBILITET

**Artikel 52, stk. 2, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning [...] om retternes
kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og
handelsretlige område**

1. DEN OPRINDELIGE RET

1.1. Betegnelse:

1.2. Adresse:

1.2.1. Vej og nummer/postboks:

1.2.2. By og postnummer

1.2.3. Medlemsstat

AT BE BU CY CZ DE EE EL ES FI FR HU IE IT LT LU
LV MT NL PL PT RO SE SI SK UK

1.3. Telefon/fax/email:

2. SAGSØGER(E)³⁷

2.1. Efternavn og fornavn(e)/navnet på selskabet eller organisationen:

2.2. Adresse:

2.2.1. Vej og nummer/postboks:

2.2.2. By og postnummer

2.2.3. Land:

3. SAGSØGTE³⁸

3.1. Efternavn og fornavn(e)/navnet på selskabet eller organisationen:

3.2. Adresse:

3.2.1. Vej og nummer/postboks:

3.2.2. By og postnummer

3.2.3. Land:

4. RETSAFGØRELSEN

4.1. Retsafgørelsens afsigelsesdato og sagsnummer

4.2. Retsafgørelsens eksigibilitet

Er retsafgørelsen eksigibel i domsstaten?

Ja

Ja, men kun i forhold til følgende sagsøgte (angiv nærmere):

4.3. Retsafgørelsens art

Retsafgørelse angående pengekrav (gå videre til punkt 4.4.1)

Retsafgørelse i anerkendelsessøgsmål (gå videre til punkt 4.4.2)

Foreløbigt, herunder sikrende retsmiddel (gå videre til punkt 4.4.3)

Andet (gå videre til punkt 4.4.4)

³⁷ Hvis retsafgørelsen vedrører flere sagsøgere eller sagsøgte, vedlægges ekstra sider.

³⁸ Hvis retsafgørelsen vedrører flere sagsøgere eller sagsøgte, vedlægges ekstra sider.

4.4. Retsafgørelsens konklusioner og renter

4.4.1. Retsafgørelse angående et pengekrav

4.4.1.1. Retten har pålagt ... (efternavn og fornavn(e)/navnet på selskabet eller organisationen) at betale ... (efternavn og fornavn(e)/navnet på selskabet eller organisationen)

4.4.1.2. Valuta

Euro (EUR) bulgarske lev (BGN) tjekkiske koruna (CZK) ungarske forint (HUF) litauiske litas (LTL) lettiske lats (LVL) polske zloty (PLN) pund sterling (GBP) rumænske leu (RON) svenske kroner (SEK) andet (angiv venligst ISO-kode):

4.4.1.3. Hovedstol:

- Beløb, der skal betales i en samlet sum:
- Beløb, der ikke skal betales i en samlet sum (angiv nærmere):

4.4.1.4. Evt. renter

- Renter tilkendt ved retsafgørelsen
 - Beløb: _____ eller
 - procentsats ...%. Renterne påløber fra ... (dd/mm/åååå) til ... (dd/mm/åååå)
- Renter, der påløber fra domsafsigelsen:
 - procentsats ...%

4.4.2. Retsafgørelse i anerkendelsessøgsmål

Kort beskrivelse af sagens faktiske omstændigheder og rettens afgørelse³⁹

4.4.3. Foreløbigt, herunder sikrende, retsmiddel

4.4.3.1. Kort beskrivelse af den af retten truffede foranstaltning

4.4.3.2. Foranstaltningen er truffet af en ret, der har kompetence med hensyn til sagens realitet

ja, i henhold til artikel __ i Europa-Parlamentets og Rådets forordning __ om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000

4.4.3.3. Blev der truffet afgørelse om det sikrende retsmiddel, uden at sagsøgte var indkaldt?

Nej

³⁹ Vedlæg om nødvendigt ekstra sider.

Ja, og sagsøgte har ret til at få prøvet foranstaltningen i henhold til national ret

4.4.4. Andre typer retsafgørelser

Kort beskrivelse af sagens faktiske omstændigheder og rettens afgørelse⁴⁰

4.5. Sagsomkostninger

4.5.1.1. Valuta

Euro (EUR) bulgarske lev (BGN) tjekkiske koruna (CZK) ungarske forint (HUF) litauiske litas (LTL) lettiske lats (LVL) polske zloty (PLN) pund sterling (GBP) rumænske leu (RON) svenske kroner (SEK) andet (angiv venligst ISO-kode):

4.5.1.2. Skal sagsøgte betale sagens omkostninger, helt eller delvis?

Ja. Angiv hvilke sagsomkostninger og beløbet (som er opkrævet eller afholdt)

Retsgebyrer ...

Advokatsalær ...

Omkostninger ved forkyndelse ...

Andet ...

Nej

Hvis der vedlægges ekstra sider, angives antallet af sider her: ...

Udfærdiget i: ...

Underskrift og/eller stempel fra den oprindelige ret:

⁴⁰ Vedlæg om nødvendigt ekstra sider.

BILAG VII

ATTEST ANGÅENDE OFFICIELT BEKRÆFTEDE DOKUMENTER OG RETSFORLIG PÅ DET CIVIL- OG HANDELSRETLIGE OMRÅDE, SOM KRÆVER EN ERKLÆRING OM EKSIGIBILITET

**Artikel 70 og 71 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning [...] om retternes
kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og
handelsretlige område**

1. RET ELLER KOMPETENT MYNDIGHED, DER UDSTEDER ATTESTEN

1.1. Betegnelse:

1.2. Adresse:

1.2.1. Vej og nummer/postboks:

1.2.2. By og postnummer

1.2.3. Medlemsstat

AT BE BU CY CZ DE EE EL ES FI FR HU IE IT LT LU
LV MT NL PL PT RO SE SI SK UK

1.3. Telefon/fax/email:

2. OFFICIELT BEKRÆFTET DOKUMENT/RETSFORLIG

2.1. Dato og sagsnummer:

2.2. Parterne i det officielt bekræftede dokument/retsforliget⁴¹

*2.2.1. Fordringshaverens navn/fordringshavernes navne (efternavn, fornavn/navnet på
selskabet eller organisationen)*

*2.2.2. Debtors navn/debitorernes navne (efternavn, fornavn/navnet på selskabet eller
organisationen)*

*2.2.3. Navne på eventuelle andre parter (efternavn, fornavn/navnet på selskabet eller
organisationen)*

2.3. Ordlyden af den eksigible forpligtelse, som den fremgår af dokumentet/retsforliget⁴²:

**Undertegnede attesterer herved, at det officielt bekræftede dokument/retsforliget er
eksigibelt i domsstaten mod parterne angivet i punkt 2.2.2.**

⁴¹ Det ikke relevante overstreges.

⁴² Vedlæg om nødvendigt flere sider.

!

Hvis der vedlægges ekstra sider, angives antallet af sider her: ...

Udfærdiget i: ...

Underskrift og/eller stempel fra den oprindelige ret eller kompetente myndighed:

BILAG VIII

De medlemsstater og regler, der omhandles i artikel 76 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning [...] om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område

Følgende medlemsstater og regler omhandles i artikel 76:

Tyskland: §§ 68, 72, 73 og 74 i civilprocesloven (Zivilprozessordnung) vedrørende procesunderretning

Estland: §§ 214, stk. 3 og 4, og § 216 i den civile retsplejelov (tsiviilkohtumenetluse seadustik) vedrørende procesunderretning

Letland: §§ 78, 79, 80 og 81 i civilprocesloven (Civilprocesa likums) vedrørende procesunderretning

Litauen: § 47 i civilprocesloven (Civilinio proceso kodeksas)

Ungarn: Artikel 58, 59 og 60 i civilprocesloven (Polgári perrendtartás) vedrørende procesunderretning.

Østrig: § 21 i civilprocesloven (Zivilprozessordnung) vedrørende procesunderretning

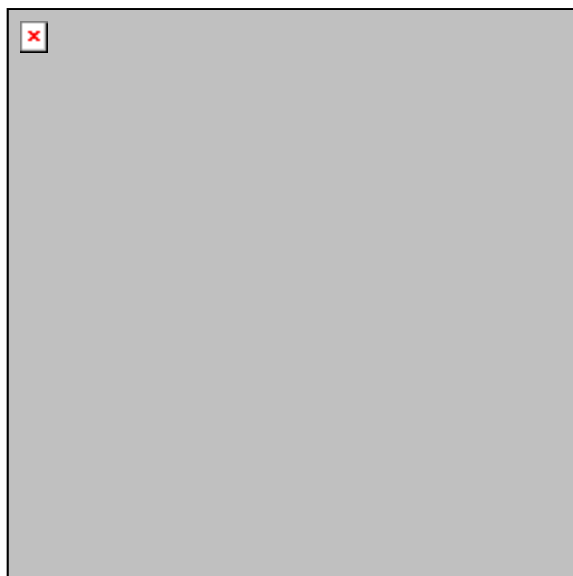
Polen: Artikel 84 og 85 i civilprocesloven (Kodeks postępowania cywilnego) vedrørende procesunderretning (przypozwanie)

Slovenien: Artikel 204 i civilprocesloven (Zakon o pravdnem postopku) vedrørende procesunderretning.

BILAG V

BILAG VI

⊗BILAG IX ⊗

⊗ Konventioner, der henvises til i artikel 80 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning [...] om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område ⊗

⊗ Forordningen træder i henhold til artikel 80 i stedet for følgende konventioner: ⊗

- konventionen mellem Belgien og Frankrig om retternes kompetence samt om gyldighed og fuldbyrdelse af retsafgørelser, voldgiftskendelser og officielt bekræftede dokumenter, undertegnet i Paris den 8. juli 1899
- konventionen mellem Belgien og Nederlandene om retternes stedlige kompetence, om konkurs samt om gyldighed og fuldbyrdelse af retsafgørelser, voldgiftskendelser og officielt bekræftede dokumenter, undertegnet i Bruxelles den 28. marts 1925
- konventionen mellem Frankrig og Italien om fuldbyrdelse af domme i civile og kommercielle sager, undertegnet i Rom den 3. juni 1930

↓ Berigtigelse, EFT L 307 af
24.11.2001, s. 28

- konventionen mellem Det Forenede Kongerige og Frankrig om gensidig fuldbyrdelse af domme i civile og kommercielle sager, med dertil hørende protokol, undertegnet i Paris den 18. januar 1934
- konventionen mellem Det Forenede Kongerige og Belgien om gensidig fuldbyrdelse af domme i civile og kommercielle sager, med dertil hørende protokol, undertegnet i Bruxelles den 2. maj 1934

↓ 44/2001

- konventionen mellem Tyskland og Italien om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i civile og kommercielle sager, undertegnet i Rom den 9. marts 1936
- konventionen mellem Belgien og Østrig om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og officielt bekræftede dokumenter vedrørende underholdsforpligtelser, undertegnet i Wien den 25. oktober 1957
- konventionen mellem Tyskland og Belgien om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse i civile og kommercielle sager af retsafgørelser, voldsgiftskendelser og officielt bekræftede dokumenter, undertegnet i Bonn den 30. juni 1958
- konventionen mellem Nederlandene og Italien om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i civile og kommercielle sager, undertegnet i Rom den 17. april 1959
- konventionen mellem Tyskland og Østrig om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser, retsforlig og officielt bekræftede dokumenter i borgerlige sager, herunder handelssager, undertegnet i Wien den 6. juni 1959
- konventionen mellem Belgien og Østrig om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser, voldsgiftskendelser og officielt bekræftede dokumenter i borgerlige sager, herunder handelssager, undertegnet i Wien den 16. juni 1959

↓ Berigtigelse, EFT L 307 af 24.11.2001, s. 28

- konventionen mellem Det Forenede Kongerige og Forbundsrepublikken Tyskland om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af domme i civile og kommercielle sager, undertegnet i Bonn den 14. juli 1960
- konventionen mellem Det Forenede Kongerige og Østrig om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, undertegnet i Wien den 14. juli 1961, og protokollen om ændring af denne konvention, undertegnet i London den 6. marts 1970

↓ 44/2001

- konventionen mellem Grækenland og Tyskland om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser, retsforlig og officielt bekræftede dokumenter i borgerlige sager, herunder handelssager, undertegnet i Athen den 4. november 1961
- konventionen mellem Belgien og Italien om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og andre eksigible dokumenter i civile og kommercielle sager, undertegnet i Rom den 6. april 1962
- konventionen mellem Nederlandene og Tyskland om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og andre eksigible dokumenter i civile og kommercielle sager, undertegnet i Haag den 30. august 1962

- konventionen mellem Nederlandene og Østrig om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og officielt bekræftede dokumenter i borgerlige sager, herunder handelssager, undertegnet i Haag den 6. februar 1963
-

↓ Berigtigelse, EFT L 307 af
24.11.2001, s. 28

- konventionen mellem Det Forenede Kongerige og Italien om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af domme i civile og kommercielle sager, undertegnet i Rom den 7. februar 1964, med ændringsprotokol, undertegnet i Rom den 14. juli 1970
-

↓ 44/2001

- konventionen mellem Frankrig og Østrig om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og officielt bekræftede dokumenter i borgerlige sager, herunder handelssager, undertegnet i Wien den 15. juli 1966
-

↓ Berigtigelse, EFT L 307 af
24.11.2001, s. 28

- konventionen mellem Det Forenede Kongerige og Nederlandene om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af domme i civile sager, undertegnet i Haag den 17. november 1967
-

↓ 44/2001

- konventionen mellem Spanien og Frankrig om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og voldgiftskendelser i civile og kommercielle sager, undertegnet i Paris den 28. maj 1969
- konventionen mellem Luxembourg og Østrig om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og officielt bekræftede dokumenter i borgerlige sager, herunder handelssager, undertegnet i Luxembourg den 29. juli 1971
- konventionen mellem Italien og Østrig om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, samt af retsforlig og notarialiter bekræftede dokumenter, undertegnet i Rom den 16. november 1971
- konventionen mellem Spanien og Italien om retshjælp og anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i civile og kommercielle sager, undertegnet i Madrid den 22. maj 1973
- konventionen mellem Finland, Island, Norge, Sverige og Danmark om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om privatretlige krav, undertegnet i København den 11. oktober 1977
- konventionen mellem Østrig og Sverige om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i civile sager, undertegnet i Stockholm den 16. september 1982

- konventionen mellem Spanien og Tyskland om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser, retsforlig og eksigible officielt bekræftede dokumenter i civile og kommercielle sager, undertegnet i Bonn den 14. november 1983
- konventionen mellem Østrig og Spanien om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser, retsforlig og eksigible officielt bekræftede dokumenter i borgerlige sager, herunder handelssager, undertegnet i Wien den 17. februar 1984
- konventionen mellem Finland og Østrig om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser i borgerlige sager, undertegnet i Wien den 17. november 1986
- traktaten mellem Belgien, Nederlandene og Luxembourg om retternes kompetence, om konkurs samt om gyldighed og fuldbyrdelse af retsafgørelser, voldgiftskendelser og officielt bekræftede dokumenter, undertegnet i Bruxelles den 24. november 1961, for så vidt den er i kraft,

<p>↓ Tiltrædelsesakten af 2003, Art. 20 og bilag II, s. 715</p>

- konventionen mellem Den Tjekkosllovakiske Republik og Portugal om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser, undertegnet i Lissabon den 23. november 1927 og fortsat i kraft mellem Den Tjekkiske Republik og Portugal
- konventionen mellem Folkerepublikken Jugoslavien og Republikken Østrig om gensidigt samarbejde om civile og administrative anliggender, undertegnet i Wien den 16. december 1954
- konventionen mellem Den Polske Folkerepublik og Den Ungarske Folkerepublik om gensidig retshjælp i civilretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Budapest den 6. marts 1959
- konventionen mellem Folkerepublikken Jugoslavien og Kongeriget Grækenland om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser, undertegnet i Athen den 18. juni 1959
- konventionen mellem Den Polske Folkerepublik og Folkerepublikken Jugoslavien om gensidig retshjælp i civilretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Warszawa den 6. februar 1960, og som nu gælder mellem Polen og Slovenien
- aftalen mellem Folkerepublikken Jugoslavien og Republikken Østrig om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af voldgiftskendelser afsagt ved handelsvoldgift, undertegnet i Beograd den 18. marts 1960
- aftalen mellem Folkerepublikken Jugoslavien og Republikken Østrig om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser vedrørende underholdsbidrag, undertegnet i Wien den 10. oktober 1961
- konventionen mellem Polen og Østrig om gensidige forbindelser på det civilretlige område og om dokumenter, undertegnet i Wien den 11. december 1963
- traktaten mellem Den Socialistiske Republik Tjekkosllovakiet og Den Socialistiske Folkerepublik Jugoslavien om gensidig retshjælp og afgørelser vedrørende retlige forhold i civilretlige, familieretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Beograd den

20. januar 1964 og fortsat i kraft mellem Den Tjekkiske Republik, Slovakiet og Slovenien

- konventionen mellem Polen og Frankrig om retternes kompetence, lovvalg og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det personretlige og det familieretlige område, indgået i Warszawa den 5. april 1967
- konventionen mellem Jugoslaviens og Frankrigs regeringer om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, undertegnet i Paris den 18. maj 1971
- konventionen mellem Den Socialistiske Folkerepublik Jugoslavien og Kongeriget Belgien om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser vedrørende underholdsbidrag, undertegnet i Beograd den 12. december 1973
- konventionen mellem Ungarn og Grækenland om gensidig retshjælp i civilretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Budapest den 8. oktober 1979
- konventionen mellem Polen og Grækenland om gensidig retshjælp i civilretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Athen den 24. oktober 1979
- konventionen mellem Ungarn og Frankrig om gensidig retshjælp i civil- og familieretlige sager, om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser, om gensidig retshjælp i strafferetlige sager og om udlevering, undertegnet i Budapest den 31. juli 1980
- traktaten mellem Den Socialistiske Republik Tjekkoslaviet og Den Helleniske Republik om gensidig retshjælp i civilretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Athen den 22. oktober 1980 og fortsat i kraft mellem Den Tjekkiske Republik, Slovakiet og Grækenland
- konventionen mellem Republikken Cypern og Den Ungarske Folkerepublik om gensidig retshjælp i civilretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Nicosia den 30. november 1981
- traktaten mellem Den Socialistiske Republik Tjekkoslaviet og Republikken Cypern om gensidig retshjælp i civilretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Nicosia den 23. april 1982 og fortsat i kraft mellem Den Tjekkiske Republik, Slovakiet og Cypern
- aftalen mellem Republikken Cypern og Grækenland om retligt samarbejde i civilretlige, familieretlige, handelsretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Nicosia den 5. marts 1984
- traktaten mellem Den Socialistiske Republik Tjekkoslaviets regering og Republikken Frankrigs regering om gensidig retshjælp og anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser i civilretlige, familieretlige og handelsretlige sager, undertegnet i Paris den 10. maj 1984 og fortsat i kraft mellem Den Tjekkiske Republik, Slovakiet og Frankrig

- aftalen mellem Republikken Cypern og Den Socialistiske Føderative Republik Jugoslavien om gensidig retshjælp i civilretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Nicosia den 19. september 1984 og fortsat i kraft mellem Cypern og Slovenien
- traktaten mellem Den Socialistiske Republik Tjekkoslaviet og Den Italienske Republik om gensidig retshjælp i civilretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Prag den 6. december 1985 og fortsat i kraft mellem Den Tjekkiske Republik, Slovakiet og Italien
- traktaten mellem Den Socialistiske Republik Tjekkoslaviet og Kongeriget Spanien om gensidig retshjælp, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i civilretlige sager, undertegnet i Madrid den 4. maj 1987 og fortsat i kraft mellem Den Tjekkiske Republik, Slovakiet og Spanien
- traktaten mellem Den Socialistiske Republik Tjekkoslaviet og Den Polske Folkerepublik om gensidig retshjælp og afgørelser vedrørende retlige forhold i civilretlige, familieretlige, arbejdsretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Warszawa den 21. december 1987 og fortsat i kraft mellem Den Tjekkiske Republik, Slovakiet og Polen
- traktaten mellem Den Socialistiske Republik Tjekkoslaviet og Den Ungarske Folkerepublik om gensidig retshjælp og afgørelser vedrørende retlige forhold i civilretlige, familieretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Bratislava den 28. marts 1989 og fortsat i kraft mellem Den Tjekkiske Republik, Slovakiet og Ungarn
- konventionen mellem Polen og Italien om gensidig retshjælp og anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civilretlige område, undertegnet i Warszawa den 28. april 1989
- traktaten mellem Den Tjekkiske Republik og Den Slovakiske Republik om gensidig retshjælp mellem retsinstanter og om afgørelser vedrørende visse retlige forhold i civilretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Prag den 29. oktober 1992
- aftalen mellem Republikken Letland, Republikken Estland og Republikken Litauen om gensidig retshjælp og retsforhold, undertegnet i Tallinn den 11. november 1992
- aftalen mellem Republikken Polen og Republikken Litauen om gensidig retshjælp og retlige forhold i civilretlige, arbejdsretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Warszawa den 26. januar 1993
- aftalen mellem Republikken Letland og Republikken Polen om gensidig retshjælp og retsforhold i civilretlige, familieretlige, arbejdsretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Riga den 23. februar 1994
- aftalen mellem Republikken Cypern og Republikken Polen om retligt samarbejde i civilretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Nicosia den 14. november 1996, og
- aftalen mellem Estland og Polen om gensidig retshjælp og retlige forhold i civilretlige, arbejdsretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Tallinn den 27. november 1998

- konventionen mellem Bulgarien og Belgien om visse retlige anliggender, undertegnet i Sofia den 2. juli 1930
- aftalen mellem Folkerepublikken Bulgarien og Folkerepublikken Jugoslavien om gensidig retshjælp, undertegnet i Sofia den 23. marts 1956, og som fortsat gælder mellem Bulgarien og Slovenien
- traktaten mellem Folkerepublikken Rumænien og Folkerepublikken Ungarn om gensidig retshjælp i civilretlige, familieretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Bukarest den 7. oktober 1958
- traktaten mellem Folkerepublikken Rumænien og Republikken Tjekkoslaviet om gensidig retshjælp i civilretlige, familieretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Prag den 25. oktober 1958, og som fortsat gælder mellem Rumænien og Slovakiet
- aftalen mellem Folkerepublikken Bulgarien og Folkerepublikken Rumænien om gensidig retshjælp i civilretlige, familieretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Sofia den 3. december 1958
- traktaten mellem Folkerepublikken Rumænien og Folkerepublikken Jugoslavien om gensidig retshjælp, undertegnet i Beograd den 18. oktober 1960, med dertil hørende protokol, og som fortsat gælder mellem Rumænien og Slovenien
- aftalen mellem Folkerepublikken Bulgarien og Folkerepublikken Polen om gensidig retshjælp og retlige forhold i civilretlige, familieretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Warszawa den 4. december 1961
- konventionen mellem Den Socialistiske Republik Rumænien og Republikken Østrig om gensidig retshjælp i civilretlige og familieretlige sager og om dokumenters gyldighed og forkyndelse, med dertil hørende protokol, undertegnet i Wien den 17. november 1965
- aftalen mellem Folkerepublikken Bulgarien og Folkerepublikken Ungarn om gensidig retshjælp i civilretlige, familieretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Sofia den 16. maj 1966
- konventionen mellem Den Socialistiske Republik Rumænien og Den Helleniske Republik om gensidig retshjælp i civilretlige og strafferetlige sager, med dertil hørende protokol, undertegnet i Bukarest den 19. oktober 1972
- konventionen mellem Den Socialistiske Republik Rumænien og Den Italienske Republik om gensidig retshjælp i civilretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Bukarest den 11. november 1972
- konventionen mellem Den Socialistiske Republik Rumænien og Den Franske Republik om gensidig retshjælp i civil- og handelsretlige sager, undertegnet i Paris den 5. november 1974

- konventionen mellem Den Socialistiske Republik Rumænien og Kongeriget Belgien om gensidig retshjælp i civil- og handelsretlige sager, undertegnet i Bukarest den 30. oktober 1975
- aftalen mellem Folkerepublikken Bulgarien og Den Helleniske Republik om gensidig retshjælp i civilretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Athen den 10. april 1976
- aftalen mellem Folkerepublikken Bulgarien og Den Socialistiske Republik Tjekkoslaviet om gensidig retshjælp og afgørelser vedrørende forhold i civilretlige, familieretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Sofia den 25. november 1976
- konventionen mellem Den Socialistiske Republik Rumænien og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om gensidig retshjælp i civil- og handelsretlige sager, undertegnet i London den 15. juni 1978
- tillægsprotokollen til konventionen mellem Den Socialistiske Republik Rumænien og Kongeriget Belgien om gensidig retshjælp i civil- og handelsretlige sager, undertegnet i Bukarest den 30. oktober 1979
- konventionen mellem Den Socialistiske Republik Rumænien og Kongeriget Belgien om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser vedrørende underholdsbidrag, undertegnet i Bukarest den 30. oktober 1979
- konventionen mellem Den Socialistiske Republik Rumænien og Kongeriget Belgien om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser vedrørende skilsmisse, undertegnet i Bukarest den 6. november 1980
- aftalen mellem Folkerepublikken Bulgarien og Republikken Cypern om gensidig retshjælp i civilretlige og strafferetlige sager, undertegnet i Nicosia den 29. april 1983
- aftalen mellem Folkerepublikken Bulgariens regering og Den Franske Republiks regering om gensidig retshjælp i civilretlige sager, undertegnet i Sofia den 18. januar 1989
- aftalen mellem Folkerepublikken Bulgarien og Den Italienske Republik om gensidig retshjælp og fuldbyrdelse af retsafgørelser i civilretlige sager, undertegnet i Rom den 18. maj 1990
- aftalen mellem Folkerepublikken Bulgarien og Kongeriget Spanien om gensidig retshjælp i civilretlige sager, undertegnet i Sofia den 23. maj 1993
- traktaten mellem Rumænien og Den Tjekkiske Republik om gensidig retshjælp i civilretlige sager, undertegnet i Bukarest den 11. juli 1994
- konventionen mellem Rumænien og Kongeriget Spanien om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, undertegnet i Bukarest den 17. november 1997

- konventionen mellem Rumænien og Kongeriget Spanien som supplement til Haagerkonventionen angående civilprocessen (Haag, den 1. marts 1954), undertegnet i Bukarest den 17. november 1997
- traktaten mellem Rumænien og Republikken Polen om gensidig retshjælp og retlige forhold i civilretlige sager, undertegnet i Bukarest den 15. maj 1999.

BILAG X

Ophævet forordning med oversigt over ændringer

Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 (EFT L 12 af 16.1.2001)	
Kommissionens forordning (EF) nr. 1496/2002 (EFT L 225 af 22.8.2002, s. 13)	
Tiltrædelsesakten af 2003, bilag II, punkt 18.A.3 (EUT L 236 af 23.9.2003, s. 561)	
Kommissionens forordning (EF) nr. 1937/2004 (EUT L 334 af 10.11.2004, s. 3)	
Kommissionens forordning (EF) nr. 2245/2004 (EUT L 381 af 28.12.2004, s. 10)	
Rådets forordning (EF) nr. 1791/2006 (EUT L 363 af 20.12.2006, s. 1)	Kun bilagets punkt 11.A.2
Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1103/2008 (EUT L 304 af 14.11.2008, s. 80)	Kun bilagets punkt 1
Kommissionens forordning (EF) nr. 280/2009 (EUT L 93 af 7.4.2009, s. 13)	
Kommissionens forordning (EU) nr. 416/2010 (EUT L 119 af 13.5.2010, s. 7)	

BILAG XI

SAMMENLIGNINGSTABEL

Forordning (EF) nr. 44/2001	Denne forordning
Artikel 1, stk. 1	Artikel 1, stk. 1
Artikel 1, stk. 2, indledende tekst	Artikel 1, stk. 2, indledende tekst
Artikel 1, stk. 2, litra a) til d)	Artikel 1, stk. 2, litra a) til d)
_____	Artikel 1, stk. 2, litra e)
Artikel 1, stk. 3	Artikel 1, stk. 3
_____	Artikel 2
Artikel 2	Artikel 3
Artikel 3, stk. 1	Artikel 4, stk. 1
Artikel 3, stk. 2	_____
_____	Artikel 4, stk. 2
Artikel 4	_____
Artikel 5, indledende tekst	Artikel 5, indledende tekst
Artikel 5, nr. 1)	Artikel 5, nr. 1)
Artikel 5, nr. 2)	_____
Artikel 5, nr. 3)	Artikel 5, nr. 2)
_____	Artikel 5, nr. 3)
Artikel 5, nr. 4)-7)	Artikel 5, nr. 4)-7)
Artikel 6	Artikel 6
Artikel 7	Artikel 7
Artikel 8	Artikel 8
Artikel 9	Artikel 9
Artikel 10	Artikel 10
Artikel 11	Artikel 11

Artikel 12	Artikel 12
Artikel 13	Artikel 13
Artikel 14	Artikel 14
Artikel 15	Artikel 15
Artikel 16	Artikel 16
Artikel 17	Artikel 17
Artikel 18	Artikel 18
Artikel 19	Artikel 19
Artikel 20	Artikel 20
Artikel 21	Artikel 21
Artikel 22, indledende tekst	Artikel 22, indledende tekst
Artikel 22, nr. 1)	Artikel 22, nr. 1), litra a)
_____	Artikel 22, nr. 1, litra b)
Artikel 22, nr. 2)-5)	Artikel 22, nr. 2)-5)
Artikel 23, stk. 1 og 2	Artikel 23, stk. 1 og 2
Artikel 23, stk. 3	_____
Artikel 23, stk. 4 og 5	Artikel 23, stk. 3 og 4
Artikel 24	Artikel 24, stk. 1
_____	Artikel 24, stk. 2
_____	Artikel 25
_____	Artikel 26
Artikel 25	Artikel 27
Artikel 26, stk. 1) og 2)	Artikel 28, stk. 1
Artikel 26, stk. 3 og 4	Artikel 28, stk. 2 og 3
Artikel 27, stk. 1	Artikel 29, stk. 1
_____	Artikel 29, stk. 2

Artikel 27, stk. 2	Artikel 29, stk. 3
_____	Artikel 29, stk. 4
Artikel 28	Artikel 30
_____	Artikel 31
Artikel 29	Artikel 32, stk. 1
_____	Artikel 32, stk. 2
Artikel 30	Artikel 33, stk. 1, litra a) og b)
_____	Artikel 33, stk. 1, andet afsnit
_____	Artikel 33, stk. 2 og 3
_____	Artikel 34
_____	Artikel 35
Artikel 31	Artikel 36
Artikel 32	Artikel 2, litra a)
_____	Artikel 37
_____	Artikel 38
_____	Artikel 39
_____	Artikel 40
_____	Artikel 41
_____	Artikel 42
_____	Artikel 43
_____	Artikel 44
_____	Artikel 45
_____	Artikel 46
Artikel 33	Artikel 47
Artikel 34	Artikel 48
Artikel 35	_____

Artikel 36	Artikel 64
Artikel 37, stk. 1	Artikel 49
Artikel 37, stk. 2	_____
Artikel 38, stk. 1	Artikel 50
Artikel 38, stk. 2	_____
Artikel 39	Artikel 51
Artikel 40, stk. 1	Artikel 52, stk. 1
Artikel 40, stk. 2	Artikel 65
Artikel 40, stk. 3	Artikel 52, stk. 2
Artikel 41	Artikel 54
Artikel 42	Artikel 55
Artikel 43	Artikel 56
Artikel 44	Artikel 57
Artikel 45, stk. 1	Artikel 58, stk. 1 og 3
Artikel 45, stk. 2	Artikel 64
_____	Artikel 58, stk. 2
Artikel 46, stk. 1	Artikel 59
Artikel 46, stk. 2 og 3	_____
Artikel 47	Artikel 60
Artikel 48	Artikel 61
Artikel 49	Artikel 67
Artikel 50	Artikel 62
Artikel 51	Artikel 68
Artikel 52	Artikel 63
_____	Artikel 66
_____	Artikel 69

Artikel 53	Artikel 52, stk. 2, litra a)
Artikel 54	Artikel 52, stk. 2, litra b)
Artikel 55	Artikel 53
Artikel 56	Artikel 72
Artikel 57, stk. 1	Artikel 70, stk. 1
Artikel 57, stk. 2	_____
Artikel 57, stk. 3	Artikel 70, stk. 2
Artikel 57, stk. 4	Artikel 70, stk. 3
Artikel 58	Artikel 71
Artikel 59, stk. 1	Artikel 73
Artikel 59, stk. 2	_____
Artikel 60	Artikel 74
Artikel 61	Artikel 75
Artikel 62	_____
Artikel 63	_____
Artikel 64	_____
Artikel 65, stk. 1	Artikel 76, stk. 1
_____	Artikel 76, stk. 1, andet afsnit
Artikel 65, stk. 2	Artikel 76, stk. 2
Artikel 66	Artikel 77
Artikel 67	Artikel 78
Artikel 68	Artikel 79
Artikel 69	Artikel 80
Artikel 70	Artikel 81
Artikel 71	Artikel 82
Artikel 72	Artikel 83

_____	Artikel 84
Artikel 73	_____
_____	Artikel 85
_____	Artikel 86
_____	Artikel 87
Artikel 74, stk. 1	Artikel 88, stk. 1
Artikel 74, stk. 2	Artikel 88, stk. 2
_____	Artikel 89
_____	Artikel 90
_____	Artikel 91
_____	Artikel 92
Artikel 75	_____
Artikel 76	Artikel 93
Bilag I, II og III	_____
Bilag IV	_____
_____	Bilag I-IV
Bilag V	Bilag VI
Bilag VI	Bilag VII
_____	Bilag VIII til XI